II

(Nelegislatívne akty)

ROZHODNUTIA

ROZHODNUTIE KOMISIE (EÚ) 2019/421

z 20. júna 2018

o štátnej pomoci SA.44888 (2016/C) (ex 2016/NN), ktorú poskytlo Luxembursko spoločnosti Engie

[oznámené pod číslom C(2018) 3839]

(Iba francúzske znenie je autentické)

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie (ďalej len „zmluva“), a najmä na jej článok 108 ods. 2 prvý pododsek,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

po vyzvaní zainteresovaných strán, aby predložili pripomienky v súlade s uvedenými ustanoveniami ([1]), a so zreteľom na tieto pripomienky,

keďže:

1. **POSTUP**

(1) Listom z 23. marca 2015 Komisia zaslala Luxemburskému veľkovojvodstvu (ďalej len „Luxembursko“) ([2]) žiadosť o poskytnutie informácií o jeho postupoch pri vydávaní záväzných stanovísk týkajúcich sa skupiny Engie (bývalá skupina GDF Suez) ([3]). V tomto liste Komisia žiadala, aby jej Luxembursko predložilo všetky záväzné stanoviská, ktoré sa od roku 2004 do zaslania tohto listu poskytli subjektom skupiny, ktoré sa tejto skupine alebo akémukoľvek subjektu tejto skupiny zaslali, ktoré v tom čase platili alebo ktoré platili počas predchádzajúcich desiatich rokov, ako aj účtovné závierky skupiny a právnych subjektov tejto skupiny za roky 2011, 2012 a 2013 a kópiu ich daňových priznaní.

(2) Luxembursko odpovedalo na túto žiadosť 25. júna 2015 a predložilo informácie o záväzných stanoviskách, ktoré vydala luxemburská daňová správa v prospech viacerých spoločností skupiny Engie so sídlom v Luxembursku, ku ktorým patrí aj spoločnosť GDF Suez LNG Supply S.A. (ďalej len „LNG Supply“) ([4]) a spoločnosť GDF Suez Treasury Management S.à.r.l. (ďalej len „GSTM“) ([5]). Luxembursko poskytlo hlavne dve žiadosti o záväzné stanovisko a ich príslušné schválenia, ktoré sa týkali dvoch takmer totožných vnútroskupinových transakcií

([1]) Ú. v. EÚ C 36, 3.2.2017, s. 13.
([2]) Tento list sa zaslal pod číslom SA.37267 (2013/CP) – Postupy pri vydávaní záväzných stanovísk – Luxembursko.
([3]) V roku 2015 sa skupina GDF Suez premenovala na Engie; pozri webové sídlo spoločnosti Engie (https://www.engie.com/groupe/histoire-groupe-engie/).
([4]) V roku 2015 LNG Supply S.A. premenovaná na Engie. „LNG“ je skratka „liquefied natural gas“ (skvapalnený zemný plyn).
([5]) V roku 2015 premenovaná na Engie Treasury Management S.à.r.l.

spočívajúcich v prevode majetku spoločnosťami skupiny Engie na spoločnosť LNG Supply na jednej strane a na spoločnosť GSTM na strane druhej. V obidvoch prípadoch sa tento prevod financoval prostredníctvom bezúročného, povinne konvertibilného úveru s označením „ZORA“ ([6]) (ďalej len „ZORA LNG“ a „ZORA GSTM“, spoločne „ZORA“) a prostredníctvom forwardovej kúpnej zmluvy („forwardová zmluva LNG“ a „forwardová zmluva GSTM“, spoločne „forwardové zmluvy“).

(3) Listom z 1. apríla 2016 Komisia uviedla, že na základe informácií, ktoré poskytlo Luxembursko, nemôže vylúčiť možnosť, že záväzné stanoviská vydané v prospech týchto spoločností skupiny Engie obsahujú prvok štátnej pomoci nezlučiteľnej s vnútorným trhom. Komisia preto požiadala Luxembursko, aby poskytlo informácie a dodatočné vysvetlenia a uviedlo dôvody, pre ktoré tieto opatrenia nie sú selektívne, alebo ak sú, ako je možné ich odôvodniť z hľadiska práva Únie v oblasti štátnej pomoci.

(4) Listom z 3. mája 2016 Komisia pripomenula Luxembursku, aby poskytlo informácie uvedené v odôvodnení 3.

(5) Listom z 23. mája 2016 Luxembursko odpovedalo na žiadosť Komisie o poskytnutie informácií z 1. apríla 2016.

(6) Komisia 19. septembra 2016 rozhodla o začatí formálneho vyšetrovacieho konania podľa článku 108 ods. 2 zmluvy vo veci zdaňovania spoločnosti Engie prostredníctvom záväzných stanovísk vydaných Luxemburskom s odôvodnením, že by mohlo predstavovať štátnu pomoc podľa článku 107 ods. 1 zmluvy (ďalej len „rozhodnutie o začatí konania“) ([7]).

(7) Dňa 21. novembra 2016 Luxembursko v liste predložilo požadované informácie, ako aj svoje pripomienky k rozhodnutiu o začatí konania.

(8) Dňa 3. februára 2017 bolo v *Úradnom vestníku Európskej únie* ([8]) zverejnené rozhodnutie o začatí konania. Komisia vyzvala zainteresované strany, aby predložili svoje pripomienky k tomuto opatreniu.

(9) Komisii boli 27. februára 2017 doručené pripomienky spoločnosti Engie k rozhodnutiu o začatí konania. Listom z 10. marca 2017 Komisia poskytla tieto pripomienky luxemburským orgánom, ktoré dostali možnosť sa k nim vyjadriť.

(10) Po preskúmaní pripomienok, ktoré predložili luxemburské orgány a spoločnosť Engie, Komisia listom z 22. marca 2017 požiadala Luxembursko, aby poskytlo dodatočné informácie.

(11) Dňa 10. apríla 2017 Luxembursko v liste uviedlo, že pripomienky, ktoré oznámila spoločnosť Engie, zodpovedajú jeho vlastným pripomienkam.

(12) Dňa 12. mája 2017 Luxembursko predložilo informácie požadované 22. marca 2017.

(13) Útvary Komisie 1. júna 2017 usporiadali zasadnutie s luxemburskými orgánmi a spoločnosťou Engie. O obsahu tohto zasadnutia sa spísala zápisnica dohodnutá medzi Komisiou a Luxemburskom. Na základe tohto zasadnutia Luxembursko predložilo 16. júna 2017 dodatočné informácie.

(14) Listom z 11. decembra 2017 zaslaným v nadväznosti na pripomienky, ktoré predložili luxemburské orgány a spoločnosť Engie počas zasadnutia 1. júna 2017, Komisia požiadala o dodatočné informácie a vysvetlenie istých skutočností vyšetrovania (ďalej len „list z 11. decembra 2017“). Komisia vyzvala Luxembursko, aby predložilo kópiu tohto listu spoločnosti Engie.

([6]) Hoci sa presný význam skratky ZORA v spise neuvádza a ani ju Luxembursko neobjasnilo, Komisia predpokladá, že zodpovedá významu „*Zéro-intérêts Obligation Remboursable en Actions*“.

([7]) Rozhodnutie Komisie z 19. septembra 2016 vo veci SA.44888 (2016/NN) (ex 2016/EO), „Možná štátna pomoc poskytnutá v prospech spoločnosti GDF Suez“ (Ú. v. EÚ C 36, 3.2.2017, s. 13).

([8]) Pozri poznámku pod čiarou 1.

(15) Dňa 31. januára 2018 luxemburské orgány a spoločnosť Engie predložili svoje pripomienky v odpovedi na list z 11. decembra 2017. V ten istý deň Luxembursko tiež predložilo informácie požadované v liste z 11. decembra 2017.

2. **SÚVISLOSTI**

2.1. *SKUPINA ENGIE*

(16) Skupina Engie sa skladá zo spoločnosti Engie S.A so sídlom vo Francúzsku a zo všetkých spoločností priamo alebo nepriamo kontrolovaných spoločnosťou Engie S.A. (spoločne nazývanými „Engie“). Engie je výsledkom fúzie francúzskych skupín GDF a Suez v roku 2008 (bývalá Lyonnaise des Eaux) ([9]). Sídlo spoločnosti Engie sa nachádza vo Francúzsku. Engie S.A. je kótovaná na burze v Paríži, Bruseli a Luxemburgu ([10]).

(17) Spoločnosť Engie pôsobí v troch veľkých odvetviach: výroba elektrickej energie, zemného plynu a skvapalneného zemného plynu a v službách týkajúcich sa energetickej účinnosti. Engie vykonáva činnosti hlavne v oblasti výroby a dodávok elektrickej energie ([11]), obchodovania s energiou, prieskumu a výroby, dodávok, prepravy a distribúcie zemného plynu, poskytovania služieb v oblasti energetickej účinnosti a energetických zariadení.

(18) Engie zamestnáva 153 090 osôb v 70 krajinách na celom svete ([12]). V roku 2016 dosiahol obrat tejto spoločnosti 66,6 miliardy EUR ([13]). Z celkového obratu skupiny sa 52,2 miliardy EUR zrealizovalo v Európe ([14]). V roku 2016 sa 67,3 % hospodárskeho výsledku pred úrokmi, zdanením, odpismi a amortizáciou (EBITDA) dosiahlo v Európe ([15]).

(19) V Luxembursku pôsobí Engie prostredníctvom rôznych právnych subjektov, z ktorých niektoré sú dotknuté transakciami uvedenými v predmetných záväzných stanoviskách. Akciová spoločnosť Compagnie Européenne de Financement C.E.F. S.A. (ďalej len „CEF“) ([16]) je dcérska spoločnosť spoločnosti Engie založená v roku 1933 v Luxembursku. Predmetom činnosti tejto spoločnosti je nadobúdanie účastí v Luxembursku a v zahraničných subjektoch a riadenie, prevádzkovanie a kontrola týchto účastí ([17]). Zodpovedá hlavne za poskytovanie záruk a úverov dcérskym spoločnostiam v rámci skupiny. Príjmy spoločnosti CEF pochádzajú z úrokov a vybratých poplatkov za poskytnutie týchto úverov a záruk ([18]).

(20) GSTM je spoločnosť podľa luxemburského práva, ktorej 100 % vlastníkom je spoločnosť CEF. Vykonáva činnosti súvisiace so správou pokladnice a zabezpečovaním financovania pre Engie z Luxemburska. Podľa žiadosti o záväzné stanovisko z 15. júna 2012 „vo všeobecnosti spoločnosť GSTM poskytuje prepojeným spoločnostiam úvery v rôznych devízach (zvyčajne v EUR a USD) a vykonáva činnosti spojené s konsolidáciou zostatkov […]. Činnosť spoločnosti GSTM súvisiaca s konsolidáciou zostatkov predstavuje od [2 – 7] do [7 – 12] miliardy EUR“ ([19]).

(21) Spoločnosť s ručením obmedzeným GDF Suez LNG Holding S.à.r.l. (ďalej len „LNG Holding“) ([20]) je dcérska spoločnosť spoločnosti Engie založená v roku 2009 v Luxembursku. Predmetom činnosti tejto spoločnosti je nadobúdanie účastí v Luxembursku a v zahraničných subjektoch a riadenie týchto účastí ([21]). 100 % vlastníkom spoločnosti LNG Holding je spoločnosť CEF.

([9]) Pozri webové sídlo spoločnosti Engie (http://www.engie.com/groupe/histoire-groupe-engie/).
([10]) Pozri webové sídlo spoločnosti Engie (http://www.engie.com/journalistes/communiques-de-presse/gdf-suez-devient-engie/).
([11]) V roku 2014 prevádzkovala okolo 650 elektrární na celom svete (Engie, Kľúčové číselné údaje, https://library.engie.com/uid_3b0d9abd-abf7-404d-913f-0c30f10eb8d0#app=3d20&9557-source=xmlConfs/init.xml&l=fr&p=0&v=Version1).
([12]) K 31. decembru 2016 (http://www.engie.com/wp-content/uploads/2017/03/chifres-cles-2016-v1_va.jpg).
([13]) Engie, Kľúčové číselné údaje (http://www.engie.com/wp-content/uploads/2017/03/chifres-cles-2016-v1_va.jpg).
([14]) Engie, Ročné výkazy 2016, prílohy FY 2016 (https://www.engie.com/investisseurs/resultats-3/resultats-2016/). 3,8 miliardy EUR sa dosiahlo v Latinskej Amerike, 4,7 miliardy EUR v Severnej Amerike, 5,5 miliardy EUR v Ázii, na Blízkom Východe a v Oceánii a 0,3 miliardy EUR v Afrike.
([15]) Tamže. 15,1 % v Latinskej Amerike, 5,9 % v Severnej Amerike a 11,6 % vo zvyšku sveta.
([16]) V roku 2015 premenovaná na Engie Invest International S.A.
([17]) Pozri neauditovanú riadnu účtovnú závierku spoločnosti CEF k 31. decembru 2014.
([18]) Pozri https://www.engie.com/wp-content/uploads/2015/06/gsii-co.pdf.
([19]) Pozri žiadosť o záväzné stanovisko z 15. júna 2012, s. 2.
([20]) V roku 2015 premenovaná na Engie LNG Holding S.à.r.l.
([21]) Pozri riadnu účtovnú závierku spoločnosti LNG Holding k 31. decembru 2013.

(22) 100 % vlastníkom spoločnosti LNG Supply je spoločnosť LNG Holding. Spoločnosť LNG Supply vykonáva nákup, predaj a obchodovanie so skvapalneným zemným plynom, plynom a plynovými derivátmi, ako aj prepravu skvapalneného zemného plynu, a uzatvorila veľa zmlúv s medzinárodnými energetickými podnikmi ([22]). V roku 2018 spoločnosť Engie oznámila svoj zámer predať niektoré časti svojich činností súvisiacich so skvapalneným zemným plynom, a teda aj LNG Supply, akciovej spoločnosti Total S.A ([23]).

2.2. *DOTKNUTÉ ZÁVÄZNÉ STANOVISKÁ*

2.2.1. ÚVOD

(23) Toto rozhodnutie sa týka dvoch sérií záväzných stanovísk, ktoré vydala luxemburská daňová správa v prospech spoločností skupiny Engie (ďalej len „dotknuté záväzné stanoviská“). Dotknuté záväzné stanoviská sa týkajú dvoch analogických vnútroskupinových transakcií, ktoré vykonala Engie medzi rôznymi spoločnosťami skupiny. V obidvoch prípadoch Engie prevádza všetky aktíva, ktoré tvoria plne funkčnú obchodnú činnosť, dcérskej spoločnosti v Luxembursku, ktorá následne vykonáva túto obchodnú činnosť.

(24) Platba realizovaná touto dcérskou spoločnosťou sa financuje prostredníctvom bezúročného, povinne konvertibilného úveru poskytnutého na 15 rokov (úver ZORA) sprostredkovateľskou spoločnosťou skupiny so sídlom v Luxembursku. Úver ZORA sa neúročí pravidelne, ale pri jeho konverzii dcérska spoločnosť uhradí záväzok veriteľovi prostredníctvom akcií vo výške predstavujúcej nominálnu výšku úveru ZORA zvýšenej o „príplatok“, ktorý sa skladá z celého zisku dosiahnutého dcérskou spoločnosťou počas trvania úveru ZORA po odpočítaní pevne stanoveného rozpätia ([24]) dohodnutého s luxemburskými daňovými úradmi (výška tohto „príplatku “ sa v dotknutých záväzných stanoviskách a v daňových priznaniach spoločností nazýva „prirážky z úveru ZORA“) ([25]).

(25) Sprostredkovateľský subjekt financuje súčasne tento úver prostredníctvom predplatenej forwardovej kúpnej zmluvy (ďalej len „forwardová zmluva“) uzatvorenej s holdingovou spoločnosťou, ktorej sídlo je tiež v Luxembursku a ktorá je jediným akcionárom dcérskej spoločnosti, a zároveň sprostredkovateľského subjektu. Podľa forwardovej zmluvy holdingová spoločnosť zaplatí sprostredkovateľskej spoločnosti sumu rovnajúcu sa nominálnej výške úveru ZORA výmenou za nadobudnutie práv na akcie, ktoré dcérska spoločnosť vydá pri konverzii úveru ZORA. Ak dcérska spoločnosť takto dosiahne zisk počas trvania úveru ZORA, holdingová spoločnosť dostane pri konverzii úveru ZORA akcie zahrňujúce hodnotu prirážok z úveru ZORA. Holdingová spoločnosť preto poskytuje dcérskej spoločnosti potrebné financovanie na nadobudnutie aktív prostredníctvom forwardovej zmluvy a úveru ZORA.

(26) V dotknutých záväzných stanoviskách sa potvrdzuje nasledujúce zdaňovanie dotknutých spoločností: dcérska spoločnosť odpočíta každý rok rezervy na prirážky z úveru ZORA splatné pri konverzii. Dcérska spoločnosť nie je preto zdaňovaná, zdanenie sa týka len pevne stanoveného rozpätia dohodnutého s daňovými úradmi. Ak holdingová spoločnosť zrealizuje prirážky z úveru ZORA ([26]), tento zisk sa bude oslobodzovať podľa uplatnenia schémy materských spoločnosti a dcérskych spoločností v Luxembursku, ktorá za určitých podmienok umožňuje oslobodiť príjmy vytvárané účasťami na základnom imaní iných spoločností. Sprostredkovateľský subjekt sa takisto nezdaňuje, keďže zisky dosiahnuté pri konverzii úveru ZORA (prirážky z úveru ZORA) sa kompenzujú stratou v rovnakej výške vyplývajúcej z forwardovej zmluvy ([27]). Z uvedeného nakoniec vyplýva, že prirážky

([22]) Podľa žiadosti o záväzné stanovisko z 9. septembra 2008 boli v tom čase hlavné aktíva tieto: dohoda o kapacite pre terminál skvapalneného zemného plynu a swapová dohoda o terminále, kúpno-predajná zmluva o skvapalnenom zemnom plyne so spoločnosťou Yemen LNG LLC, rôzne zmluvy o prenájme a zmluvy o dlhodobom skladovaní. Úplný zoznam prevedených aktív sa uvádza v prílohe 1 k zmluve o prevode činnosti z 30. októbra 2009 medzi spoločnosťou GDF Suez LNG Trading S.A a LNG Supply.

([23]) Dňa 11. apríla 2018 sa Komisia rozhodla podľa článku 6 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (nariadenie ES o fúziách) (Ú. v. EÚ L 24, 29.1.2004, s. 1), že nebude namietať proti tomu, aby spoločnosť Total S.A. nadobudla výhradnú kontrolu istých častí činností spoločnosti Engie súvisiacich so skvapalneným zemným plynom, a teda aj LNG Supply.

([24]) Menej ako 1 % zisku skutočne dosiahnutého dcérskou spoločnosťou pochádza z jej obchodných činností.

([25]) V prípade, že dcérska spoločnosť zaznamená stratu počas trvania úveru ZORA, prirážky z úveru ZORA budú záporné a znížia nominálnu výšku úveru ZORA.

([26]) Napríklad ak subjekt zruší akcie, ktoré dostal podľa forwardovej zmluvy.

([27]) Hoci sa v dotknutom záväznom stanovisku stanovilo, že sprostredkovateľský subjekt sa nebude zdaňovať podľa osobitného ustanovenia luxemburského daňového práva (článok 22a), ktorým sa umožňuje odložiť zdaňovanie kapitálových ziskov vyplývajúcich z konverzie úveru na účasti, Luxembursko následne uviedlo, že počas jedinej konverzie, ktorá sa konala k dátumu vydania tohto rozhodnutia, spoločnosti nevyužili toto ustanovenie. V každom prípade nezávisle od uplatnenia tohto osobitného ustanovenia sprostredkovateľský subjekt počas konverzie nedosiahne žiadny zisk.

z úveru ZORA sa odpočítavajú na úrovni dcérskej spoločnosti a že zodpovedajúca suma sa už nezdaňuje na úrovni holdingovej spoločnosti, keďže sa považuje za príjem oslobodený od dane. Prirážky z úveru ZORA, ktoré predstavujú prakticky celé zisky dosiahnuté dcérskou spoločnosťou počas trvania úveru ZORA, preto unikajú zdaneniu v Luxembursku ([28]).

(27) Štruktúra uvedená v odôvodnení 23 až 26 je znázornená na obrázku Figure 1.

Obrázok 1

Ilustrácia štruktúr vytvorených na základe dotknutých záväzných stanovísk

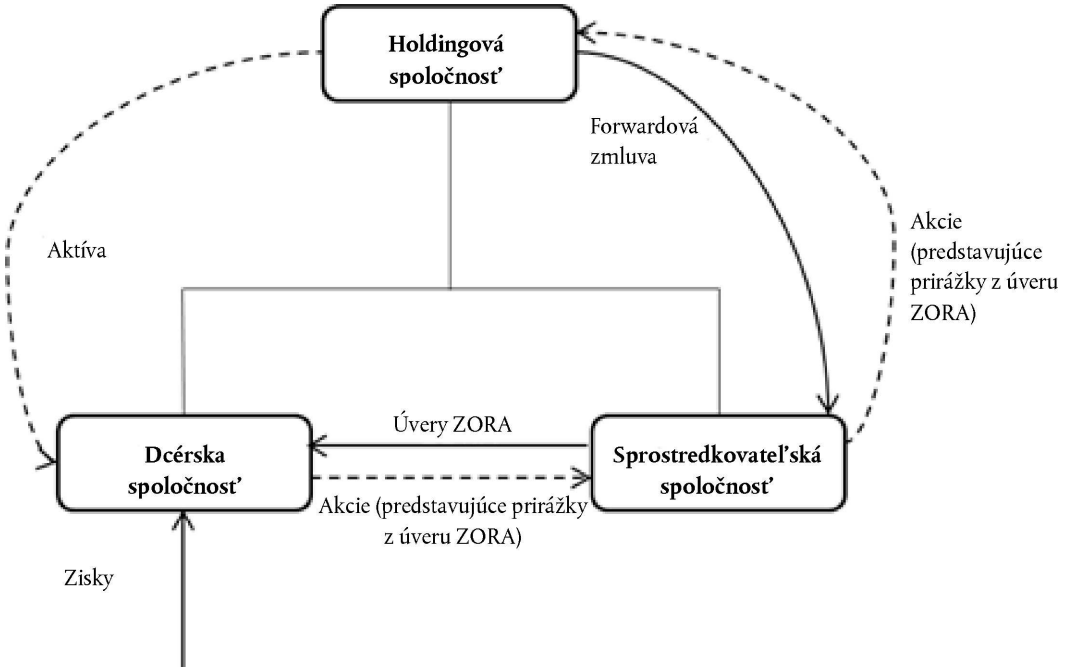

2.2.2. PREDSTAVENIE DOTKNUTÝCH ZÁVÄZNÝCH STANOVÍSK

(28) Toto zdaňovanie bolo schválené v prípade dvoch súborov záväzných stanovísk týkajúcich sa dvoch rozličných štruktúr vytvorených spoločnosťou Engie.

(29) Prvý súbor záväzných stanovísk sa týka prevodu činností súvisiacich s nákupom, predajom a obchodovaním so skvapalneným zemným plynom a plynovými derivátmi (ďalej len „činnosť súvisiaca so skvapalneným zemným plynom“) ([29]) luxemburskej spoločnosti Suez LNG Trading S.A. (ďalej len „LNG Trading“) na spoločnosť LNG Supply. Obsahuje päť záväzných stanovísk vydaných luxemburskou daňovou správou ako odpoveď na žiadosti o záväzné stanovisko, ktoré predložil daňový poradca spoločnosti Engie (ďalej len „daňový poradca“) v mene rôznych spoločností skupiny Engie (spolu označené ako „záväzné stanoviská LNG“).

1. Prvé záväzné stanovisko bolo vydané 9. septembra 2008 (ďalej len „záväzné stanovisko LNG z roka 2008“). Nadväzuje na žiadosť o záväzné stanovisko predloženú v ten istý deň (ďalej len „žiadosť o záväzné stanovisko LNG z roka 2008“) týkajúcu sa zdaňovania zmlúv použitých na financovanie prevodu činnosti súvisiacej so skvapalneným zemným plynom zo spoločnosti LNG Trading na spoločnosť LNG Supply (úver ZORA LNG a forwardová zmluva LNG). Záväzné stanovisko z roka 2008 čiastočne zmenili a/alebo doplnili ďalšie záväzné stanoviská, ktoré vydala luxemburská daňová správa.

2. Žiadosť o záväzné stanovisko z 30. septembra 2008 týkajúca sa prevodu skutočného riadenia zo spoločnosti LNG Trading do Holandska. Túto žiadosť o záväzné stanovisko schválila luxemburská daňová správa v ten istý deň.

([28]) V skutočnosti sa dcérska spoločnosť zdaňuje iba z menej ako 1 % skutočne dosiahnutého zisku z obchodných činností.
([29]) Pozri odôvodnenie 22.

3. Žiadosť o záväzné stanovisko z 3. marca 2009 (ďalej len „žiadosť o záväzné stanovisko LNG z roka 2009“), ktorou sa čiastočne zmenila štruktúra vytvorená žiadosťou o záväzné stanovisko LNG z roka 2008. Túto žiadosť o záväzné stanovisko schválila luxemburská daňová správa v ten istý deň.

4. Žiadosť o záväzné stanovisko z 9. marca 2012 (ďalej len „žiadosť o záväzné stanovisko LNG z roka 2012“), ktorou sa vysvetľujú určité účtovné pravidlá použité pri výpočte rozpätia, z ktorého sa zdaňuje spoločnosť LNG Supply. Túto žiadosť o záväzné stanovisko schválila luxemburská daňová správa v ten istý deň.

5. Nakoniec žiadosť o záväzné stanovisko z 20. septembra 2013 s cieľom vysvetliť zdaňovanie čiastočnej konverzie úveru ZORA LNG (ďalej len „žiadosť o záväzné stanovisko LNG týkajúce sa konverzie“). Túto žiadosť o záväzné stanovisko potvrdila luxemburská daňová správa prostredníctvom listu z 13. marca 2014 (ďalej len „záväzné stanovisko LNG týkajúce sa konverzie“).

(30) Druhý súbor záväzných stanovísk sa týka prevodu činností súvisiacich so správou pokladnice a financovaním (ďalej len „činnosti súvisiace s financovaním a správou pokladnice“) ([30]) zo spoločnosti CEF na spoločnosť GSTM. Obsahuje dve záväzné stanoviská vydané luxemburskou daňovou správou ako odpoveď na žiadosti o záväzné stanovisko, ktoré predložil daňový poradca v mene rôznych spoločností skupiny Engie (spolu označené ako „záväzné stanoviská GSTM“).

1. Prvé záväzné stanovisko bolo vydané luxemburskou daňovou správou 9. februára 2010 (ďalej len „záväzné stanovisko GSTM z roka 2010“). Nadväzuje na žiadosť o záväzné stanovisko predloženú v ten istý deň (ďalej len „žiadosť o záväzné stanovisko GSTM z roka 2010“) týkajúcu sa zdaňovania zmlúv použitých na financovanie prevodu činnosti súvisiacej s financovaním a správou pokladnice zo spoločnosti CEF na spoločnosť GSTM (úver ZORA GSTM a forwardová zmluva GSTM).

2. Záväzné stanovisko GSTM z roka 2010 doplnila žiadosť o záväzné stanovisko z 15. júna 2012 týkajúca sa, okrem iného, potenciálneho zvýšenia výšky úveru ZORA GSTM (ďalej len „žiadosť o záväzné stanovisko GSTM z roka 2012“). Túto žiadosť o záväzné stanovisko schválila luxemburská daňová správa v ten istý deň (ďalej len „záväzné stanovisko GSTM z roka 2012“).

(31) Holdingovou spoločnosťou uvedenou v štruktúre v záväznom stanovisku LNG je LNG Holding a holdingovou spoločnosťou uvedenou v štruktúre v záväznom stanovisku GSTM je CEF (spoločne označené ako „holdingové spoločnosti“). Sprostredkovateľskými subjektmi, ktoré poskytujú úvery ZORA, sú GDF Suez LNG (Luxembourg) S.à.r.l. (ďalej len „LNG Luxembourg“) a Electrabel Invest Luxembourg SA (ďalej len „EIL“, spoločne s LNG Luxembourg označované ako „veritelia“). Nakoniec dcérske spoločnosti, ktoré nadobúdajú a prevádzkujú činnosť súvisiacu so skvapalneným zemným plynom a činnosť súvisiacu s financovaním a správou pokladnice, sú LNG Supply a GSTM (spoločne označované ako „dcérske spoločnosti“).

2.2.3. PODROBNÝ OPIS ZÁVÄZNÝCH STANOVÍSK LNG

2.2.3.1. *Transakcie uvedené v záväzných stanoviskách LNG*

(32) Podľa žiadosti o záväzné stanovisko LNG z roka 2008 budú do spoločnosti LNG Trading začlenené dve nové zdaniteľné luxemburské spoločnosti: LNG Luxembourg a LNG Supply. V žiadosti o záväzné stanovisko LNG z roka 2008 sa uvádzalo, že činnosť súvisiaca so skvapalneným zemným plynom sa odpredá spoločnosti LNG Luxembourg, ktorá ju následne predá spoločnosti LNG Supply ([31]). Táto štruktúra však bola neskôr zmenená: podľa žiadosti o záväzné stanovisko LNG z roka 2009 spoločnosť CEF najprv nadobudla akcie spoločnosti LNG Trading a až potom začlenila LNG Luxembourg, LNG Supply a LNG Holding. LNG Holding tak v štruktúre ([32]) prevzala úlohu spoločnosti LNG Trading ([33]).

([30]) Pozri odôvodnenie 20.
([31]) Pozri žiadosť o záväzné stanovisko LNG z roka 2008, oddiel 1.
([32]) Skutočné riadenie spoločnosti LNG Trading sa presunulo do Holandska (pozri žiadosť o záväzné stanovisko z 30. septembra 2008). Spoločnosť bola následne zlikvidovaná 1. októbra 2012 [pozri list, ktorý poslalo Luxembursko 25. júna 2015 pod číslom SA 37.267 (2013/CP) – Postupy pri vydávaní záväzných stanovísk – Luxembursko].
([33]) Tieto zmeny v štruktúre prevodu aktív však nemali vplyv na zdaňovanie jednotlivých spoločností.

(33) Štruktúra bola implementovaná nasledujúcim spôsobom:

1. LNG Supply nadobúda obchodnú činnosť spoločnosti LNG Trading (činnosť súvisiacu so skvapalneným zemným plynom) za odhadovanú cenu približne 750 miliónov USD;

2. LNG Supply financuje kúpnu cenu prostredníctvom bezúročného, povinne konvertibilného úveru na obdobie 15 rokov denominovaného v USD (úver ZORA LNG), ktorý poskytla spoločnosť LNG Luxembourg. Pri jeho konverzii ([34]) spoločnosť LNG Supply vydá akcie (ďalej len „akcie LNG Supply"), ktoré obsahujú nominálnu výšku úveru ZORA zvýšenú alebo zníženú o prirážku z úveru ZORA;

3. Tak LNG Luxembourg financuje investíciu do úveru ZORA LNG prostredníctvom forwardovej zmluvy LNG uzatvorenej so spoločnosťou LNG Holding. Podľa tejto zmluvy sa LNG Luxembourg zaväzuje postúpiť spoločnosti LNG Holding akcie spoločnosti LNG Supply. Cena akcií LNG Supply zodpovedá nominálnej hodnote úveru ZORA LNG ([35]).

2.2.3.2. ***Zmluvy podpísané medzi stranami***

(34) Luxembursko predložilo kópiu zmlúv, v ktorých sa vysvetľuje uskutočnenie transakcií opísaných v záväznom stanovisku LNG uskutočnených spoločnosťou Engie:

1. zmluvu o prevode činnosti uzatvorenú medzi LNG Trading a LNG Supply 30. októbra 2009 (ďalej len „zmluva o prevode LNG") ([36]), podľa ktorej sa prvá spoločnosť zaväzuje previesť druhej spoločnosti činnosť súvisiacu so skvapalneným zemným plynom za cenu 657 miliónov USD ([37]) výmenou za dve zmenky vydané spoločnosťou LNG Supply (ako dlžník) v prospech spoločnosti LNG Trading (ako veriteľ), ktorých sumy sú 11 000 000 USD a 646 000 000 USD ([38]);

2. zmluvu o bezúročnom, povinne konvertibilnom úvere uzatvorenú medzi spoločnosťou LNG Luxembourg a spoločnosťou LNG Supply 30. októbra 2009 (ďalej len „zmluva ZORA LNG") ([39]). Podľa tejto zmluvy spoločnosť LNG Luxembourg poskytuje spoločnosti LNG Supply ([40]) úver splatný v akciách LNG Supply ([41]). Maximálna dĺžka trvania úveru je 15 rokov. Úver bude splatný 30. októbra 2024 ([42]). Na konci tohto obdobia sa úver premení na akcie s výnimkou prípadu, ak konverziu už predtým zrealizovala ktorákoľvek strana s písomným súhlasom druhej strany ([43]). „Emisná cena" úveru je 646 miliónov USD ([44]). Konverzná cena sa rovná „emisnej cene" zvýšenej o prirážky z úveru ZORA kumulované k dátumu konverzie ([45]). Ako sa uvádza v bode 2.2.3.6, úver ZORA LNG sa čiastočne konvertoval v roku 2014;

3. predplatenú termínovanú zmluvu o kúpe akcií uzatvorenú medzi spoločnosťou LNG Holding a spoločnosťou LNG Luxembourg k tomu istému dátumu ([46]). Podľa tejto zmluvy spoločnosť LNG Holding kupuje všetky práva spoločnosti LNG Luxembourg na akcie LNG Supply za cenu 646 miliónov USD ([47]), teda za rovnakú sumu, ako je „emisná cena" úveru ZORA LNG. Akcie LNG Supply sa postúpia spoločnosti LNG Holding k dátumu ich emisie ([48]).

2.2.3.3. ***Zdaňovanie spoločnosti LNG Supply***

(35) Podľa žiadosti o záväzné stanovisko LNG z roka 2008, ktorú schválila luxemburská daňová správa, ročné zisky dosahované spoločnosťou LNG Supply sa budú rovnať rozpätiu, ktoré sa dohodlo s luxemburskou daňovou

([34]) K čomu dochádza najneskôr pri splatnosti úveru ZORA, pozri odôvodnenie 34(2).
([35]) Štruktúra bola podrobnejšie implementovaná nasledujúcim spôsobom: činnosť súvisiacu so skvapalneným zemným plynom nadobudla spoločnosť LNG Supply výmenou za dve pohľadávky, jednu vo výške [7 – 12] miliónov USD a druhú predstavujúcu reálnu trhovú hodnotu činnosti súvisiacej so skvapalneným zemným plynom po odpočítaní sumy [7 – 12] miliónov USD. Druhú pohľadávku postúpila spoločnosť LNG Trading spoločnosti LNG Holding, ktorá ju následne postúpila spoločnosti LNG Luxembourg ako protihodnotu za forwardovú zmluvu LNG. LNG Luxembourg postúpila pohľadávku spoločnosti LNG Supply ako protihodnotu za úver ZORA LNG (pozri žiadosť o záväzné stanovisko z roka 2009, oddiel 1).
([36]) Kópiu predložilo Luxembursko 16. júna 2017.
([37]) Pozri zmluvu o prevode LNG, bod 2.1.
([38]) Pozri zmluvu o prevode LNG, bod 2.1, bod 3 a bod 4.3.
([39]) Predložilo Luxembursko 21. novembra 2016.
([40]) Pozri zmluvu o úvere ZORA LNG, bod 2.
([41]) Pozri zmluvu o úvere ZORA LNG, bod 5.
([42]) Pozri zmluvu o úvere ZORA LNG, bod 4.
([43]) Pozri zmluvu o úvere ZORA LNG, body 4 a 5.
([44]) Pozri zmluvu o úvere ZORA LNG, bod 2.
([45]) Pozri zmluvu o úvere ZORA LNG, bod 5.2 a definície v bode 1.
([46]) Predložilo Luxembursko 21. novembra 2016.
([47]) Pozri forwardovú zmluvu LNG, bod 2. Rozdiel medzi cenou za prevod aktív podľa zmluvy o prevode činností súvisiacej so skvapalneným zemným plynom (657 miliónov USD) a „emisnou cenou" úveru ZORA LNG a cenou stanovenou podľa forwardovej zmluvy LNG (646 miliónov USD) zodpovedá zmenke vo výške 11 miliónov USD, ktorú vydala spoločnosť LNG Supply a ktorá nie je zahrnutá do štruktúry financovania (pozri poznámku pod čiarou 35).
([48]) Pozri forwardovú zmluvu LNG, bod 3.

správou (ďalej len „rozpätie LNG“). Spoločnosť LNG Supply sa preto bude zdaňovať iba z tohto rozpätia. Rozdiel medzi ziskom, ktorý spoločnosť LNG Supply skutočne dosiahne každý rok, a rozpätím LNG (prirážky z úveru ZORA) sa považuje za odpočítateľný náklad spojený s úverom ZORA LNG ([49]).

(36) V žiadosti o záväzné stanovisko LNG z roka 2008 sa rozpätie LNG stanovilo na sumu zodpovedajúcu „*celkovému čistému rozpätiu vo výške [1/(50 – 100) %] hodnoty hrubých aktív uvedenej v súvahe spoločnosti [LNG Supply], pričom však toto čisté obchodné rozpätie nie je nižšie ako [0,0 – 0,50] % hrubého ročného obratu spoločnosti*“ ([50]). Podľa žiadosti o záväzné stanovisko LNG z roka 2008 „*rozpätie [LNG] sa bude považovať za rozpätie zodpovedajúce princípu nezávislého vzťahu*“, lebo spoločnosť LNG Supply „*pri svojej činnosti neznáša devízové riziko ani riziko spojené s nedobytnými pohľadávkami*“ ([51]). V žiadosti o záväzné stanovisko LNG z roka 2008 sa tiež uvádza, že „*hrubý príjem [spoločnosti LNG Supply] po odpočítaní všetkých znášaných prevádzkových výdavkov a nákladov na úver ZORA sa približne rovná rozpätiu [spoločnosti LNG]*“ ([52]).

(37) Inými slovami, pred konverziou úveru ZORA sa ročný zdaniteľný príjem spoločnosti LNG Supply obmedzuje na rozpätie LNG. Konverzia nemá vplyv na ročný zdaniteľný príjem spoločnosti LNG Supply, keďže spoločnosť LNG Supply každý rok pred konverziou odpočítala sumu prirážok z úveru ZORA.

2.2.3.4. ***Zdaňovanie spoločnosti LNG Luxembourg***

(38) V žiadosti o záväzné stanovisko LNG z roka 2008, ktorú schválila luxemburská daňová správa, sa počas trvania úveru ZORA umožňuje spoločnosti LNG Luxembourg buď zachovať v účtovnej závierke hodnotu úveru ZORA na jeho účtovnej hodnote ([53]), alebo zvýšiť (či znížiť) jeho hodnotu z jeho nadobúdacej ceny až na cenu pri predčasnom splatení ([54]). Počas trvania úveru ZORA LNG sa preto spoločnosť LNG Luxembourg môže rozhodnúť, že nezaúčtuje žiadny zdaniteľný príjem ani žiadny daňovo odpočítateľný náklad, ktorý súvisí s úverom ZORA. Ako sa uvádza v odôvodnení 52 nižšie, spoločnosť LNG Luxembourg sa rozhodla, že zachová vykazovanie úveru ZORA na jeho účtovnej hodnote.

(39) Pri konverzii spoločnosť LNG Luxembourg dostane akcie LNG Supply, ktorých hodnota bude zahŕňať emisnú cenu úveru ZORA plus súčet prirážok z úveru ZORA ku dňu konverzie. Podľa žiadosti o záväzné stanovisko z roka 2008 sa konverzia riadi odchylným režimom stanoveným v článku 22a zákona o dani z príjmu (*loi modifiée du 4 décembre 1967 concernant l'impôt sur le revenu*, ďalej len „zákon LIR“), okrem prípadu, keď sa LNG Supply rozhodne ho neuplatňovať ([55]). Podľa tohto ustanovenia konverzia úveru na akcie nevedie k zdaniteľným kapitálovým ziskom ([56]). Preto prirážky z úveru ZORA, ktoré dostala spoločnosť LNG Luxembourg pri konverzii, nebudú pri konverzii zdaňované ([57]).

([49]) V žiadosti o záväzné stanovisko LNG 2008 sa uvádza, že „*úver ZORA sa bude kumulovať až do výšky zisku pred zdanením [spoločnosti LNG Supply], po odpočítaní čistého obchodného rozpätia […]. Zvýšením hodnoty záväzku podľa úveru ZORA vznikne [spoločnosti LNG Supply] zodpovedajúci odpočítateľný náklad*“ (žiadosť o záväzné stanovisko LNG z roka 2008, s. 2). Toto zvýšenie záväzku sa uvádza v žiadosti o záväzné stanovisko LNG z roka 2008 pod názvom „prirážky z úveru ZORA“ alebo „náklad z úveru ZORA“.

([50]) V žiadosti o záväzné stanovisko LNG z roka 2012 sa spresňuje, že „*čisté obchodné rozpätie vo výške [1/(50 – 100)] % hodnoty hrubých aktív*“ sa má považovať za odkaz na priemernú hodnoty aktív financovaných prostredníctvom úveru ZORA, zatiaľ čo za „*hrubý obrat*“ by sa mal považovať celkový príjem spoločnosti LNG Supply uvedený v jej účtovnej závierke vrátane príjmov a nákladov vyplývajúcich zo znášaných úrokov z úverov a kurzových rozdielov spojených s rôznymi činnosťami spoločnosti LNG Supply.

([51]) Pozri žiadosť o záväzné stanovisko LNG z roka 2008, s. 5, ods. 6 a vysvetlenie, s. 3.

([52]) Pozri žiadosť o záväzné stanovisko LNG z roka 2008, s. 2. To znamená, že prirážky z úveru ZORA by mohli byť tiež záporné, ak by spoločnosť LNG Supply zaznamenala stratu.

([53]) Pozri žiadosť o záväzné stanovisko LNG z roka 2008, s. 3.

([54]) V žiadosti o záväzné stanovisko LNG z roka 2008 (poznámka 4 pod čiarou) sa uznáva, že „*v prípade, že neexistujú špeciálne požiadavky podľa právnych predpisov Luxemburska a v záujme toho, aby sa odzrkadlila podstata výnosov z úveru ZORA, možno odporučiť, aby [spoločnosť LNG Luxembourg] zaúčtovala príjmy z celého trvania úveru ZORA. Táto skutočnosť by spôsobila v účtovnej závierke [spoločnosti LNG Luxembourg] navýšenie hodnoty úveru ZORA, okrem prípadu, keby bola reálna hodnota úveru ZORA nižšia*“.

([55]) Článok 22a druhý pododsek zákona LIR znie takto: „Odchylne od článku 22 piaty pododsek výmenné transakcie uvedené v č. 1 až 4 nižšie nevedú k vytváraniu kapitálových ziskov, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou obchodovaného tovaru, ibaže sa v prípadoch uvedených v č. 1, 3 a 4 buď veriteľ alebo spoločník vzdá uplatnenia tohto ustanovenia: 1. počas konverzie úveru: pridelenie cenných papierov, ktoré predstavujú kapitál dlžníka, veriteľovi. V prípade konverzie konvertibilného úveru sa kapitálový úrok za prevádzkové účtovné obdobie pred konverziou zdaňuje v čase výmennej transakcie“. V praxi to znamená, že na účely luxemburského daňového systému sa historická nadobúdacia cena a historický dátum získania úveru ZORA použijú pre akcie vydané v tomto okamihu.

([56]) Pozri žiadosť o záväzné stanovisko LNG z roka 2008, s. 5, ods. 7

([57]) Pozri žiadosť o záväzné stanovisko LNG z roka 2008, s. 5, ods. 7

2.2.3.5. ***Zdaňovanie spoločnosti LNG Holding***

(40) Podľa žiadosti o záväzné stanovisko LNG z roka 2008, ktorú schválila luxemburská daňová správa, spoločnosť LNG Holding zaúčtuje prijatú platbu podľa forwardovej zmluvy v položke „finančný investičný majetok“ ([58]). V žiadosti o záväzné stanovisko LNG z roka 2008 sa uvádza, že tieto aktíva „*sa ohodnocujú a budú sa ohodnocovať na základe ceny nákladov*“ ([59]). Spoločnosť LNG Holding preto nezaúčtuje žiadny zdaniteľný príjem ani žiadny daňovo odpočítateľný náklad pred konverziou úveru ZORA a prevodom nových akcií vydaných LNG Supply, ktorý uskutočnila spoločnosť LNG Luxembourg.

(41) V žiadosti o záväzné stanovisko LNG z roka 2008 sa tiež žiada o potvrdenie skutočnosti, že „*na účely článku 166 zákona LIR […] účasť, ktorú zakúpila [spoločnosť LNG Holding] podľa forwardovej zmluvy [LNG], sa bude posudzovať ako taká od okamihu uzatvorenia forwardovej zmluvy [LNG]*“ ([60]) a že „*akýkoľvek príjem (dividendy a kapitálové zisky), ktorý dosahujú luxemburské spoločnosti alebo ktorý od nich pochádza, bude na základe článku 166 zákona LIR oslobodený od dane*“ ([61]). Ako sa uvádza v oddiele 2.3.2, článok 166 zákona LIR je ustanovením zákona o dani z príjmu, ktorým sa v Luxembursku upravuje oslobodenie od dane z príjmu z účasti. Podľa tohto systému oslobodenia od dane z príjmu z účasti sa oslobodzujú od dane príjmy, ktoré pochádzajú z účasti v iných subjektoch, ako sú akcie, ak sú splnené isté podmienky.

(42) Zdaniteľné príjmy spojené s vlastníctvom akcií LNG Supply vydaných v rámci konverzie úveru ZORA LNG preto budú oslobodené od dane na úrovni spoločnosti LNG Holding, pokiaľ budú splnené podmienky uvedené v článku 166 zákona LIR.

2.2.3.6. ***Záväzné stanovisko LNG týkajúce sa konverzie***

(43) Podľa žiadosti o záväzné stanovisko LNG týkajúcej sa konverzie a schválenej luxemburskou daňovou správou mala spoločnosť Engie vykonať prvú čiastočnú konverziu úveru ZORA LNG za akcie k tomuto dňu v odhadovanej výške [300 – 400] miliónov USD. V deň konverzie sa malo prijať rozhodnutie o znížení nominálnej hodnoty kapitálu spoločnosti LNG Supply o sumu rovnajúcu sa sume v okamihu konverzie. Podľa žiadosti o záväzné stanovisko „*pokiaľ ide o [spoločnosť LNG Luxembourg], čiastočná konverzia úveru ZORA nemá žiadny vplyv na zdaňovanie*“ ([62]). „*Z dôvodu zníženia kapitálu [spoločnosti LNG Supply] [spoločnosť LNG Holding] zaúčtuje zisk zodpovedajúci rozdielu medzi nominálnou hodnotou vymenených akcií a výškou konverzie. Tento zisk bude viditeľný v účtovných knihách [spoločnosti LNG Holding] a vzťahuje sa naň oslobodenie od dane z príjmu z účasti*“ ([63]). Preto bude zisk dosiahnutý spoločnosťou LNG Holding v okamihu zrušenia akcií z dôvodu zníženia kapitálu oslobodený od dane. Tento zisk zodpovedá výške prirážok z úveru ZORA zahrnutých do akcií LNG Supply, ktoré pri konverzii dostala spoločnosť LNG Holding.

2.2.3.7. ***Realizácia záväzných stanovísk LNG***

(44) Daňové priznania, ktoré predložilo Luxembursko, odzrkadľujú systém zdaňovania, ktorému podliehali spoločnosti, ktorých sa týkajú transakcie uvedené v záväzných stanoviskách LNG.

2.2.3.7.1. **Spoločnosť LNG Supply**

(45) V riadnej účtovnej závierke spoločnosti LNG Supply za rok 2010 sa uvádza, že „*zmluva o úvere povinne konvertibilnom na akcie medzi LNG Luxembourg a LNG Supply*“ sa uzatvorila v roku 2009 na sumu 646 miliónov USD a na obdobie 15 rokov od 30. októbra 2009 ([64]).

(46) Úver ZORA LNG sa v súvahe uvádza na strane pasív a zahŕňa sa do daňového priznania spoločnosti LNG Supply vo výške rovnajúcej sa nominálnej hodnote úveru ZORA (646 miliónov USD) od roku 2009 do roku 2013 ([65]). V roku 2014 sa suma znížila o 193,8 milióna USD na [300 – 600] milióna USD po čiastočnej konverzii vykonanej počas roka ([66]).

([58]) Pozri žiadosť o záväzné stanovisko LNG z roka 2008, s. 3.
([59]) Pozri žiadosť o záväzné stanovisko LNG z roka 2008, s. 3.
([60]) Pozri žiadosť o záväzné stanovisko LNG z roka 2008, s. 4 (text zvýraznila Komisia).
([61]) Pozri žiadosť o záväzné stanovisko LNG z roka 2008, s. 9.
([62]) Pozri žiadosť o záväzné stanovisko LNG z roka 2008, oddiel 3.1.
([63]) Pozri žiadosť o záväzné stanovisko LNG z roka 2008, oddiel 3.2.
([64]) Pozri riadnu účtovnú závierku spoločnosti LNG Supply 2010, poznámka č. 9.
([65]) Pozri *Déclaration pour l'impôt sur le revenu des collectivités et pour l'impôt commercial* za každý rok, príloha 1.
([66]) Pozri *Déclaration pour l'impôt sur le revenu des collectivités et pour l'impôt commercial pour 2014*, príloha 1.

(47) Výška medziročných prirážok z úveru ZORA sa za každý rok zaznamenáva v súvahe spoločnosti LNG Supply ([67]) na strane pasív ako finančný dlh LNG Supply ([68]) ako protihodnota k zodpovedajúcemu výdavku uvedenému vo výkaze ziskov a strát. V dôsledku toho sa táto suma odpočítala zo zdaniteľného príjmu spoločnosti LNG Supply. V tabuľke Tableau 1 sa uvádza súčet prirážok z úveru ZORA uvedených v daňových priznaniach spoločnosti LNG Supply. Zníženie súčtu prirážok z úveru ZORA o 193,8 milióna USD v roku 2014 nastalo v dôsledku vplyvu čiastočnej konverzie úveru ZORA LNG, ktorá bola navyše čiastočne kompenzovaná dodatočnými prirážkami z úveru ZORA za rok ([69]).

Tabuľka 1

Súčet prirážok z úveru ZORA uvedených v daňových priznaniach spoločnosti LNG Supply

	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Súčet prirážok z úveru ZORA (v miliónoch USD)	10,9	46,8	165,6	[350 – 400]	[650 – 700]	[450 – 550]	0	0

(48) LNG Supply sa zdaňuje z rozpätia LNG. Ako sa uvádza na obrázku Figure 2, rozpätie LNG za rok 2011 ([70]) sa stanovilo na [1/(50 – 100) %] celkovej priemernej výšky aktív spoločnosti s minimálnym ročným hrubým obratom [0,0 – 0,50] % v súlade so záväzným stanoviskom LNG z roka 2008. Priemerná výška aktív, ktorými sa financuje úver ZORA, sa v roku 2011 zvýšila na 752 703 699 USD. Preto sa rozpätie [1/(50 – 100) %] zvýšilo na [100 000 – 150 000] USD. Obrat dosiahol 1 573 579 569 USD. Preto sa rozpätie [0,0 – 0,50] %ov tejto sumy zvýšilo na [3 500 000 – 4 000 000] USD. V dôsledku uvedeného sa táto suma považovala za zdaniteľný príjem spoločnosti LNG Supply za obdobie 2011 ([71]). Spoločnosť LNG Supply takto zaplatila daň z príjmu právnických osôb za účtovný rok 2011 [500 000 – 1 500 000] EUR ([72]).

Obrázok 2

Výpočet zdaniteľného príjmu spoločnosti LNG Supply podrobne uvedený v prílohe 3 k daňovému priznaniu za rok 2011

Prirážka z úveru Zora

Výška prirážky z úveru Zora uvedená účtovných závierkach nie je v súlade s predchádzajúcimi dohodami podpísanými daňovými úradmi 9. septembra 2008 a v marci 2012.

S cieľom zohľadniť správnu sumu sa následne vystavila daňová bilancia. V skutočnosti sa podľa tejto predbežnej dohody nezdaňuje rozpätie tejto spoločnosti (pozri nižšie).

Výpočet rozpätia

Čisté rozpätie [1/(50 – 100) %] hodnoty hrubých aktív (t. z. priemerná hodnota aktív financujúcich úver Zora) s minimálnou hodnotou [0,0 – 0,5 %] hrubého obratu vyplývajúceho z aktív, ktoré sa previedli na Spoločnosť (t. z. celkový príjem Spoločnosti)

([67]) Pozri *Déclaration pour l'impôt sur le revenu des collectivités et pour l'impôt commercial* za každý rok, príloha 1.
([68]) Pozri *Déclaration pour l'impôt sur le revenu des collectivités et pour l'impôt commercial* za každý rok, príloha 2.
([69]) Podľa *Déclaration pour l'impôt sur le revenu des collectivités et pour l'impôt commercial* za rok 2014 uvedeného v prílohe 2 (t. z. celkovprirážky z úveru ZORA za rok 2014 predstavovali [250 – 350] miliónov USD. To znamená, že suma, o ktorú sa v roku 2017 súčet cich prirážok z úveru ZORA skutočne znížil, predstavovala [450 – 550] miliónov USD (zodpovedá sume [250 – 350] miliónov hodnota actíUSD a 193,8 miliónov USD).
([70]) Tento číselný údaj zodpovedá výpočtu rozpätia LNG uvedenému v prílohe 3 *Déclaration pour l'impôt sur le revenu des collectivités et pour l'impôt commercial* za rok 2011. Analogický výpočet sa uvádza v daňových priznaniach za ostatné roky.
([71]) Podľa *Déclaration pour l'impôt sur le revenu des collectivités et pour l'impôt commercial* za rok 2011, príloha 3, sa táto suma vymenila za [2 500 000 – 3 500 000] EUR.
([72]) A to [100 000 – 300 000] EUR ako miestnej obchodnej dane a [550 000 – 750 000] EUR ako dane z príjmu právnických osôb.

Minimálne rozpätie

Celkový výnos	Miera	Začiatok	Ukončenie	Minimálne rozpätie (USD)
1 573 579 569	[0,0 – 0,5 %]	1/1/11	31/12/11	[3 500 000 – 4 000 000]

Čisté obchodné rozpätie [1/(50 – 100) %] priemernej hodnoty aktív financujúcich úver Zora.

Dátum	Úver Zora	
1/1/11	692 817 329	(pozri daňové priznanie za rok 2010)
31/12/2011	812 590 069	
Spolu	1 505 407 398	
Priemer	752 703 699	

Úver Zora	Miera	Začiatok	Ukončenie	Rozpätie (USD)
752 703 699	[1/(50 – 100) %]	1/1/11	31/12/11	[100 000 – 150 000]

(49) Podľa riadnej účtovnej závierky spoločnosti LNG Supply za rok 2014 sa čiastočná konverzia úveru ZORA LNG rozdelila „*medzi časť nominálnej hodnoty a časť prirážok*“ ([73]). Preto sa v roku 2014 nominálna hodnota úveru ZORA aj súčet prirážok z úveru ZORA znížili o 193,8 milióna USD ([74]). V septembri 2014 spoločnosť LNG Supply zvýšila svoj kapitál o 699,9 milióna USD ([75]) s cieľom čiastočne splatiť úver ZORA LNG. Akcie LNG Supply sa vydali v nominálnej hodnote a následne sa zrušili na základe zníženia kapitálu do výšky ich nominálnej hodnoty ([76]). Táto konverzia nemala vplyv na zdaňovanie spoločnosti LNG Supply.

(50) V roku 2015, keď sa spoločnosť LNG Supply nachádzala v strate, prirážky z úveru ZORA zaznamenali záporné hodnoty do výšky [650 – 850] miliónov USD, čo v prvom rade viedlo k zníženiu zostávajúceho súčtu prirážok z úveru ZORA (o [450 – 550] USD) až na 0 USD a v druhom rade k zníženiu nominálnej hodnoty nesplateného úveru ZORA LNG až na [200 – 250] miliónov USD ([77]).

(51) V roku 2016 prirážky z úveru ZORA opäť zaznamenali negatívne hodnoty do výšky [100 – 200] miliónov USD, čo ešte viac znížilo nesplatený úver ZORA LNG na [100 – 200] miliónov USD ([78]).

2.2.3.7.2. **Spoločnosť LNG Luxembourg**

(52) Podľa daňových priznaní spoločnosti LNG Luxembourg sa hodnota úveru ZORA LNG zachovala na jeho nominálnej úrovni (646 miliónov USD) až do jeho čiastočnej konverzie v roku 2014 ([79]) v súlade so záväzným stanoviskom LNG z roka 2008 ([80]). V daňovom priznaní spoločnosti LNG Luxembourg sa forwardová zmluva LNG tiež objavuje ako položka pasív v rovnakej hodnote ([81]).

(53) V roku 2014 sa v dôsledku čiastočnej konverzie hodnota úveru ZORA LNG (aktívum) a forwardovej zmluvy LNG (pasívum) znížila o 193,8 milióna USD a dosiahla úroveň 452,2 milióna USD, bez vplyvu na výkaz ziskov a strát ([82]). Spoločnosť LNG Luxembourg sa nerozhodla uplatniť článok 22a zákona LIR.

([73]) Pozri riadnu účtovnú závierku spoločnosti LNG Supply za rok 2014, poznámka č. 8.
([74]) Pozri odôvodnenia 46 a 47. Ako sa však uvádza v poznámke pod čiarou 69, suma, o ktorú sa kumulované prirážky z úveru ZORA skutočne znížili, predstavovala [450 – 550] miliónov USD.
([75]) Suma 699,9 milióna USD tiež zahŕňa prirážky z úveru ZORA zodpovedajúce roku 2014 (pozri poznámky pod čiarou č. 69 a č. 74).
([76]) Pozri riadnu účtovnú závierku spoločnosti LNG Supply za rok 2014, poznámka č. 7.
([77]) Pozri riadnu účtovnú závierku spoločnosti LNG Supply za rok 2015, poznámka č. 8.
([78]) Pozri riadnu účtovnú závierku spoločnosti LNG Supply za rok 2016, poznámka č. 8.
([79]) Pozri *Déclaration pour l'impôt sur le revenu des collectivités et pour l'impôt commercial* za rok 2013, príloha 1.
([80]) Pozri odôvodnenie (38).
([81]) Pozri *Déclaration pour l'impôt sur le revenu des collectivités et pour l'impôt commercial* za rok 2013, príloha 1.
([82]) Pozri *Déclaration pour l'impôt sur le revenu des collectivités et pour l'impôt commercial* za rok 2014, prílohy 1 a 2.

(54) Ako sa uvádza v odôvodnení 50, v roku 2015 z dôvodu záporných hodnôt prirážok z úveru ZORA hodnota úveru ZORA LNG klesla na [300 – 600] miliónov USD. Spoločnosť LNG Luxembourg preto znížila hodnotu ZORA LNG o túto sumu a zároveň znížila hodnotu forwardovej zmluvy LNG na rovnakú úroveň ([83]).

(55) V roku 2016 sa uskutočnili podobné opravy úveru ZORA LNG a forwardovej zmluvy LNG, čím sa znížila ich hodnota na [100 – 200] miliónov USD ([84]).

2.2.3.7.3. **Spoločnosť LNG Holding**

(56) Úver ZORA sa vykazuje v riadnej účtovnej závierke spoločnosti LNG Holding ako finančné aktívum ([85]). Od roku 2012 sa tiež účasť v spoločnosti LNG Supply vo výške rovnajúcej sa nominálnej hodnote úveru ZORA LNG uvádza v daňovom priznaní spoločnosti LNG Holding v kategórii účastí, ktoré možno oslobodiť od dane z príjmu z účasti podľa článku 166 zákona LIR ([86]).

(57) Podľa daňového priznania a riadnej účtovnej závierky spoločnosti LNG Holding za rok 2014 zrušením akcií LNG Supply prijatých na základe čiastočnej konverzie úveru ZORA LNG v roku 2014 sa vytvorili kapitálové zisky v hodnote 506,2 milióna USD ([87]), ktoré úplne unikli zdaneniu vďaka systému oslobodenia od dane z príjmu z účasti (článok 166 zákona LIR).

(58) V roku 2015 a v roku 2016 spoločnosť LNG Holding zaúčtovala opravnú položku zo straty hodnoty z forwardovej zmluvy LNG, ktorá odrážala pokles hodnoty úveru ZORA LNG vyplývajúci zo záporných hodnôt prirážok z úveru, ako sa uvádza v odôvodneniach 50 a 51 ([88]). Tento náklad zo straty hodnoty sa preniesol do výkazu ziskov a strát spoločnosti LNG Holding.

2.2.4. PODROBNÝ OPIS ZÁVÄZNÝCH STANOVÍSK SPOLOČNOSTI GSTM

2.2.4.1. ***Transakcie uvedené v záväzných stanoviskách GSTM***

(59) Podľa žiadosti o záväzné stanovisko GSTM z roka 2010 spoločnosť Engie má v úmysle zaviesť štruktúru, ktorá je analogická so štruktúrou uvedenou v záväznom stanovisku LNG: Spoločnosť GSTM nadobúda činnosť súvisiacu s financovaním a správou pokladnice, pričom ich nadobudnutie financuje prostredníctvom úveru ZORA GSTM poskytnutého spoločnosťou EIL. Pri konverzii ([89]) spoločnosť GSTM vydá akcie (ďalej len „akcie GSTM“), ktoré obsahujú nominálnu hodnotu úveru ZORA zvýšenú alebo zníženú o prirážky z úveru ZORA. Tak spoločnosť EIL financuje investíciu do úveru ZORA GSTM prostredníctvom forwardovej zmluvy GSTM uzatvorenej so spoločnosťou CEF. Podľa tejto zmluvy sa spoločnosť EIL zaväzuje postúpiť akcie GSTM spoločnosti CEF. Predajná cena akcií GSTM zodpovedá nominálnej hodnote úveru ZORA GSTM ([90])

(60) Žiadosť o záväzné stanovisko GSTM z roka 2012 obsahuje daňovú analýzu týkajúcu sa rovnakého úveru ZORA, ktorá sa podobá analýze v žiadosti o záväzné stanovisko LNG z roka 2008, až na skutočnosť, že sa v tomto záväznom stanovisku okrem iného plánuje potenciálne budúce navýšenie úveru ZORA GSTM ([91]).

([83]) Pozri riadnu účtovnú závierku spoločnosti LNG Luxembourg za rok 2015, poznámka č. 4 a č. 5.
([84]) Pozri riadnu účtovnú závierku spoločnosti LNG Luxembourg za rok 2016, poznámka č. 3 a č. 6.
([85]) Pozri napríklad riadnu účtovnú závierku spoločnosti LNG Supply za rok 2013, poznámka č. 3.
([86]) Pozri za každý rok od roku 2012 *Déclaration pour l'impôt sur le revenu des collectivités et pour l'impôt commercial*, podrobné informácie o účasti podľa článku 166 zákona LIR.
([87]) Pozri riadnu účtovnú závierku spoločnosti LNG Holding za rok 2014, poznámka č. 3. Suma kapitálových ziskov približne zodpovedá sume súčtu vymenených prirážok z úveru ZORA (pozri poznámku pod čiarou 74).
([88]) Pozri riadnu účtovnú závierku spoločnosti LNG Holding za rok 2015 a 2016, poznámka č. 3.
([89]) K čomu dochádza najneskôr pri splatnosti úveru ZORA, pozri odôvodnenie 60(2).
([90]) Štruktúra bola podrobnejšie implementovaná nasledujúcim spôsobom: Spoločnosť CEF prevedie činnosť súvisiacu s financovaním a správou pokladnice na spoločnosť GSTM výmenou za zmenku spoločnosti GSTM. Spoločnosť CEF postúpi zmenku spoločnosti EIL výmenou za druhú zmenku v rovnakej sume, ktorú vydá spoločnosť EIL pre spoločnosť CEF. Spoločnosť GSTM následne vystaví úver ZORA GSTM v prospech spoločnosti EIL výmenou za prvú zmenku. Spoločnosť EIL bude financovať investíciu do úveru ZORA GSTM prostredníctvom forwardovej zmluvy GSTM uzatvorenej so spoločnosťou CEF. Ako protihodnotu za forwardovú zmluvu GSTM spoločnosť CEF zaplatí sumu rovnajúcu sa druhej zmenke, ktorá sa bude kompenzovať (pozri žiadosť o záväzné stanovisko GSTM z roka 2010, oddiel I).
([91]) Podľa ods. 5 žiadosti o záväzné stanovisko GSTM z roka 2012 „*sa môže úver ZORA vystavený spoločnosťou GSTM navýšiť. Celková hodnota úveru vystaveného na účel ZORA bude od [7 – 12] do [37 – 42] miliárd EUR*“. Podľa účtovnej závierky a daňových priznaní spoločnosti GSTM k 31. decembru 2016 sa suma úveru ZORA GSTM nezvýšila.

2.2.4.2. ***Podpísané zmluvy medzi stranami***

(61) Luxembursko predložilo kópie dokumentov a zmlúv, v ktorých sa opisuje, ako spoločnosť Engie uskutočnila transakcie uvedené v záväzných stanoviskách GSTM:

1. dokument s názvom „*Proposition de cession d'une branche d'activités*“ uložený v Obchodnom registri v Luxemburgu 13. mája 2011 (ďalej len „návrh na prevod v prospech GSTM“) ([92]). Podľa tohto dokumentu spoločnosť CEF navrhuje previesť činnosť súvisiacu s financovaním a správou pokladnice na spoločnosť GSTM za cenu 1 036 912 506,84 EUR. Podľa tohto návrhu na prevod činnosti na spoločnosť GSTM spoločnosť CEF prevedie odvetvie činností výmenou za zmenku GSTM ([93]);

2. dve zmluvy o povinne konvertibilnom úvere uzatvorené spoločnosťami EIL a GSTM, jedna zo 17. júna 2011 a druhá z 30. júna 2014 (ďalej len „zmluvy o úvere ZORA GSTM“, spoločne so zmluvou o úvere ZORA LNG len „zmluvy o úvere ZORA“) ([94]), jednoznačne s rovnakým obsahom ([95]). Podľa zmlúv o úvere ZORA GSTM spoločnosť EIL poskytuje spoločnosti GSTM úver ([96]) splatný v akciách GSTM ([97]). Splatnosť tohto úveru uplynie 17. júna 2026 ([98]). Na konci tohto obdobia sa úver premení na akcie s výnimkou prípadu, ak konverziu už predtým zrealizovala ktorákoľvek strana na základe písomného súhlasu druhej strany ([99]). „Emisná cena“ úveru je 1 036 912 507 EUR ([100]). Konverzná cena sa rovná „emisnej cene“ plus prirážky z úveru ZORA kumulované k dátumu konverzie ([101]);

3. forwardovú zmluvu o kúpe akcií uzatvorenú medzi spoločnosťou CEF a spoločnosťou EIL 17. júna 2011 (forwardová zmluva GSTM) ([102]). Podľa tejto zmluvy spoločnosť CEF kupuje všetky práva spoločnosti EIL na akcie spoločnosti GSTM za cenu rovnajúcu sa „emisnej cene“ úveru ZORA GSTM ([103]). Akcie GSTM sa postúpia spoločnosti CEF k dátumu ich vydania ([104]).

2.2.4.3. ***Zdaňovanie spoločnosti GSTM***

(62) Podľa žiadosti o záväzné stanovisko GSTM z roka 2010, ktorú schválila luxemburská daňová správa, zdaniteľný ročný príjem spoločnosti GSTM sa rovná rozpätiu, ktoré sa dohodlo s luxemburskou daňovou správou (ďalej len „rozpätie GSTM“). Spoločnosť GSTM sa preto bude zdaňovať iba z tohto rozpätia. Rozdiel medzi skutočne dosiahnutým ziskom spoločnosti GSTM a rozpätím GSTM (prirážky z úveru ZORA) sa považuje za odpočítateľný náklad spojený s úverom ZORA GSTM ([105]).

(63) V žiadosti o záväzné stanovisko GSTM z roka 2010 sa rozpätie stanovilo na sumu zodpovedajúcu „*celkovému čistému rozpätiu vo výške [1/(50 – 100)] % hlavnej hodnoty jej aktív vrátane aktív financovaných prostredníctvom bežných úverov*“ ([106]). V žiadosti o záväzné stanovisko GSTM z roka 2010 možno rozpätie považovať za rozpätie zodpovedajúce princípu nezávislého vzťahu ([107]).

(64) V žiadosti o záväzné stanovisko GSTM z roka 2012 sa plánovala zmena rozpätia spoločnosti GSTM. Uvádza sa v nej, „*že výška rozpätia sa určí neskôr v liste „APA letter“ a v správe „TP [transfer pricing] report [správa o transferových cenách]*““ ([108]). Podľa riadnej účtovnej závierky spoločnosti GSTM za rok 2011 ([109]) zmena rozpätia GSTM od 1. januára 2012 bola spôsobená nadobudnutím účinnosti Obežníka správneho orgánu z 28. januára 2011 o vnútroskupinových finančných transakciách do platnosti (ďalej len „obežník 164/2“) ([110]). V tomto obežníku sa

([92]) „*Proposition de cession d'une branche d'activités déposée au registre de commerce et des sociétés de Luxembourg*“, ktorý predložilo Luxembursko 16. júna 2017.
([93]) Pozri Proposition de cession d'une branche d'activités – Mémorial C – 13. máj 2011 – oddiel 1: „Berúc do úvahy tento prevod odvetvia činností príjemca vystaví zmenku na sumu: 1 036 912 506,84 EUR“.
([94]) Predložilo Luxembursko 21. novembra 2016.
([95]) Zmluva z roka 2014 bola podpísaná na základe žiadosti o dodatočné financovanie a pokrýva celú predtým čerpanú sumu.
([96]) Pozri zmluvu o úvere ZORA GSTM, bod 2.
([97]) Pozri zmluvu o úvere ZORA GSTM, bod 5.
([98]) Pozri zmluvu o úvere ZORA GSTM, bod 4.
([99]) Pozri zmluvu o úvere ZORA GSTM, bod 4 a bod 5.
([100]) Pozri zmluvu o úvere ZORA GSTM, bod 2.
([101]) Pozri zmluvu o úvere ZORA GSTM, bod 5.2 a definície v bode 1.
([102]) Predložilo Luxembursko 21. novembra 2016.
([103]) Pozri forwardovú zmluvu GSTM, bod 2.
([104]) Pozri forwardovú zmluvu GSTM, bod 3.
([105]) Pozri žiadosť o záväzné stanovisko GSTM z roka 2010, s. 2.
([106]) Pozri žiadosť o záväzné stanovisko GSTM z roka 2010, s. 2.
([107]) Pozri žiadosť o záväzné stanovisko GSTM z roka 2010, s. 5, ods. 5
([108]) Pozri žiadosť o záväzné stanovisko GSTM z roka 2012, s. 2. Skratka „APA“ znamená „záväzné stanovisko k stanoveniu metódy transferového ocenenia“.
([109]) Pozri *Déclaration pour l'impôt sur le revenu des collectivités et pour l'impôt commercial* za rok 2011, príloha 3.
([110]) Obežník riaditeľa pre odvody č. 164/2 z 28. januára 2011.

uvádzala požiadavka na predloženie štúdie o transferovom oceňovaní v rámci akejkoľvek žiadosti s cieľom získať záväzné stanovisko, ktorým sa pre transakcie vnútroskupinového financovania schvaľujú transferové ceny (ako rozpätie GSTM) ([111]). Listom z 11. júla 2012 a listom z 11. novembra 2013 preto daňový poradca predložil dve žiadosti o záväzné stanovisko spolu so štúdiami o transferovom oceňovaní týkajúcimi sa stanovenia rozpätia spoločnosti GSTM ([112]). Podľa Luxemburska tieto žiadosti o záväzné stanovisko neschválila jeho daňová správa. Inými slovami, luxemburská daňová správa nevydala záväzné stanovisko potvrdzujúce výšku rozpätia spoločnosti GSTM, ktorú navrhol daňový poradca spoločnosti Engie v liste z 11. júla 2012 a v liste z 11. novembra 2013 ([113]).

(65) V žiadosti o záväzné stanovisko GSTM z roka 2010 sa tiež uvádza, že „*v málo pravdepodobnom prípade, keď by účtovné postupy úplne nezodpovedali povinnostiam vyplývajúcim so zmluvy ZORA, zisk alebo strata uvedená v ročnej účtovnej závierke by neovplyvnila vyššie uvedenú daňovú situáciu*“ ([114]).

(66) V konečnom dôsledku pred konverziou úveru ZORA GSTM sa ročný zdaniteľný príjem spoločnosti GSTM obmedzuje na rozpätie GSTM. Konverzia úveru ZORA GSTM nemá žiadny vplyv na zdaniteľný príjem spoločnosti GSTM.

2.2.4.4. ***Zdaňovanie spoločnosti EIL***

(67) Systém zdaňovania poskytnutý spoločnosti EIL sa podobá systému zdaňovania opísaného pre spoločnosť LNG Luxembourg ([115]) a spočíva na rovnakých argumentoch ([116]). Počas trvania úveru ZORA GSTM sa preto spoločnosť EIL môže rozhodnúť, že nezaúčtuje žiadny zdaniteľný príjem ani žiadny daňovo odpočítateľný náklad. Ak sa spoločnosť EIL pri konverzii rozhodne, že uplatní odchylný režim uvedený v článku 22a zákona LIR, nezaúčtuje žiadny príjem ([117]), čím jej nevznikne žiadna daňová povinnosť vyplývajúca z príjmu právnických osôb ([118]). Ako sa uvádza v odôvodnení 76 nižšie, spoločnosť LNG sa rozhodla, že zachová vykazovanie úveru ZORA GSTM na jeho účtovnej hodnote.

2.2.4.5. ***Zdaňovanie spoločnosti CEF***

(68) Systém zdaňovania poskytnutý spoločnosti CEF sa podobá systému zdaňovania opísaného pre spoločnosť LNG Holding ([119]). Spoločnosť CEF preto pred konverziou úveru ZORA ([120]) nezaúčtuje žiadny zdaniteľný príjem, ani žiadny daňovo odpočítateľný náklad.

(69) V žiadosti o záväzné stanovisko GSTM z roka 2010 sa tiež vyžaduje potvrdenie, že „účasť, ktorú nadobudla spoločnosť CEF podľa forwardovej zmluvy, sa na účely článku 166 zákona LIR bude posudzovať ako priama účasť na kapitáli spoločnosti GSTM *od okamihu, keď sa táto forwardová zmluva uzatvorila*“ ([121]). Zdaniteľné príjmy spojené s vlastníctvom akcií GSTM sa preto budú oslobodzovať od dane na úrovni spoločnosti CEF, pokiaľ budú splnené podmienky uvedené v článku 166 zákona LIR.

2.2.4.6. ***Realizácia záväzných stanovísk GSTM***

(70) Daňové priznania, ktoré predložilo Luxembursko, odrážajú systém zdaňovania, ktorý Luxembursko poskytlo spoločnostiam dotknutým transakciami uvedenými v záväzných stanoviskách GSTM.

2.2.4.6.1. **Spoločnosť GSTM**

(71) V riadnej účtovnej závierke spoločnosti GSTM za rok 2012 sa uvádza, že spoločnosť EIL „poskytla povinne konvertibilný úver vo výške 1 036 912 506,84 EUR spoločnosti [GSTM] na obdobie 15 rokov od 17. júna 2011“ ([122]).

([111]) Pozri obežník 164/2, ods. 4.2.
([112]) Pozri *Déclaration pour l'impôt sur le revenu des collectivités et pour l'impôt commercial* za rok 2012, príloha 3.
([113]) Pozri list Luxemburska z 23. mája 2016.
([114]) Pozri žiadosť o záväzné stanovisko GSTM z roka 2010, s. 2. Podobne sa v žiadosti o záväzné stanovisko GSTM z roka 2012 uvádza toto: „*v prípade, že by sa účtovné postupy odlišovali od ročnej prirážky podľa zmluvy ZORA, spoločnosť by na daňové účely naďalej priznávala iba rozpätie*“.
([115]) Pozri oddiel 2.2.3.4.
([116]) Pozri žiadosť o záväzné stanovisko GSTM z roka 2010, s. 3 a poznámku pod čiarou č. 3 a poznámku pod čiarou č. 4, kde sa uvádzajú rovnaké argumenty ako v žiadosti o záväzné stanovisko LNG z roka 2008 [pozri odôvodnenie (38)].
([117]) Pozri žiadosť o záväzné stanovisko GSTM z roka 2010, s. 3.
([118]) Pozri žiadosť o záväzné stanovisko GSTM z roka 2010, s. 6., ods. 6
([119]) Pozri oddiel 2.2.3.5.
([120]) Pozri žiadosť o záväzné stanovisko GSTM z roka 2010, s. 3.
([121]) Pozri žiadosť o záväzné stanovisko GSTM z roka 2010, s. 5, ods. 2 (text zvýraznila Komisia).
([122]) Pozri tiež vysvetlivky k súvahe spoločnosti GSTM k 31. decembru 2011, *Déclaration pour l'impôt sur le revenu des collectivités et pour l'impôt commercial* spoločnosti GSTM za rok 2011, príloha 3.

(72) Úver ZORA GSTM sa v súvahe zaznamenáva na strane pasív a zahŕňa do daňových priznaní spoločnosti GSTM vo výške rovnajúcej sa nominálnej hodnote úveru ZORA (1 036 912 506,84 EUR). Táto suma sa časom nemení ([123]).

(73) Výška medziročných prirážok z úveru ZORA sa za každý rok zaznamenala v súvahe spoločnosti GSTM na strane pasív ako finančný dlh GSTM ([124]) ako protihodnota k zodpovedajúcemu výdavku zaznamenanému vo výkaze ziskov a strát ([125]). Následne sa táto suma odpočítala zo zdaniteľného príjmu spoločnosti GSTM. Kumulované prirážky z úveru ZORA uvedené v daňových priznaniach spoločnosti GSTM za rok 2011 až 2015 sa uvádzajú v tabuľke Tableau 2 nižšie.

Tabuľka 2

Kumulované prirážky z úveru ZORA uvedené v daňových priznaniach spoločnosti GSTM

	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Kumulované prirážky z úveru ZORA (v miliónoch EUR)	44,9	[100 – 150]	[300 – 350]	[450 – 500]	[600 – 650]	[600 – 900]

(74) V súlade so žiadosťou o záväzné stanovisko GSTM z roka 2010 sa spoločnosť GSTM zdaňuje z rozpätia GSTM. Na obrázku Figure 3 nižšie sa nachádza výpočet rozpätia spoločnosti GSTM za účtovné obdobie 2011 ([126]). „*Čistý príjem pred zdanením a pred prirážkou z úveru* ZORA“ sa zvýšil na 45 522 581,00 EUR. Zdaniteľný príjem spoločnosti GSTM sa vypočítal na základe [1/(50 – 100)] % priemernej výšky celkových aktív spoločnosti za rok 2011, ktorá sa zvýšila na 3,7 miliardy EUR. Zdaniteľný príjem určený pre spoločnosť GSTM sa z tohto základu zvyšuje na [500 000 – 600 000] EUR (ku ktorému sa pripočítava suma označená ako „výnos z kapitálových investícií“ vo výške [6 000 – 11 000] EUR). Rozdiel medzi touto sumou a „*čistým príjmom pred zdanením a pred prirážkou z úveru* ZORA“ je 44,9 milióna EUR a uvádza sa v daňovom priznaní na základe odpočítateľnej prirážky z úveru ZORA.

Obrázok 3

Výpočet zdaniteľného príjmu spoločnosti GSTM za rok 2011 podrobne uvedený v prílohe 3 k daňovému priznaniu spoločnosti GSTM za rok 2011

Aktíva spolu	Od	do	Počet dní	Priemer (*)
8 691 871 776	2/5/2011	31/12/2011	244	3 729 884 433

Celkové dlhy financujúce aktíva	3 729 202 241
Čistý príjem zdanením a pred prirážkou z úveru Zora	[45 000 000 – 50 000 000]
Čistý príjem zdanením a pred prirážkou z úveru Zora týkajúci sa kapitálu	8 326
Čistý príjem zdanením a pred prirážkou z úveru Zora týkajúci sa dlhu financujúceho aktíva	[45 000 000 – 50 000 000]
Spolu	[45 000 000 – 50 000 000]
Rozpätie [1/(50 – 100) %]	[550 000 – 600 000]

([123]) Pozri *Déclaration pour l'impôt sur le revenu des collectivités et pour l'impôt commercial* za každý rok, príloha 1.
([124]) Pozri *Déclaration pour l'impôt sur le revenu des collectivités et pour l'impôt commercial* za každý rok, príloha 1.
([125]) Pozri *Déclaration pour l'impôt sur le revenu des collectivités et pour l'impôt commercial* za každý rok, príloha 2.
([126]) Tento číselný údaj zodpovedá dokumentu *Déclaration pour l'impôt sur le revenu des collectivités et pour l'impôt commercial* za rok 2011, príloha 3.

Výnos z kapitálu	
Výnos z dlhu financujúceho aktíva (rozpätie [1/(50 – 100) %])	[550 000 – 600 000]
Celkové čisté obchodné rozpätie	[550 000 – 600 000]

Rozpätie sa už zaúčtovalo do účtovnej závierky, žiadna úprava nie je nutná

Výpočet zdaniteľnej sumy	EUR
Výsledok za účtovné obdobie	420 802
Pridať: dane	[150 000 – 200 000]
Zdaniteľná suma	[550 000 – 600 000]
Daň z príjmu právnických osôb	[100 000 – 150 000]

(*) výpočet na mesačnom základe

(75) Ako už bolo uvedené ([127]), daňové priznania spoločnosti GSTM dokazujú, že rozpätie GSTM sa po roku 2011 zmenilo. Ako sa zobrazuje na obrázku Figure 4, za rok 2012 a 2013 sa rozpätie spoločnosti GSTM nestanovilo na [1/((50 – 100) %] hodnoty aktív, ako sa to pôvodne zvažovalo v žiadosti o záväzné tie z finanstanovisko GSTM z roka 2010, ale na [0 – 1 %] hodnoty dlhov financujúcich aktíva ([128]). V roku 2014 sa rozpätie spoločnosti GSTM stanovilo na [0 – 1 %] celkovej výšky úverov a pohľadávok. V daňových priznaniach sa uvádza, že rozpätie spoločnosti GSTM sa za tieto roky vypočítalo na základe odvolania sa na žiadosti o záväzné stanovisko z 11. júla 2012 a 11. novembra 2013 ([129]), ktoré, ako sa uvádza v odôvodnení 64, luxemburská daňová správa nikdy neschválila.

Obrázok 4

Výpočet zdaniteľného príjmu spoločnosti GSTM s odvolaním sa na žiadosť o záväzné stanovisko z roka 2010 a 2012, ktoré sa uvádzajú v prílohe 3 k daňovému priznaniu spoločnosti GSTM za rok 2012

Prílohy k daňovému priznaniu k dani z príjmov právnických osôb a k miestnej obchodnej dani za rok 2012 a priznanie k majetkovej dani k 1. januáru 2013 v mene spoločnosti:

GDF SUEZ Treasury Management S.à.r.l daňové identifikačné číslo 2011 2416 545

Prílohe č. 3	STAW/NGOK

Vysvetlivky

Všeobecné informácie

Odkaz na listy daňového poradcu z 9. februára 2010 a z 15. júna 2012.

([127]) Pozri odôvodnenie 63.
([128]) Pozri *Déclaration pour l'impôt sur le revenu des collectivités et pour l'impôt commercial* za rok 2012, príloha 3.
([129]) Pozri *Déclaration pour l'impôt sur le revenu des collectivités et pour l'impôt commercial* za rok 2012, príloha 3.

Rozpätie z finančnej činnosti

Odlak na predbežné dohody daňového poradcu o transferovom oceňovaní z 11. júla 2012 a z 11. novembra 2013 (dohody APAs)

Rozpätie z finančnej činnosti sa počíta takto:

Priemerná suma dlhov financujúcich aktíva (*)	od	do	počet dní	% (**)	rozpätie
[9 000 000 000 – 10 000 000 000]	1/1/2012	31/12/2012	366	4,2 bps	[3 000 000 – 4 000 000]
Spolu			366		

Výnos rizikového kapitálu

Priemerný kapitál (*)	od	do	počet dní	výnos rizikového kapitáli
[2 000 000 – 3 000 000]	1/1/2012	31/12/2012	366	[20 000 – 30 000]
Total			366	

Výpočet prirážky z úveru Zora

Čistý príjem pred zdanením a pred prirážkou z úveru Zora	[100 000 000-150 000 000]
Mínus: výnos z kapitálu	[20 000-30 000]
Mínus: minimálne rozpätie	[3 000 000-4 000 000]
Prirážka z úveru Zora	[100 000 000-150 000 000]

Výška prirážky z úveru Zora uvedená v účtovných výkazoch nie je v súlade s dohodami APAs (nie dostatočne). Preto sa uskutočnila úprava vo výške EUR [40 000 – 50 000] v súvahe a vo výkaze ziskov a strát a táto úprava sa prejaví v účtovnej závierke za rok 2013.

(*) Výpočet na mesačnom základe
(**) Odvolávame sa na štúdiu o transferovom oceňovaní podľa APAs

2.2.4.6.2. **Spoločnosť EIL**

(76) Hodnota úveru ZORA GSTM sa v účtovnej závierke spoločnosti EIL udržala na nominálnej úrovni, a to 1 036 912 507 EUR ([130]), v súlade s rozhodnutím uvedeným v žiadosti o záväzné stanovisko GSTM ([131]).

([130]) Pozri súvahu spoločnosti EIL v dokumente *Déclaration pour l'impôt sur le revenu des collectivités et pour l'impôt commercial* za každý rok, príloha 1.
([131]) Pozri odôvodnenie 66.

2.2.4.6.3. **Spoločnosť CEF**

(77) Nakoniec účasť v spoločnosti GSTM vo výške rovnajúcej sa nominálnej hodnote úveru ZORA GSTM sa tiež uvádza v daňových priznaniach spoločnosti CEF v kategórii účastí, na ktoré sa vzťahuje oslobodenie od dane z príjmu z účasti podľa článku 166 zákona LIR ([132]).

2.3. *OPIS PLATNÉHO VNÚTROŠTÁTNEHO PRÁVNEHO RÁMCA*

2.3.1. OPIS VŠEOBECNÝCH ZÁSAD LUXEMBURSKÉHO SYSTÉMU ZDAŇOVANIA SPOLOČNOSTÍ

(78) Pravidlá všeobecného práva uplatňované na zdaňovanie spoločností v Luxembursku sa uvádzajú v zákone LIR. Podľa článku 159 zákona LIR spoločnosti, ktoré majú daňovú rezidenciu v Luxembursku, podliehajú dani z ich celkových príjmov ([133]). V článku 163 zákona LIR sa uvádza, že luxemburská daň z príjmu právnických osôb sa uplatňuje na zdaniteľný príjem, ktorý daňový subjekt dosiahol v danom roku ([134]). Pred rokom 2013 sa všetky spoločnosti, ktoré podliehali daňovej povinnosti v Luxembursku, zdaňovali z ich zdaniteľného zisku so štandardnou sadzbou vo výške 28,80 % ([135]). Od roku 2013 je štandardná sadzba dane 29,22 %.

(79) V článku 18 prvom pododseku zákona LIR sa uvádza metóda, na základe ktorej možno stanoviť ročný zdaniteľný zisk podniku ako daňového subjektu: „Zisk tvorí rozdiel medzi čistými investovanými aktívami na konci a čistými investovanými aktívami na začiatku účtovného roku, zvýšený o osobné výbery počas účtovného roku a znížený o príplatky za vklady zrealizované počas účtovného roku.“

(80) V článku 23 zákona LIR sa uvádza, že ocenenie čistých aktív nemusí zodpovedať účtovným pravidlám a zásadám ([136]).

(81) V článku 40 zákona sa stanovuje zásada zosúladenia daňovej bilancie a obchodnej bilancie. Podľa tejto zásady má daňová bilancia, na základe ktorej sa stanovuje ročný zdaniteľný zisk, zodpovedať obchodnej bilancii okrem prípadu uplatnenia osobitného daňového predpisu, ktorý sa odvoláva na iné hodnoty ([137]).

2.3.2. SYSTÉM OSLOBODENIA OD DANE Z PRÍJMU Z ÚČASTI A ZDAŇOVANIE UPLATŇOVANÉ NA ROZDELENIE ZISKOV

(82) Podľa článku 97 prvého pododseku zákona LIR príjmy pochádzajúce z obežného kapitálu zahŕňajú dividendy, podiely na zisku a iné vymerané výnosy z dôvodu vlastníctva akcií alebo iných účastí v spoločnostiach ([138]).

([132]) Pozri *Déclaration pour l'impôt sur le revenu des collectivités et pour l'impôt commercial* za každý rok, podrobné informácie o účasti uvedené v článku 166 zákona LIR.

([133]) Článok 159 prvý pododsek zákona LIR: „Za daňových poplatníkov sa považujú rezidenti, ktorí podliehajú dani z príjmu právnických osôb, organizácie kolektívnej povahy uvedené nižšie, ak sa ich sídlo alebo ústredie nachádza na území veľkovojvodstva.“ článok 159 druhý pododsek zákona LIR: „Daň z príjmu právnických osôb sa dotýka všetkých príjmov daňového poplatníka“.

([134]) Článok 163 prvý pododsek zákona LIR: „Daň z príjmu právnických osôb sa dotýka zdaniteľného príjmu, ktorý daňový poplatník dosiahol za kalendárny rok.“

([135]) Luxemburská daň z príjmov právnických osôb sa skladá z dane zo ziskov („daň z príjmu právnických osôb“ alebo „IRC“), ktorej sadzba sa stanovila na 21 %, a pokiaľ ide o spoločnosti so sídlom v meste Luxemburg, z obchodnej dane zo ziskov („obchodná daň“), ktorej sadzba sa stanovila na 6,75 %. Na IRC so sadzbou 21 % sa okrem toho uplatňuje prirážka 5 % ako príspevok do fondu zamestnanosti. Príplatok na solidaritu sa v roku 2012 zvýšil z 5 % na 7 % s účinnosťou od účtovného roku 2013. So zavedenými zmenami od účtovného roku 2013 sa kumulovaná sadzba dane pre spoločnosti, ktoré sídlia v meste Luxemburg, zvýšila z 28,80 % na 29,22 %. Spoločnosti v Luxembursku okrem toho podliehajú ročnej dani z majetku, ktorá sa vzťahuje na ich čisté aktíva a spočíva v uplatnení sadzby 0,5 % na čistú hodnotu celosvetového imania spoločnosti k 1. januáru každého roka.

([136]) Článok 23 prvý pododsek zákona LIR: „[…] ocenenie čistých investovaných aktív má zodpovedať pravidlám stanoveným v pododsekoch nižšie, a pokiaľ ide o prevádzkovateľov, ktorí sú povinní riadne viesť účtovníctvo, aj zásadám podobnej zlučiteľnosti“.

([137]) Článok 40 prvý pododsek zákona LIR: „Pokiaľ predpisy, ktoré sa uplatňujú na ocenenie z daňového hľadiska, nevyžadujú ocenenie v určenej výške, hodnoty, ktoré sa majú zachovať v daňovej bilancii, musia byť také ako v obchodnej bilancii alebo sa im majú čo najviac priblížiť v rámci už uvedených predpisov podľa toho, či hodnoty obchodnej bilancie zodpovedajú alebo nezodpovedajú rovnakým predpisom“.

([138]) Článok 97 prvý pododsek zákona LIR: „Príjmy pochádzajúce z obežného kapitálu sú: 1. dividendy, podiely na zisku a iné vymerané výnosy v akejkoľvek podobe z dôvodu vlastníctva akcií, podielov na základnom imaní, podielov na ziskoch alebo akýchkoľvek iných účastí v právnických osobách uvedených v článku 159 a článku 160.“

(83) Pokiaľ ide o zdaňovanie dividend a iných príjmov pochádzajúcich z účastí, v článku 166 zákona LIR sa pre Luxembursko zavádza „systém oslobodenia príjmov z účastí“. Tento systém umožňuje oslobodiť od dane z príjmu právnických osôb, od zrážkovej dane a od dane z majetku, ktorá sa vzťahuje na čisté aktíva, všetky príjmy pochádzajúce z účastí v subjektoch, ktoré spĺňajú isté kritériá. Vo svojom stanovisku k návrhu zákona, ktorým sa toto ustanovenie začleňovalo do zákona LIR, luxemburská Štátna rada uviedla, že tento systém je odôvodnený daňovou spravodlivosťou a hospodárskym poriadkom s cieľom predchádzať trojnásobnému zdaneniu ([139]).

(84) V článku 166 druhom pododseku zákona LIR sa uvádzajú subjekty, ktoré môžu využiť oslobodenie príjmov z účastí, medzi ktoré patria kapitálové spoločnosti zdaňované v Luxembursku (ako akciové spoločnosti a spoločnosti s ručením obmedzeným) a spoločnosti uvedené v článku 2 smernice Rady č. 90/435/EHS ([140]).

(85) Aby bolo možné využiť oslobodenie, musia byť splnené obidve podmienky. Na jednej strane musia subjekty vlastniť alebo sa musia zaviazať, že budú vlastniť účasť nepretržite aspoň dvanásť mesiacov. Na druhej strane nesmie účasť klesnúť pod prah 10 % kapitálu subjektu, v ktorom sa drží účasť, alebo nadobúdacia cena nesmie klesnúť pod 1,2 milióna EUR ([141]).

(86) V prípade, že sú splnené obidve tieto podmienky, príjmy získané z účasti (dividendy, kapitálové zisky alebo iné príjmy získané z účasti) sa v Luxembursku v plnom rozsahu oslobodzujú od dane z príjmov právnických osôb. Podľa článku 166 deviateho pododseku zákona LIR a nariadenia Luxemburského veľkovojvodstva z 21. decembra 2001 (ďalej len „nariadenie z 21. decembra 2001“) ([142]) sa oslobodenie uplatňuje tiež na kapitálové zisky (ďalej len „príjmy dosiahnuté prevodom účasti“) ([143]).

(87) Zdaňovanie rozdelených ziskov na úrovni subjektu – distribútora sa riadi článkom 164 zákona LIR. V článku 164 prvom pododseku sa uvádza, že na určenie zdaniteľného príjmu je bezvýznamné, či sa tento príjem prerozdelí oprávneným osobám alebo nie ([144]). V článku 164 druhom pododseku zákona LIR sa uvádza, čo pod pojmom „prerozdelenie“ na účely článku 164 prvého pododseku zákona LIR treba rozumieť, a že do tejto kategórie spadajú akéhokoľvek prerozdelenia určené držiteľom akcií, podielov na ziskoch alebo zakladateľských podielov, podielových listov alebo iných cenných papierov, vrátane dlhopisov s premenlivým úrokom ([145]).

2.3.3. ODKLAD ZDANENIA KAPITÁLOVÝCH ZISKOV VYPLÝVAJÚCICH Z KONVERZIE

(88) Všeobecná zásada týkajúca sa konverzie aktív sa stanovuje v článku 22 piatom pododseku zákona LIR, podľa ktorého sa výmenná transakcia tovaru považuje za prevod daného obchodovateľného tovaru za odplatu a jeho následné nadobudnutie za cenu zodpovedajúcu odhadovanej dosiahnuteľnej hodnote ([146]), ktoré vedie k zdaniteľným kapitálovým ziskom.

([139]) Stanovisko Štátnej rady z 2. apríla 1965 týkajúce sa článku 242 návrhu zákona o dani z príjmu: „Úvaha, že zisky spoločností dosiahnuté dcérskou spoločnosťou a prechádzajúce cez materskú spoločnosť pred ich prerozdelením jej akcionárom sú vystavené trojnásobnému zdaneniu, ktorému treba zabrániť z dôvodov spravodlivého zdaňovania a hospodárskych dôvodov“ (text zvýraznila Komisia).

([140]) Smernica Rady č. 90/435/EHS z 23. júla 1990 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom v prípade materských spoločností a dcérskych spoločností v rozličných členských štátoch (Ú. v. ES L 225, 20.8.1990, s. 6).

([141]) Článok 166 prvý pododsek zákona LIR: „príjmy z účasti […] sa oslobodzujú, ak k dátumu poskytnutia príjmov príjemca drží alebo sa zaväzuje držať túto účasť nepretržite aspoň dvanásť mesiacov a ak počas tohto obdobia účasť neklesne pod prah 10 percent a pod nadobúdaciu cenu 1 200 000 EUR“.

([142]) Nariadenie Luxemburského veľkovojvodstva z 21. decembra 2001, ktorým sa vykonáva článok 166 deviaty pododsek č. 1 pozmeneného zákona zo 4. decembra 1967 o dani z príjmov.

([143]) Článok 166 deviaty pododsek zákona LIR: „Nariadením Luxemburského veľkovojvodstva možno: 1. za určených podmienok rozšíriť oslobodenie na príjmy dosiahnuté prevodom z účastí, 2. za presne špecifikovaných podmienok stanoviť, že straty z prevodu nie sú odpočítateľné“. Článok 1 prvý pododsek nariadenia z 21. decembra 2001: „Ak daňový subjekt uvedený v článku 166 prvom pododseku č. 1 až 4 prevedie cenné papiere z priamej účasti na kapitáli spoločnosti uvedenej v článku 2 č. 1 až 3 tohto článku, dosiahnutý príjem z prevodu sa oslobodzuje, ak k dátumu scudzenia cenných papierov postupiteľ drží alebo sa zaviaže držať túto účasť nepretržite aspoň 12 mesiacov a ak počas tohto obdobia účasť neklesne pod prah 10 % alebo pod nadobúdaciu cenu 6 000 000 EUR“.

([144]) Článok 164 prvý pododsek zákona LIR: „Na určenie zdaniteľného príjmu je bezvýznamné, či sa tento príjem prerozdelí oprávneným osobám alebo nie“.

([145]) Článok 164 druhý pododsek zákona LIR: „Podľa vyššie uvedeného pododseku sa za prerozdelenie považujú akéhokoľvek prerozdelenia určené držiteľom akcií, podielov na ziskoch alebo zakladateľských podielov, podielových listov alebo iných cenných papierov, vrátane dlhopisov s premenlivým úrokom, ktorými sa zakladá právo na účasť na ročnom zisku alebo likvidačnom zostatku.“

([146]) Článok 22 piaty pododsek zákona LIR: „Výmenná transakcia tovaru sa považuje za prevod daného obchodovateľného tovaru za odplatu a jeho následné nadobudnutie za odplatu. Cena prevodu daného obchodovateľného tovaru určeného na výmennú transakciu zodpovedá jeho odhadovanej dosiahnuteľnej cene.

(89) Odchylne od tohto všeobecného pravidla sa v článku 22a druhom pododseku č. 1 zákona LIR uvádza, že konverzia úveru na kapitál spoločnosti dlžníka nevedie k vytvoreniu kapitálových ziskov na účely dane z príjmov právnických osôb. V tomto istom ustanovení sa uvádza, že táto výnimka nepokrýva kapitálový úrok z úveru za prevádzkové účtovné obdobie pred konverziou až do času výmennej transakcie ([147]).

2.3.4. USTANOVENIE PROTI ZNEUŽÍVANIU

(90) V článku 6 luxemburského zákona o daňovej úprave, alebo inak zákona *Steueranpassungsgesetz* (ďalej len „StAnpG"), sa zakazujú daňové úniky alebo zníženie daňového zaťaženia zneužitím právnych foriem alebo nástrojov, ktoré sú vzhľadom na občianske právo zákonné. Ak podľa článku 6 zákona StAnpG právna forma alebo nástroj, ktorý obklopuje transakciu, nie je vo svojej podstate príslušný, daň sa musí posudzovať v súlade s podstatou transakcie, akoby sa transakcia zrealizovala podľa príslušnej právnej formy ([148]).

3. **DÔVODY NA ZAČATIE KONANIA**

(91) Komisia vo svojom rozhodnutí o začatí konania predbežne dospela k záveru, že zdaňovanie poskytnuté na základe dotknutých záväzných stanovísk sa javí ako poskytnutie štátnej pomoci podľa článku 107 ods. 1 zmluvy a vyjadrila pochybnosti, pokiaľ ide o zlučiteľnosť týchto opatrení s vnútorným trhom.

(92) Vo svojom rozhodnutí o začatí konania Komisia najmä vyjadrila pochybnosti, pokiaľ ide o otázky:

1. či luxemburské daňové úrady dôvodne umožnili odpočet prirážok z úveru ZORA a či úvery ZORA zodpovedali princípu nezávislého vzťahu;

2. v prípade, keby luxemburské daňové úrady mali dôvod umožniť odpočet prirážok z úveru ZORA, po prvé, či luxemburské daňové úrady mali dôvod prijať uplatnenie článku 22a zákona LIR; a po druhé, či použitá metóda na stanovenie zdaniteľných príjmov spoločnosti GSTM a spoločnosti LNG Supply zodpovedala princípu nezávislého vzťahu;

3. či sa kombinovaný účinok odpočítateľnosti výdavkov (prirážok z úveru ZORA) na úrovni LNG Supply a GSTM a nezdanenie zodpovedajúceho príjmu na úrovni EIL a LNG Luxembourg odchyľuje od všeobecného cieľa luxemburského daňového systému a poskytuje selektívnu výhoda holdingovej spoločnosti LNG Holding a holdingovej spoločnosti CEF.

(93) Prvá pochybnosť Komisie sa týkala odpočtu prirážok z úveru ZORA ([149]). Komisia spochybnila posúdenie prirážok z úveru ZORA ako úrokov v zmysle článku 109 zákona LIR, a preto spochybnila aj ich odpočítateľnosť. Presnejšie sa Komisia domnievala, že prirážky z úveru ZORA by sa mali posudzovať ako prerozdelenie ziskov podľa článku 164 prvého pododseku a druhého pododseku zákona LIR, a preto by sa ich odpočet nemal umožniť. Komisia sa tiež domnievala, že tým, že sa umožnil odpočet prirážok z úveru ZORA, Luxembursko možno nesprávne uplatnilo článok 164 tretí pododsek zákona LIR. Podľa tohto ustanovenia je spoločnosť povinná zahrnúť do svojho zdaniteľného príjmu, ako je skryté rozdelenie ziskov, celú sumu vyplatenú jej akcionárom, ktorá by nebola v súlade s princípom nezávislého vzťahu. Presnejšie sa Komisia pýtala, či by nezávislá spoločnosť rokujúca za podmienok nezávislého vzťahu poskytla úver spoločnosti LNG Supply a spoločnosti GSTM za rovnakých podmienok, ako sú podmienky pre úvery ZORA.

(94) V prípade, že by luxemburské daňové úrady mali dôvod umožniť odpočet prirážok z úveru ZORA, Komisia vyjadrila druhú pochybnosť, ktorú možno rozdeliť na dve časti:

1. po prvé, Komisia spochybnila uplatnenie článku 22a zákona LIR, podľa ktorého žiadna daň z príjmu právnických osôb nie je splatná z konverzie úveru ZORA na akcie ([150]). Ak sa mali prirážky z úveru ZORA považovať za odpočítateľné úroky pri úveroch, čo Komisia poprela tým, že vyjadrila svoju prvú pochybnosť, mali sa zdaňovať ako príjmy na úrovni spoločnosti EIL a spoločnosti LNG Luxembourg alebo na úrovni holdingových spoločností, a nemalo sa na ne uplatniť oslobodenie podľa článku 22a zákona LIR;

([147]) Článok 22a druhý pododsek číslo 1 zákona LIR znie takto: „Odchylne od článku 22 piaty pododsek výmenné transakcie uvedené v č. 1 až 4 nižšie nevedú k vytváraniu kapitálových ziskov, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou obchodovaného tovaru, ibaže sa v prípadoch uvedených v č. 1, 3 a 4 buď veriteľ alebo spoločník vzdá nároku plynúceho z tohto ustanovenia: 1. pri konverzii úveru: pridelenie cenných papierov, ktoré predstavujú kapitál dlžníka, veriteľovi. V prípade konverzie konvertibilného úveru sa kapitálový úrok za prevádzkové účtovné obdobie pred konverziou zdaňuje v čase výmennej transakcie". V článku 22a štvrtom pododseku sa okrem iného uvádza: Pokiaľ ide o spoločníka, cena a dátum nadobudnutých cenných papierov pri výmennej transakcii zodpovedá cene a dátumu nadobudnutých daných cenných papierov pri výmennej transakcii. V prípade úhrady doplatku spoločníkovi sa cena nadobudnutých cenných papierov pri výmennej transakcii zníži o tento doplatok."

([148]) Článok 6 zákona StAnpG stanovuje: „*Durch Missbrauch von Formen und Gestaltungsmöglichkeiten des bürgerlichen Rechts kann die Steuerpflicht nicht umgangen oder gemindert werden. Liegt ein Missbrauch vor, so sind die Steuern so zu erheben, wie sie bei einer den wirtschaftlichen Vorgängen, Tatsachen und Verhältnissen angemessenen rechtlichen Gestaltung zu erheben wären.*"

([149]) Pozri oddiel 4.2.1 rozhodnutia o začatí konania.

([150]) Pozri oddiel 4.2.2.1 rozhodnutia o začatí konania.

2. po druhé, Komisia vyjadrila pochybnosti, pokiaľ ide o použitú metódu v dotknutých záväzných stanoviskách na stanovenie zdaniteľných príjmov spoločnosti LNG Supply a spoločnosti GSTM – zdaniteľné rozpätie nespočíva na žiadnej ekonomickej analýze – a pokiaľ ide o súlad tejto metódy s princípom nezávislého vzťahu ([151]).

(95) Nakoniec tretia pochybnosť sa týkala kombinovaného účinku odpočítateľnosti prirážok z úveru ZORA na úrovni dcérskych spoločností a nezdanenia zodpovedajúcich príjmov na úrovni spoločnosti EIL a spoločnosti LNG Luxembourg z dôvodu uplatnenia článku 22a zákona LIR ([152]). Keď zlúčime tieto účinky, Luxembursko *de facto* schválilo nezdaňovanie podstatnej časti ziskov dosahovaných z činností spoločnosti GSTM a spoločnosti LNG Supply v Luxembursku. Komisia sa snažila dokázať, či sa výsledok odchyľoval od cieľa luxemburského systému zdaňovania spoločností, na základe ktorého sa podľa článku 163 zákona LIR majú zdaňovať zisky všetkých spoločností podliehajúcich dani v Luxembursku ([153]).

(96) V rámci tejto tretej pochybnosti Komisia tiež skúmala, či by zdaňovanie schválené v záväzných stanoviskách mohlo predstavovať nesprávne uplatnenie článku 166 zákona LIR, ktorého cieľom je zamedziť ekonomickému dvojitému zdaňovaniu toho istého zisku. Komisia najmä zdôraznila, že sa javí, že na uplatnenie článku 166 zákona LIR sa odvolávala spoločnosť CEF a spoločnosť LNG Holding s cieľom oslobodiť zisky, ktoré sa nezdanili na úrovni GSTM a LNG Supply ([154]).

(97) Komisia uviedla, že sa na základe dotknutých záväzných stanovísk zjavne poskytovala selektívna výhoda nie iba holdingovým spoločnostiam CEF a LNG Holding, ale tiež celej skupine Engie ([155]).

(98) Komisia sa tiež predbežne domnievala, že sa dotknuté záväzné stanoviská môžu odchyľovať od luxemburských ustanovení týkajúcich sa zneužitia práva v daňovej oblasti (článok 5 a článok 6 zákona StAnpG) ([156]).

(99) Na zasadnutí 1. júna 2017 a v liste z 11. decembra 2017 v nadväznosti na dodatočné informácie, ktoré predložilo Luxembursko a spoločnosť Engie, Komisia jasne a podrobne vysvetlila isté skutočnosti vyplývajúce z posúdenia veci. Komisia poukázala na to, že článok 109 prvý pododsek zákona LIR nemožno uplatniť na luxemburské spoločnosti ani na spoločnosti s daňovým sídlom v Luxembursku. Komisia tiež poznamenala, že systém stanovený v článku 22a zákona LIR je voliteľný a že v tomto prípade sa dotknuté spoločnosti do tohto dňa stále nerozhodli pre jeho uplatňovanie. Komisia nakoniec uviedla, že podľa Luxemburska dotknuté záväzné stanoviská „sa zakladajú na všeobecnom systéme dane z príjmov právnických osôb“ ([157]), a najmä na „zásade zosúladenia daňovej bilancie a obchodnej bilancie“ ([158]). Ako sa uvádza v rozhodnutí o začatí konania ([159]), v tomto ohľade by uplatniteľným referenčným systémom mohol byť luxemburský systém zdaňovania spoločností, ktorého cieľom je zdaňovať zisk spoločností, ktoré podliehajú dani z príjmov právnických osôb v Luxembursku.

(100) Pokiaľ ide o výhodu poskytnutú skupine Engie ([160]), Komisia vo svojom liste z 11. decembra 2017 navyše vysvetlila, že vzhľadom na to, že cieľom luxemburského systému zdaňovania spoločností je v zásade zahrnúť do zdaniteľného príjmu všetky zisky vykázané v účtovnej závierke spoločnosti, vnútroskupinové finančné transakcie medzi viacerými subjektami s daňovým sídlom v Luxembursku by nemali mať vplyv na sumu zdaniteľných príjmov týchto subjektov, alebo inými slovami na ich kombinovaný zdaniteľný príjem. V danom prípade Komisia navyše zdôraznila, že dotknuté záväzné stanoviská viedli k zníženiu kombinovaného zdaniteľného príjmu spoločnosti Engie v Luxembursku (zdôvodnenie na úrovni skupiny).

4. **PRIPOMIENKY LUXEMBURSKA**

(101) Luxembursko v prvom rade pripomína, že podľa článku 114 zmluvy daňové predpisy spadajú do právomoci členských štátov. Iba v prípadoch, keď sa daňovým predpisom porušuje článok 107 zmluvy, môže Komisia daňový predpis preskúmať.

(102) Luxembursko v druhom rade z dôvodov, ktoré sa uvádzajú nižšie, popiera existenciu selektívnej výhody.

([151]) Pozri oddiel 4.2.2.2 rozhodnutia o začatí konania.
([152]) Pozri oddiel 4.2.3 rozhodnutia o začatí konania.
([153]) Pozri odôvodnenia 151 až 155 rozhodnutia o začatí konania.
([154]) Pozri odôvodnenie 156 rozhodnutia o začatí konania.
([155]) Pozri odôvodnenie 152 rozhodnutia o začatí konania.
([156]) Pozri odôvodnenie 158 rozhodnutia o začatí konania.
([157]) Pozri pripomienky Luxemburska k rozhodnutiu o začatí konania, bod 168.
([158]) Pozri pripomienky Luxemburska k rozhodnutiu o začatí konania, bod 170.
([159]) Pozri odôvodnenie 152 rozhodnutia o začatí konania.
([160]) Pozri odôvodnenie 97.

4.1. *REFERENČNÝ SYSTÉM, KTORÝ VO SVOJOM ROZHODNUTÍ O ZAČATÍ KONANIA POUŽILA KOMISIA, JE NESPRÁVNY*

(103) Podľa Luxemburska sa článok 109 zákona LIR v prvom rade uplatňuje iba na fyzické osoby, a teda sa neuplatňuje na spoločnosti.

(104) V druhom rade Luxembursko zdôrazňuje, že úvery ZORA sú z pohľadu luxemburského daňového systému dlhovými nástrojmi: preto ich nemožno postaviť na roveň účastí na kapitáli ([161]). Túto klasifikáciu možno v zásade odôvodniť neexistenciou hlasovacích práv spojených s držbou úverov ZORA, neexistenciou práv na účasť na riadení, dividendách alebo na likvidačnom zostatku, povinnosťou zaplatiť dlh do vopred stanovenej lehoty, neexistenciou notárskeho úkonu týkajúceho sa kapitálového vkladu, ako aj právnou formou zmluvy. Luxembursko navyše tvrdí, že úvery ZORA nie sú cenným papierom zakladajúcim právo na účasť na medziročnom zisku alebo na likvidačnom zostatku. Podľa stanoviska Luxemburska preto článok 164 prvý pododsek a druhý pododsek zákona LIR nemožno uplatniť.

(105) Po tretie, pokiaľ ide o charakter nezávislého vzťahu úverov ZORA, Luxembursko sa domnieva, že Komisia ignorovala rôzne kategórie investorov. Úvery ZORA nie sú štandardné zmluvy o úvere, ale predstavujú netypické nástroje, ktoré chránia dlžníka pred prípadnými prevádzkovými rizikami a investorovi umožňujú vyššiu návratnosť investície. Vzhľadom na volatilitu trhu a závislosť na financovaní je využitie úveru ZORA logickejšie pre dlžníka, a podobné nástroje, ako napríklad dlhové cenné papiere odporujúce efektívnosti daného základu, možno nájsť na finančných trhoch. Preto podmienky uvedené v úvere ZORA zodpovedajú princípu nezávislého vzťahu a článok 164 tretí pododsek zákona LIR nemožno podľa Luxemburska uplatniť.

(106) Podľa Luxemburska sa referenčný systém zakladá na článkoch 18, 40 a 23 zákona LIR, v ktorých sa stanovuje zdaniteľný príjem spoločnosti, zásada zosúladenia obchodnej bilancie a daňovej bilancie, zásada obozretnosti na jednej strane, a na článku 22a zákona LIR na druhej strane.

(107) Luxembursko tvrdí, že určenie zdaniteľných ziskov uvedených v článku 18 zákona LIR zodpovedá dvom hlavným zásadám. Po prvé zásade zosúladenia obchodnej bilancie a daňovej bilancie (článok 40 zákona LIR) a po druhé zásade obozretnosti, podľa ktorej zisk nemožno zdaniť, pokiaľ sa nedosiahol.

(108) Pokiaľ ide o článok 22a zákona LIR, Luxembursko tvrdí, že ide o voliteľný systém, ktorý možno v súlade s článkom 162 zákona LIR uplatniť na spoločnosti ([162]).

(109) Luxembursko popiera interpretáciu, podľa ktorej by sa v článku 163 zákona LIR mal stanovovať cieľ alebo zásada luxemburského systému zdaňovania spoločností, podľa ktorého by sa mali zdaňovať všetky zisky, ktoré spoločnosti so sídlom v Luxembursku dosiahli. Luxembursko sa domnieva, že tento cieľ sa neuvádza ani neodráža v žiadnom ustanovení zákona. Podľa Luxemburska sa má definícia referenčného systému zakladať na súbore pravidiel stanovených zákonodarcom, a nie na základe hypotetického princípu alebo cieľa, ktorého interpretácia môže ísť za rámec presného znenia zákona.

4.2. *DOTKNUTÉ ZÁVÄZNÉ STANOVISKÁ SA NEODCHYĽUJÚ OD REFERENČNÉHO SYSTÉMU*

(110) Luxembursko tvrdí, že tým, že sa schválila odpočítateľnosť nákladov spojených s úvermi ZORA, zdaňovanie schválené v dotknutých záväzných stanoviskách bolo v plnom rozsahu v súlade s článkami 14 až 60 zákona LIR, a preto aj s článkami 18, 40 a 23 zákona LIR. Luxembursko sa domnieva, že Komisia ignorovala skutočnosť, že odpočítateľné náklady na úrovni spoločnosti GSTM a spoločnosti LNG Supply nepredstavujú ani úroky ani dividendy. Splácanie úveru ZORA možno realizovať za vyššiu cenu, ako je nominálna hodnota nástroja. Podľa zásady obozretnosti musí dlžník počítať s týmto nákladom a uvedomiť si toto riziko. Podľa článkov 18, 40 a 23 zákona LIR je tento náklad odpočítateľný.

([161]) Pozri pripomienky Luxemburska k rozhodnutiu o začatí konania, s. 8: „Úver ZORA predstavuje zmluvu, ktorou sa dokumentuje dlh ako aj jeho splácanie, preto nie je v danom prípade článok 164 zákona LIR relevantný“. „Úvery ZORA majú z pohľadu luxemburského daňového systému základné vlastnosti dlhu, a nie účasti na kapitáli.“

([162]) Článok 162 zákona LIR: „1. Ustanovenia hlavy 1 tohto zákona sa uplatňujú na stanovenie zdaniteľného príjmu a čistých príjmov, ktoré ho tvoria, na stanovenie zisku z prevodu alebo z likvidačného zostatku, na priznanie, stanovenie a výber dane, pokiaľ sa nižšie neuvádza inak, alebo ak sa uplatnenie týchto ustanovení neodôvodňuje vzhľadom na špeciálnu povahu organizácií kolektívnej povahy. 2. Pri výkone vyššie uvedeného pododseku sa v nariadení Luxemburského veľkovojvodstva uvádzajú platné právne predpisy pre organizácie kolektívnej povahy“.

(111) Luxembursko sa domnieva, že zdaňovanie schválené v dotknutých záväzných stanoviskách bolo v plnom rozsahu v súlade s článkom 97 a článkom 22a zákona LIR. Luxembursko tvrdí, že Komisia nesprávne posúdila skutočnosť, že každý kapitálový úrok sa má zdaňovať. Luxembursko v podstate zastáva názor, že Komisia nezobrala do úvahy skutočnosť, ako sa uvádza v odôvodnení 110, že odpočítateľnými nákladmi nie sú ani úroky, ani dividendy. Podľa zásady obozretnosti možno predpokladať, že z nákladu, ktorý je pre jednu stranu daňovo odpočítateľný, nevyplýva nutne zdaniteľný zisk pre druhú stranu. Úvery ZORA má posudzovať veriteľ na základe nadobúdacej ceny, a nie trhovej ceny. Preto sa Luxembursko domnieva, že úvery ZORA nevytvárajú zdaniteľné príjmy na úrovni veriteľa pred dátumom konverzie.

(112) Z daňového hľadiska je pri konverzii stanovený zisk rovnajúci sa rozdielu medzi nadobúdacou cenou a trhovou hodnotou akcií. Luxembursko však tvrdí, že spoločnosť EIL a spoločnosť LNG Luxembourg sa môžu rozhodnúť, či využijú mechanizmus stanovený v článku 22a zákona LIR. Akcie, ktoré nadobudol veriteľ, možno zo strany veriteľa posudzovať ako náhradu za úver ZORA. V takom prípade možno akcie zhodnotiť v účtovnej závierke veriteľa v nominálnej hodnote úveru ZORA.

(113) Luxembursko však vysvetľuje, že po čiastočnom splatení úveru ZORA zo strany spoločnosti LNG Supply, ktoré nastalo v roku 2014, sa spoločnosť LNG Luxembourg nerozhodla využiť voliteľný systém stanovený v článku 22a zákona LIR a zaznamenala zdaniteľný zisk vo svojej účtovnej závierke.

(114) Luxembursko sa domnieva, že dotknuté záväzné stanoviská sa neodchyľujú od princípu nezávislého vzťahu, keďže sa schválila metóda stanovenia ziskov spoločnosti GSTM a spoločnosti LNG Supply založená na vzniknutých rizikách, vykonávaných funkciách a používaných aktívach každým subjektom.

(115) Luxembursko popiera, že nesprávne uplatnilo článok 166 zákona LIR, lebo dotknuté záväzné stanoviská iba potvrdzujú striktný a správny výklad jednotlivých platných daňových predpisov pre každý podnik, ktorý podlieha dani z príjmov právnických osôb.

(116) Luxembursko popiera, že cieľom článku 166 zákona LIR je zamedziť ekonomickému dvojitému zdaňovaniu. Luxembursko sa domnieva, že podľa článku 166 zákona LIR príjmy nemajú byť zdanené skôr, ako možno využiť oslobodenie príjmov z účastí. Jedinými podmienkami na využitie oslobodenia príjmov z účastí sú povaha nástroja, percentuálny podiel na kapitáli dotknutého subjektu alebo nadobúdacia cena a trvanie účastí. V danom prípade sa článok 166 zákona LIR uplatnil v súlade so všetkými týmto podmienkami. Ako už bolo uvedené, Luxembursko sa domnieva, že nielen luxemburský systém zdaňovania spoločností nevyžaduje, aby sa zdaňovali všetky príjmy, ale tiež podľa článku 166 zákona LIR sa stanovuje, že príjmy, ktoré možno oslobodiť z účastí, nemusia nutne vyplývať z už predtým zdanených príjmov.

(117) Luxembursko tiež potvrdzuje, že ak sa Komisia domnieva, že článok 166 zákona LIR sa neodchyľuje od referenčného systému, musí dokázať, že v dotknutých záväzných stanoviskách spoločnosti CEF a spoločnosti LNG Holding sa schvaľuje odchylné uplatnenie článku 166 zákona LIR. Luxembursko hlavne popiera kombinované uplatnenie článkov 164 a 166 zákona LIR, keďže ustanovenia článku 164 zákona LIR nepredstavujú podmienku *sine qua non* na uplatnenie článku 166 zákona LIR. Článok 164 zákona LIR sa uplatňuje iba na príjmy prerozdelené tuzemskými spoločnosťami (spoločnosťami so sídlom v Luxembursku), zatiaľ čo ustanovenia článku 166 zákona LIR majú širší rozsah pôsobnosti a systém oslobodenia príjmov z účastí sa uplatňuje na príjmy vytvárané účasťami tak spoločností so sídlom v Luxembursku, ako aj zahraničných spoločností. Luxembursko tak výslovne uznáva, že okrem výnimky udelenej na zahraničné účasti, sa na všetky účasti, na príjmy ktorých možno uplatniť článok 166, tiež vzťahujú ustanovenia článku 164 zákona LIR ([163]).

(118) Pokiaľ ide o zdôvodnenie uplatnené na úrovni skupiny (pozri odôvodnenie 100), Luxembursko opäť potvrdzuje svoje stanovisko, podľa ktorého sa zdôvodnenie Komisie nemôže zakladať na neprimeranom a neexistujúcom referenčnom systéme. Luxembursko zdôrazňuje, že luxemburské právo nespresňuje, že vnútroskupinové finančné transakcie medzi viacerými subjektami s daňovým sídlom v Luxembursku nemôžu mať vplyv na zvýšenie alebo zníženie sumy zdaniteľných príjmov všetkých subjektov v Luxembursku, alebo inými slovami kombinovaných zdaniteľných príjmov skupiny v Luxembursku. Luxembursko navyše vysvetľuje, že na stanovenie selektívnosti opatrenia musí Komisia preukázať, že sa opatrenie neodchyľuje od cieľa referenčného systému, ale od samotného referenčného systému.

([163]) Pozri pripomienky Luxemburska týkajúce sa listu z 11. decembra 2017, odpoveď na otázku 1.b: „Okrem výnimky udelenej pre zahraničné spoločnosti […] sa na všetky účasti, na príjmy ktorých možno uplatniť oslobodenie podľa článku 166, tiež vzťahujú ustanovenia článku 164 zákona LIR“.

(119) Luxembursko tvrdí, že na stanovenie selektívnosti opatrenia musí Komisia dokázať, že podniky pôsobiace v danom odvetví sa zvýhodňujú v porovnaní s inými, a odvoláva sa na zrušené rozhodnutie Komisie vo veci *Comunidad Autonoma de Galicia* ([164]).

(120) Luxembursko tiež popiera tvrdenie Komisie, podľa ktorého akýkoľvek daňovo odpočítateľný náklad vykázaný emitentom úveru ZORA na základe prirážok z úveru ZORA sa mal zahrnúť do zdaniteľných príjmov veriteľa a nemal mať takto žiadny vplyv na zdaniteľné príjmy skupiny v Luxembursku. Luxembursko pripomína, že článok 22a zákona LIR umožňuje veriteľovi konvertibilného úveru nevykázať kapitálový zisk v okamihu konverzie. Podľa Luxemburska sa preto zásahom spoločnosti EIL a spoločnosti LNG Luxembourg neznížili zdaniteľné príjmy skupiny Engie, čo by sa stalo, keby sa skupina priamo odvolala na úver ZORA.

(121) Luxembursko tiež popiera akékoľvek zneužitie práva. Luxembursko najmä uvádza narážku Komisie, podľa ktorej malo Luxembursko schváliť simulovanú transakciu podľa článku 5 zákona StAnpG a pripomína, že jednotlivé strany skutočne právne existujú a že svoje zmluvné záväzky vykonávali správne. Luxembursko tiež odmieta argument, podľa ktorého právna forma transakcie nemá byť vo svojej podstate primeraná podľa článku 6 zákona StAnpG, pričom transakcie sa uskutočnili na financovanie prevodu aktív v rámci skupiny.

4.3. *NEEXISTENCIA VRÁTENIA POMOCI*

(122) V prípade, ak by Komisia nakoniec prijala záporné rozhodnutie, Luxembursko sa domnieva, že by malo nadobudnúť účinnosť iba v budúcnosti a že by Komisia nemala nariadiť vrátenie údajnej štátnej pomoci v súlade so zásadami právnej istoty a oprávneného očakávania.

5. **PRIPOMIENKY SPOLOČNOSTI ENGIE**

(123) Spoločnosť Engie sa domnieva, že úvery ZORA predstavujú dlhové nástroje. Celková suma, ktorá sa má splatiť, závisí od výkonnosti dlžníka. Spoločnosť Engie preto tvrdí, že by veriteľ nemal nadobudnúť príjmy pred konverziou. Navyše až do konverzie je v účtovnej závierke úver ZORA dlhovým nástrojom, a preto sa tak posudzuje z účtovného a daňového hľadiska.

(124) Spoločnosť Engie tvrdí, že odpočítateľnosť nákladov spojených s úverom ZORA na úrovni dlžníka zodpovedá platným daňovým predpisom. Náklady spojené so splácaním úveru ZORA, ktoré sa uvádzajú v účtovnej závierke v súlade s platnými účtovnými pravidlami, predstavujú daňové odpočítateľné náklady podľa hlavnej daňovej zásady o zosúladení účtovnej bilancie a daňovej bilancie. Podľa účtovnej zásady obozretnosti veriteľ nie je oprávnený zaúčtovať zisk vo svojej účtovnej závierke pred konverziou úveru ZORA na akcie. Preto veriteľ zaúčtuje zisk, ktorý je zdaniteľný, iba pri konverzii. Podľa spoločnosti Engie však v zmysle článku 22a zákona LIR spoločnosť môže v prípade konverzie konvertibilného úveru využiť odklad zdanenia. Nakoniec spoločnosť EIL a spoločnosť LNG Luxembourg sa poistili proti rizikám tým, že uzatvorili forwardové zmluvy príslušne so spoločnosťou CEF a so spoločnosťou LNG Holding. Príjmy, ktoré spoločnosť CEF a spoločnosť LNG Holding získala zo svojich investícií, sa zdaňujú podľa platných daňových predpisov, ktorých súčasťou je aj článok 166 zákona LIR.

(125) Spoločnosť Engie podrobne vysvetlila, ktoré činnosti sa previedli na spoločnosť LNG Supply a na spoločnosť GSTM, a to na jednej strane činnosti, ktoré vyplývajú príslušne zo zmluvy o dlhodobých dodávkach skvapalneného zemného plynu (približne na 20 rokov) (ďalej len „zmluva GNL“) v Jemene a doplnkových aktív (kapacita terminálu a kapacita na prepravu) a činnosti spojené s konsolidáciou zostatkov (*cash pooling*) skupiny na strane druhej ([165]).

(126) Spoločnosť Engie rovnako vysvetlila, že iba úver ZORA medzi LNG Supply a LNG Luxembourg bol predmetom čiastočnej konverzie na akcie v roku 2014 z dôvodu veľkých ziskov, ktoré dosiahla spoločnosť LNG Supply. Po čiastočnej konverzii spoločnosť LNG Luxembourg zaúčtovala zdaniteľné príjmy. Spoločnosť LNG Luxembourg sa nerozhodla uplatniť schému stanovenú v článku 22a zákona LIR. Počas toho istého účtovného obdobia subjekt vykázal odpočítateľný náklad v rovnakej výške vo svojich účtovných výkazoch z dôvodu prevodu akcií na spoločnosť LNG Holding v rámci forwardovej zmluvy LNG.

([164]) Rozsudok vo veci C-70/16 P, *Comunidad Autónoma de Galicia a Retegal/Komisia*, ECLI:EU:C:2017:1002.

([165]) Spoločnosť Engie tiež tvrdila, že spoločnosť LNG Supply zamestnáva približne [1 – 40] zamestnancov na plný úväzok a spoločnosť GSTM približne [1 – 10] zamestnancov na plný úväzok. Spoločnosť Engie tiež tvrdila, že spoločnosť LNG Luxembourg nemá inú činnosť, ako činnosť, ktorá súvisí s držbou úveru ZORA LNG a forwardovou zmluvou LNG.

(127) Spoločnosť Engie rovnako potvrdila, že uplatnenie článku 22a zákona LIR nemá mať v skutočnosti vplyv na zdaniteľné príjmy veriteľov úverov ZORA (LNG Luxembourg a EIL), keďže sa predajná cena a dátum predaja stanovil vopred vo forwardových zmluvách. V tomto ohľade sa výmenné transakcie uskutočnili počas zasadnutia z 1. júna 2017, pokiaľ ide o scenár, v ktorom by spoločnosť LNG Luxembourg alebo spoločnosť EIL dosiahla zdaniteľný zisk alebo stratu, keďže úvery ZORA a forwardové zmluvy sa navzájom kryjú. Engie vysvetlila, že celý zdaniteľný príjem dosiahnutý konverziou úverov ZORA sa prejaví v zodpovedajúcej daňovo odpočítateľnej strate podľa forwardových zmlúv.

(128) Nakoniec, pokiaľ ide o platný právny rámec na úrovni holdingových spoločností (a to CEF a LNG Holding), spoločnosť Engie spresnila, že v okamihu prevodu akcií a v prípade, keď je hodnota akcií vyššia než pevná nadobúdacia cena uvedená vo forwardových zmluvách, holdingová spoločnosť nevykáže vo svojej účtovnej závierke žiadny zisk. Takýto zisk možno vykázať len neskôr, ak a keď sa akcie emitentov predajú alebo zrušia. Podľa spoločnosti Engie možno tento potenciálny zisk oslobodiť od dane podľa schémy oslobodenia príjmov z účastí uplatniteľnej na luxemburské spoločnosti, ako sa uvádza v článku 166 zákona LIR.

(129) Spoločnosť Engie tvrdí, že uskutočnením úveru ZORA GSTM a úveru ZORA LNG sa dodržiavajú záväzné stanoviská prijaté v súlade s daňovými právnymi predpismi a že zavedenie úverov nevedie k dvojitému zdaňovaniu. Spoločnosť Engie počas zasadnutia z júna 2017 tiež vysvetlila, že pokiaľ sa sleduje skôr ekonomické zdôvodnenie než právne zdôvodnenie, je potrebné zobrať do úvahy dlhú splatnosť úveru ZORA a nesústrediť sa na roky, v ktorých sa zisky dosiahli a počas ktorých sa zaplatili obmedzené dane. Spoločnosť Engie vysvetlia, že ak sa skôr sleduje zdôvodnenie subjekt po subjekte než ekonomická alebo globálna stránka, schéma sa stáva symetrickou.

(130) Spoločnosť Engie navyše uviedla, že úver ZORA GSTM ešte nebol predmetom konverzie. K tomuto dňu sa na úrovni spoločnosti EIL nevykázal žiadny zisk. Úver ZORA LNG sa v roku 2014 čiastočne premenil na akcie, čo viedlo k vykázaniu zisku vo výške kumulovaných prirážok z úveru ZORA v účtovnej závierke spoločnosti LNG Luxembourg. Spoločnosť LNG Luxembourg sa nerozhodla využiť voliteľnú schému odkladu zdanenia podľa článku 22a zákona LIR a dosiahnutý zisk z konverzie sa zobral do úvahy pri výpočte jej daňového základu za rok 2014.

(131) Engie navyše podrobne vysvetlila presné úlohy spoločnosti EIL a spoločnosti LNG Luxembourg. Tieto úlohy sú popísané v správach o transferovom oceňovaní, ktoré vyhotovila spoločnosť Engie na odôvodnenie úverov ZORA a sú priložené k pripomienkam, ktoré predložila Komisii vo veci rozhodnutia o začatí konania (ďalej len „správy PT“). Spoločnosť EIL a spoločnosť LNG Luxembourg sa v správach PT uvádzajú ako „investori“, ktorí znášajú všetky riziká spojené s činnosťami a ktorí zabezpečujú kľúčové funkcie vyplývajúce z týchto činností, pričom sú tieto subjekty v rovnakom čase kryté z hľadiska rizík forwardovými zmluvami ([166]). Spoločnosť Engie uviedla, že z hľadiska transferového oceňovania možno podľa forwardovej zmluvy na účely stanovenia odmeny emitenta úveru ZORA spojiť veriteľa úveru ZORA s kupujúcim vymenených akcií.

(132) Berúc na vedomie, že zásah spoločnosti EIL a spoločnosti LNG Luxembourg je z ekonomického a obchodného hľadiska neutrálny, Komisia požiadala počas zasadnutia z 1. júna 2017 o vysvetlenie, prečo sú tieto subjekty potrebné na financovanie prevodu aktív. Spoločnosť Engie potvrdila, že mohla štruktúrovať financovanie prevodu činností inak. Hoci existujú iné spôsoby na štruktúrovanie tejto operácie, táto štruktúra sa vybrala, lebo prinášala viac flexibility pri riadení spoločností a viac možností pre budúce operácie, čo sú pre organizáciu skupiny spoločností dôležité kritériá.

5.1. *SPOLOČNOSŤ ENGIE POPIERA EXISTENCIU AKEJKOĽVEK VÝHODY*

(133) Spoločnosť Engie tvrdí, že dotknuté spoločnosti nevyužívajú žiadnu výhodu, pretože nevyužívajú žiadne neoprávnené zníženie dane. Spoločnosť Engie tvrdí, že odpočet prirážok z úveru ZORA nepredstavuje konkurenčnú výhodu. Spoločnosť Engie sa navyše domnieva, že konkurenčná výhoda nemôže vzniknúť z kombinácie schémy uplatnenej na emitentov úverov ZORA a schémy uplatnenej na veriteľov, keďže táto výhoda sa neprejavila z dôvodu neexistencie konverzie úveru ZORA GSTM a rozhodnutia nevyužiť pre úver ZORA LNG článok 22a zákona LIR.

5.2. *SPOLOČNOSŤ ENGIE POPIERA SELEKTÍVNOSŤ PREDMETNÝCH OPATRENÍ*

(134) Spoločnosť Engie sa v prvom rade domnieva, že dotknuté záväzné stanoviská nepredstavujú jednotlivé opatrenia štátnej pomoci.

([166]) Pozri správu PT oddiel 6.1.2 a oddiel 6.1.3.

(135) Spoločnosť Engie popiera referenčný systém, ktorý vo svojom rozhodnutí o začatí konania použila Komisia. Spoločnosť Engie sa domnieva, že článok 109 prvý pododsek a článok 164 zákona LIR nemožno uplatniť, lebo prvý článok sa týka iba fyzických osôb a druhý článok sa netýka úverov. Správny referenčný systém je taký, ktorý sa zakladá na článkoch 18 až 45 zákona LIR, v ktorých sa stanovujú základné zásady luxemburského daňového práva, pokiaľ ide o určenie zdaniteľných príjmov spoločnosti, napríklad zásada obozretnosti (článok 23 zákona LIR), zosúladenie daňovej bilancie a obchodnej bilancie (článok 40 zákona LIR) a odpočítateľnosť prevádzkových nákladov (článok 45 zákona LIR).

(136) Spoločnosť Engie sa domnieva, že dotknuté záväzné stanoviská sa neodchyľujú od platného referenčného systému. Zvýšenie hodnoty splácaného dlhu predstavuje pre dlžníkov finančnú záťaž. Táto finančná záťaž sa vykazuje vo výročnej účtovnej závierke a je odpočítateľná podľa zásady zosúladenia daňovej bilancie a obchodnej bilancie a odpočítateľnosti prevádzkových nákladov. Naopak v prípade záporných prirážok z úveru ZORA má zníženie dlhu za následok zaúčtovanie zdaniteľného príjmu. Neskoršia konverzia úveru na akcie nespochybňuje pôvodné posúdenie tohto nástroja ako dlhu. Pokiaľ ide o spoločnosť EIL a spoločnosť LNG Luxembourg, na základe článku 22a zákona LIR majú možnosť v okamihu konverzie využiť odklad zdanenia. Spoločnosť LNG Luxembourg nevyužila túto schému po čiastočnej konverzii úveru ZORA v roku 2014 a vo svojej účtovnej závierke vykázala zdaniteľný zisk. Úver ZORA GSTM a zvyšok úveru ZORA LNG nebol k tomuto dňu predmetom žiadnej konverzie. K tomuto dňu sa nevykázal žiadny príjem a voliteľná schéma článku 22a zákona LIR sa nemohla uplatniť. Preto sa Engie domnieva, že sa dotknuté záväzné stanoviská neodchyľujú od platného referenčného systému, a to ani pokiaľ ide o formálny obsah, ani pokiaľ ide o ich uskutočnenie.

(137) Vychádzajúc zo správ PT spoločnosť Engie tvrdí, že použitá metóda na stanovenie zdaniteľného rozpätia na úrovni emitentov (to znamená odmena emitentov) zodpovedá dôveryhodnej aproximácii trhového výsledku a vyhovuje princípu nezávislého vzťahu. Funkcie, riziká a aktíva jednotlivých právnych subjektov sa odmeňovali v súlade trhovými cenami. V dvoch predložených správach PT sa vyhodnocujú funkcie a riziká, ktoré preberajú emitenti (LNG Supply alebo GSTM) a „investor“ (ktorého totožnosť sa presne neuvádza), a dospieva sa v nich k záveru, že väčšinu rizík znáša „investor“, zatiaľ čo emitent je spojený s každodenným riadením prevádzaných činností. Podľa správ PT je metóda nezávislej trhovej ceny ([167]) vhodná na vyhodnotenie charakteru nezávislého vzťahu úveru ZORA a odmena „exchange-traded funds“ (ETF) predstavuje porovnateľnú odmenu. V správach PT sa nakoniec uvádza, že odmena emitentov zodpovedá odmene ETF, a preto sa má považovať za odmenu, ktorá je v súlade s princípom nezávislého vzťahu.

(138) Podľa spoločnosti Engie kumulatívne uplatnenie príslušných ustanovení luxemburských právnych predpisov potvrdené v dotknutých záväzných stanoviskách zodpovedá cieľu luxemburského systému zdaňovania spoločností, a to zdaneniu ziskov všetkých spoločností, ktoré podliehajú zdaneniu v Luxembursku, po zohľadnení odmeny vyplývajúcej z vydaných dlhových nástrojov. Akýkoľvek adresát nástroja dlhu (dlžník) by uplatňoval rovnaké zdaňovanie, a to odpočítateľnosť finančných nákladov. Rovnako akýkoľvek poskytovateľ ako veriteľ podobného úveru by uplatňoval rovnaké zdaňovanie, a to zdanenie účtovného zisku pri splatení okrem prípadu, keď by využil schému odkladu zdanenia.

(139) Spoločnosť Engie rovnako popiera akékoľvek zneužitie práva. Všetky subjekty, ktorých sa týkajú tieto transakcie, sú právnymi subjektami. Dotknuté transakcie sú navyše založené na ekonomickej logike s cieľom financovať prevod činností. Engie sa preto domnieva, že Luxembursko neoslobodilo prirážky z úveru ZORA od dane ani neschválilo žiadny daňový únik ani žiadne zneužitie vzhľadom na vnútroštátne právo.

(140) V druhom rade sa spoločnosť Engie domnieva, že vzhľadom na to, že dotknuté záväzné stanoviská iba potvrdzujú platné vnútroštátne právne predpisy, mali by sa posudzovať ako schéma. V tejto súvislosti sa spoločnosť Engie domnieva, že tieto schémy uvedené v dotknutých záväzných stanoviskách, nie sú selektívne. Majú všeobecnú povahu, pretože sa uplatňujú na všetky hospodárske subjekty bez rozdielu a bez podmienok jednotlivo alebo kumulatívne. Ich uplatniteľnosť nie je podmienená vydaním záväzných stanovísk, ktoré sa v danom prípade vyžadujú z dôvodov právnej istoty. Všetky podniky, ktoré sa nachádzajú v porovnateľnej právnej a skutkovej situácii vzhľadom na cieľ daňového systému, a to zdaňovanie ziskov, môžu využiť tieto schémy. Podľa spoločnosti Engie preto svojimi konkrétnymi účinkami nevytvárajú diskrimináciu ani rozlišovanie medzi podnikmi.

([167]) Metóda nezávislej trhovej ceny je jednou z piatich metód stanovenia transferovej ceny, ktoré OECD uznala v smernici OECD o transferovom oceňovaní pre nadnárodné spoločnosti a správu daní – vydanie z roka 2010.

(141) Po tretie spoločnosť Engie tvrdí, že predmetné opatrenia vyplývajú zo základných zásad luxemburského daňového systému, hlavne zo zásady obozretnosti.

(142) Spoločnosť Engie popiera, že by cieľom luxemburského systému zdaňovania spoločností bolo zdaňovanie ziskov vykázaných v účtovnej závierke. Referenčným systémom je luxemburský systém zdaňovania spoločností, ktorého súčasťou je aj článok 166 zákona LIR, ktorého uplatnenie sa schválilo v dotknutých záväzných stanoviskách.

(143) Spoločnosť Engie tiež uvádza, že sa dotknuté záväzné stanoviská neodchyľujú od článku 166 zákona LIR. Podľa luxemburského systému zdaňovania spoločností dividendy alebo kapitálové zisky vykázané daňovým subjektom možno zdaniť len vtedy, keď sú splnené podmienky uvedené v článku 166 zákona LIR. Spoločnosť Engie poznamenáva, že podmienky uvedené v článku 166 zákona LIR sa splnili, keď spoločnosť LNG Supply znížila svoj kapitál zrušením nových vydaných akcií. Preto sa spoločnosť Engie domnieva, že dotknuté záväzné stanoviská sa neodkláňajú od platných daňových pravidiel a nevedú k zníženiu dane, čo by sa stalo, keby neexistovali.

(144) Spoločnosť Engie sa rovnako domnieva na základe článku 99 a článku 101 Ústavy Luxemburského veľkovojvodstva, že luxemburské daňové úrady sa nesmú odchyľovať od prísnych podmienok uvedených v článku 166 zákona LIR.

(145) Spoločnosť Engie poznamenáva, že rozhodnutie o začatí konania sa odvoláva na potenciálne opatrenie individuálnej pomoci, a nie na článok 166 zákona LIR, ktorým sa má schéma zakladať. Ak Komisia nepovažuje článok 166 zákona LIR sám osebe za odchylný, ale spochybňuje jeho uplatnenie v dotknutých záväzných stanoviskách, Komisia nepreukázala, v čom sa dotknuté záväzné stanoviská odchyľujú od článku 166 zákona LIR.

(146) Spoločnosť Engie tvrdí, že rozšírenie rozsahu pôsobnosti schémy oslobodenia príjmov z účastí – pôvodne zavedená v Luxembursku v roku 1940 – zodpovedalo cieľu budovania vnútorného trhu. Podľa Engie ide presne o cieľ stanovený v smernici 90/435/EHS. Spoločnosť Engie sa domnieva, že v tejto smernici sa nevyžaduje, aby sa zisky určené na prerozdelenie zdaňovali.

(147) Pokiaľ ide o zdôvodnenie na úrovni skupiny, spoločnosť Engie uvádza, že kritérium selektívnosti sa má posudzovať pre každý subjekt jednotlivo, a nie na úrovni skupiny. Spoločnosť Engie uvádza, že v istých predchádzajúcich rozhodnutiach ([168]) sa Komisia domnievala, že analýza na úrovni skupiny nie je opodstatnená.

(148) Podľa spoločnosti Engie luxemburský systém zdaňovania spoločností neustanovuje zásadu symetrie v zaobchádzaní so spoločnosťami ako stranami tej istej transakcie s daňovým sídlom v Luxembursku, ani pravidlá „linking rules“ (pravidlá prepojenia), ako to odporúča OECD ([169]). Spoločnosť Engie potvrdzuje, že každý subjekt skupiny sa zdaňoval v súlade s platnými pravidlami, ako to bolo potvrdené v dotknutých záväzných stanoviskách.

(149) Spoločnosť Engie vysvetľuje, že transakcie, ktorých zdaňovanie sa schválilo v dotknutých záväzných stanoviskách, plnia hospodársky cieľ, a to financovanie prevodu aktív. Podľa spoločnosti Engie sa preto v danom prípade kritériá stanovené v článku 6 StAnpG nesplnili.

(150) Spoločnosť Engie uvádza, že sa s príjemcami dotknutých záväzných stanovísk nezaobchádzalo odlišne od spoločností, ktoré by nevyužili takéto záväzné stanoviská, keďže dotknuté záväzné stanoviská iba potvrdzujú správne uplatnenie platných daňových pravidiel v Luxembursku. Z hľadiska cieľov luxemburského daňového systému preto dotknuté záväzné stanoviská nevytvárajú ani *de jure* ani *de facto* diskrimináciu voči iným podnikom nachádzajúcim sa v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii ako spoločnosť Engie.

5.3. *NEEXISTENCIA VRÁTENIA POMOCI*

(151) Nakoniec spoločnosť Engie tvrdí, že v prípadoch, v ktorých by Komisia posúdila dotknuté záväzné stanoviská ako štátnu pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom, nemohla by nariadiť jej vrátenie bez toho, aby porušila isté všeobecné právne zásady, a to zásadu právnej istoty, oprávneného očakávania, zásadu dobrej správy vecí verejných a rovnakého zaobchádzania.

([168]) Rozhodnutie Komisie 2009/809/ES z 8. júla 2009 o schéme *groepsrentebox*, ktorú Holandsko zamýšľa zaviesť [C 4/07 (ex N 465/06)] (Ú. v. EÚ L 288, 4.11.2009, s. 26). Rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/2326 z 21. októbra 2015 o štátnej podpore SA.38375 (2014/C ex 2014/NN), ktorú poskytlo Luxembursko spoločnosti Fiat (Ú. v. EÚ L 351, 22.12.2016, s. 1).

([169]) Opatrenie 2 akčného plánu BEPS (o narúšaní základu dane a presunoch ziskov).

(152) Podľa spoločnosti Engie by Komisia hlavne mohla preukázať existenciu selektívnej výhody len tým, že by so spätnou účinnosťou uplatnila svoj vlastný výklad luxemburských daňových predpisov, aby dospela k záveru, že sa tieto v danom prípade uplatnili nesprávne. Právna neistota, ktorá by z toho vyplývala, by musela byť nutne obmedzená tým, že účinnosť rozhodnutia nie je retroaktívna.

6. **POSÚDENIE OPATRENÍ ŠTÁTNEJ POMOCI**

(153) Ako sa uvádza v odôvodnení 92, vo svojom rozhodnutí o začatí konania Komisia vyjadrila tri hlavné pochybnosti. V tomto rozhodnutí sa Komisia sústredí na posúdenie tretej pochybnosti, ktorá sa týka kombinovaného účinku odpočítateľnosti prirážok z úveru ZORA a oslobodenia zodpovedajúcich príjmov, a vysvetlí, prečo sa pochybnosti uvedené v rozhodnutí o začatí konania nerozplynuli.

6.1. *EXISTENCIA POMOCI*

(154) V zmysle článku 107 ods. 1 zmluvy pomoc poskytovaná členským štátom alebo akoukoľvek formou zo štátnych prostriedkov, ktorá narúša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná s vnútorným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi.

(155) Kvalifikácia „štátnej pomoci“ v zmysle článku 107 ods. 1 zmluvy si vyžaduje, aby sa splnili všetky podmienky uvedené v tomto ustanovení ([170]). V dôsledku uvedeného musí po prvé ísť o štátne opatrenie alebo o opatrenie financované zo štátnych prostriedkov; po druhé musí byť toto opatrenie spôsobilé ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi; po tretie musí priniesť príjemcovi selektívnu výhodu a po štvrté musí narušiť hospodársku súťaž alebo hroziť narušením hospodárskej súťaže ([171]).

(156) Pokiaľ ide o prvú podmienku nevyhnutnú na zistenie existencie štátnej pomoci, dotknuté záväzné stanoviská vydala luxemburská daňová správa, ktorá je luxemburským štátnym orgánom. Prostredníctvom týchto dotknutých záväzných stanovísk daňová správa prijíma istý systém zdaňovania. Na základe týchto dotknutých záväzných stanovísk spoločnosti LNG Supply, LNG Luxembourg, LNG Holding, GSTM, EIL a CEF, ktoré patria do skupiny Engie, určili výšku dane z príjmov právnických osôb, ktoré museli každý rok v Luxembursku platiť. Tieto dotknuté záväzné stanoviská následne uvedené spoločnosti skupiny Engie použili na účely ich ročných daňových priznaní k dani z príjmov právnických osôb, ktoré luxemburská daňová správa prijala ako daňové priznania, na základe ktorých sa stanovuje splatná daň z príjmov právnických osôb v Luxembursku. Daňová výhoda poskytnutá na základe týchto dotknutých záväzných stanovísk je teda pripísateľná Luxembursku.

(157) Pokiaľ ide o financovanie opatrení zo štátnych zdrojov, podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora opatrenie, ktorým orgány verejnej moci poskytujú určitým podnikom daňové výnimky, ktoré, aj keď nezahŕňajú pozitívny prevod štátnych zdrojov, stavajú nimi dotknuté osoby do výhodnejšej finančnej situácie v porovnaní s inými daňovníkmi, predstavuje štátnu pomoc ([172]). V danom prípade sa v dotknutých záväzných stanoviskách potvrdzuje, že prirážky z úveru ZORA predstavujú daňovo odpočítateľné výdavky na úrovni spoločnosti LNG Supply a spoločnosti GSTM, zatiaľ čo by sa zodpovedajúci príjem dosiahnutý príslušne na úrovni LNG Holding a CEF od dane oslobodil. V dôsledku uvedeného prirážky z úveru ZORA, ktoré predstavujú podstatnú časť ziskov dosahovaných spoločnosťou LNG Supply a spoločnosťou GSTM, unikajú v Luxembursku zdaneniu. Možno teda potvrdiť, že cieľom systému zdanenia poskytnutého na základe dotknutých záväzných stanovísk je znížiť daň z príjmov právnických osôb, ktorú má zaplatiť spoločnosť Engie, a vedie k strate štátnych príjmov. Vyplýva to z toho, že všetky výdavky spoločností skupiny Engie, ktoré sú priznané ako daňovo odpočítateľné v Luxembursku, ako aj všetky príjmy spoločností skupiny Engie, ktoré sú priznané ako oslobodené od dane v Luxembursku, sa prejavia ako strata daňových príjmov, teda príjmov, ktoré by v opačnom prípade malo Luxembursko k dispozícii ([173]). Dotknuté opatrenia sú teda financované zo štátnych zdrojov.

(158) Pokiaľ ide o druhú pripomienku potrebnú na zistenie štátnej pomoci, podniky, ktoré využívajú dotknuté záväzné stanoviská, patria do skupiny Engie, nadnárodnej skupiny, ktorá vykonáva svoje činnosti na rôznych trhoch

([170]) Pozri rozsudok vo veci C-399/08 P *Komisia/Deutsche Post*, ECLI:EU:C:2010:481, bod 38 a citovaná judikatúra.
([171]) Rozsudok v spojených veciach C-20/15 P *Komisia/World Duty Free Group*, ECLI:EU:C:2016:981, bod 53 a citovaná judikatúra.
([172]) Pozri rozsudok v spojených veciach C-106/09 P a C-107/09 P *Komisia/Government of Gibraltar a Spojené kráľovstvo*, ECLI:EU:C:2011:732, bod 72 a citovaná judikatúra.
([173]) Pozri rozsudok v spojených veciach C-106/09 P a C-107/09 P *Komisia/Government of Gibraltar a Spojené kráľovstvo*, ECLI:EU:C:2011:732, bod 72 a citovaná judikatúra.

s energiou vo viacerých členských štátoch, takže akákoľvek pomoc v prospech týchto podnikov môže mať vplyv na obchod v rámci Únie. Podľa rovnakej logiky Luxembursko poskytnutím výhodného daňového zaobchádzania spoločnosti Engie potenciálne odklonilo investície z členských štátov, ktoré nemôžu ponúknuť alebo neposkytnú takéto priaznivé daňové zaobchádzanie. Keďže sa dotknutými záväznými stanoviskami posilňuje konkurenčné postavenie príjemcu voči iným konkurenčným podnikom v oblasti obchodu v rámci Únie, musia sa považovať za také, ktoré ovplyvňujú takýto obchod ([174]).

(159) Navyše pokiaľ ide o štvrtú podmienku potrebnú na zistenie existencie štátnej pomoci, opatrenie poskytnuté štátom sa považuje za také, ktoré narúša alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže, ak svojou povahou posilňuje konkurenčné postavenie príjemcu v porovnaní s inými konkurenčnými podnikmi ([175]).

(160) Spoločnosť Engie vykonáva svoje činnosti hlavne v odvetviach elektrickej energie, zemného plynu a skvapalneného zemného plynu, v oblasti poskytovania služieb týkajúcich sa energetickej účinnosti a na iných príbuzných trhoch vo viacerých členských štátoch EÚ. Na všetkých týchto trhoch musí spoločnosť Engie čeliť hospodárskej súťaži s inými podnikmi. Ako už bolo uvedené, systém zdaňovania poskytnutý na základe dotknutých záväzných stanovísk takto odľahčuje spoločnosť Engie od daňového zaťaženia, ktoré by za bežných okolností musela znášať v rámci každodenného riadenia svojich bežných činností. Je teda potrebné zobrať do úvahy, že pomoc poskytnutá na základe dotknutých záväzných stanovísk narúša hospodársku súťaž alebo hrozí jej narušením tým, že posilňuje finančnú situáciu skupiny Engie na trhoch, na ktorých pôsobí. Odľahčením spoločnosti Engie od daňového zaťaženia, ktoré by inak musela znášať a ktoré konkurenčné podniky musia znášať, systém zdaňovania poskytnutý na základe dotknutých záväzných stanovísk uvoľňuje zdroje, ktoré by Engie mohla použiť napríklad na investovanie do svojich obchodných činností, na uskutočnenie dodatočných investícií alebo zvýšenie odmeny akcionárom, čo narúša hospodársku súťaž na trhoch, kde pôsobí. Preto je v danom prípade splnená aj štvrtá podmienka potrebná na zistenie existencie štátnej pomoci.

(161) Pokiaľ ide o tretiu podmienku potrebnú na zistenie existencie štátnej pomoci, účelom záväzného stanoviska je vopred stanoviť uplatnenie všeobecného daňového systému v konkrétnom prípade pri zohľadnení osobitných skutočností a okolností. Ako v prípade akéhokoľvek iného daňového opatrenia, aj systém zdaňovania poskytnutý na základe dotknutých záväzných stanovísk má však rešpektovať pravidlá štátnej pomoci. Pokiaľ sa však na základe dotknutého záväzného stanoviska bez odôvodnenia schváli zdaňovací režim, ktoré nezodpovedá takému, ktorý by vyplýval z bežného uplatnenia všeobecného daňového systému, takéto opatrenie poskytuje jeho príjemcovi selektívnu výhodu, keďže cieľom tohto režimu zdaňovania je zlepšiť finančnú situáciu daného podniku v členskom štáte v porovnaní s inými podnikmi nachádzajúcimi sa v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii vzhľadom na cieľ daňového systému.

(162) V súlade s vyjadrenými pochybnosťami uvedenými v rozhodnutí o začatí konania ([176]) sa Komisia domnieva, že zdaňovanie schválené v dotknutých záväzných stanoviskách predstavuje selektívnu výhodu. Existenciu tejto selektívnej výhody možno dokázať z viacerých hľadísk na základe analýzy účinkov zdaňovania poskytnutého spoločnosti Engie. V oddiele 6.2 Komisia dokazuje existenciu selektívnej výhody na základe analýzy účinkov dotknutých záväzných stanovísk *na individuálnej úrovni* holdingovej spoločnosti LNG Holding a holdingovej spoločnosti CEF. V oddiele 6.3 Komisia dokazuje existenciu selektívnej výhody na základe analýzy účinkov dotknutých záväzných stanovísk *na úrovni skupiny*. Nakoniec v oddiele 6.4 Komisia preukáže, že neuplatnením pravidiel proti zneužívaniu Luxembursko poskytlo spoločnosti Engie selektívnu výhodu.

6.2. *DOKÁZANIE EXISTENCIE SELEKTÍVNEJ VÝHODY NA ZÁKLADE ANALÝZY ÚČINKOV ZDAŇOVANIA NA ÚROVNI SPOLOČNOSTI LNG HOLDING A SPOLOČNOSTI CEF*

(163) Keďže opatrenie prijaté štátom zlepšuje čistú finančnú situáciu podniku, ide o existenciu výhody v zmysle článku 107 ods. 1 zmluvy ([177]). Ak sa preukáže existencia výhody, je potrebné odvolávať sa na účinok samotného opatrenia ([178]). Pokiaľ ide o daňové opatrenia, výhodu možno poskytnúť znížením daňového zaťaženia podniku rôznymi spôsobmi a najmä znížením základu dane alebo sumy splatnej dane ([179]).

([174]) Rozsudok vo veci C-126/01, *GEMO SA*, ECLI:EU:C:2003:622, bod 41 a citovaná judikatúra.
([175]) Pozri rozsudok vo veci 730/79, *Phillip Morris*, ECLI:EU:C:1980:209, bod 11 a rozsudok v spojených veciach T-298/97, T-312/97 atď., *Alzetta*, ECLI: EU:T:2000:151, bod 80.
([176]) Pozri odôvodnenie 152 rozhodnutia o začatí konania.
([177]) Pozri oznámenie Komisie o pojme „štátna pomoc" uvedenom v článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „oznámenie o pojme štátna pomoc") (Ú. v. EÚ C 262, 19.7.2016, s. 1), bod 67 a citovaná judikatúra.
([178]) Pozri rozsudok vo veci C-173/73, *Taliansko/Komisia*, ECLI:EU:C:1974:71, bod 13.
([179]) Pozri rozsudok vo veci C-66/02, *Taliansko/Komisia*, ECLI:EU:C:2005:768, bod 78; rozsudok vo veci C-222/04 *Cassa di Risparmio di Firenze a i.*, ECLI:EU:C:2006:8, bod 132; a rozsudok vo veci C-522/13, *Ministerio de Defensa a Navantia*, ECLI:EU:C:2014:2262, body 21 až 31.

(164) V dotknutých záväzných stanoviskách sa schvaľuje systém zdaňovania, na základe ktorého spoločnosti GSTM, EIL, CEF, LNG Supply, LNG Luxembourg a LNG Holding každý rok určili svoj zdaniteľný príjem na účely dane z príjmu právnických osôb. Tento systém zdaňovania určuje daň z príjmu právnických osôb, ktorú tieto spoločnosti majú v Luxembursku uhradiť v období, na ktoré sa vzťahujú dotknuté záväzné stanoviská, a teda môže poskytovať selektívnu výhodu.

(165) V dôsledku uvedeného, pokiaľ ide o tvrdenie spoločnosti Engie uvedené v odôvodnení 133, podľa ktorého nemôže ísť o výhodu, keďže sa predmetné zdaňovanie neprejavilo, lebo nedošlo ku konverzii úveru ZORA GSTM, Komisia uvádza, že existencia výhody nezávisí od konverzie úverov ZORA, aj keď, ako sa uvádza v oddiele 8, na účely stanovenia sumy, ktorá sa má vrátiť, sa výhoda považuje za prejavenú len v okamihu oslobodenia príjmu získaného spoločnosťou CEF a spoločnosťou LNG Holding ([180]).

(166) Zároveň v odpovediach na niektoré pripomienky, ktoré predložilo Luxembursko ([181]) a spoločnosť Engie ([182]), Komisia navyše tvrdí, že toto rozhodnutie sa netýka schémy oslobodenia príjmov z účastí podľa článku 166 zákona LIR ako takej, ale uplatnenia vychádzajúceho za daných okolností z tejto schémy, ktoré schválili luxemburské daňové úrady pri vydávaní dotknutých záväzných stanovísk. V skutočnosti systém zdaňovania, ktorý posudzovala Komisia, sa týka oslobodenia príjmov z účastí, ktoré bolo povolené uplatniť na príjmy dosiahnuté spoločnosťou LNG Holding a spoločnosťou CEF z dôvodu ich účasti príslušne v spoločnosti LNG Supply a v spoločnosti GSTM, ktoré z ekonomického hľadiska zodpovedajú sumám odpočítaným ako náklady (prirážky z úveru RORA) na úrovni LNG Supply a GSTM. Kombinovaný účinok odpočítateľnosti sumy prirážok z úveru ZORA a oslobodenia zodpovedajúcich príjmov spôsobil, že takmer všetky zisky, ktoré dosiahla spoločnosť LNG Supply a spoločnosť GSTM, v skutočnosti unikli akémukoľvek zdaneniu ([183]). Ako sa uvádza v oddiele 6.2.1, tento systém zdaňovania sa odchyľuje od referenčného rámca, ktorým je luxemburský systém zdaňovania spoločností. Navyše predstavuje neodôvodnenú diskrimináciu vo vzťahu k iným podnikom, ktoré v Luxembursku podliehajú rovnakému referenčnému rámcu a ktorým by sa zdaňovali všetky zisky.

(167) Podľa článku 107 Zmluvy sa zakazuje iba pomoc, ktorá „*zvýhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru*“, alebo inými slovami opatrenia, ktorými sa poskytuje selektívna výhoda ([184]). Aby sa mohlo vnútroštátne daňové opatrenie považovať za selektívne podľa tohto ustanovenia, je potrebné vykonať analýzu v troch krokoch, ktorú stanovil Súdny dvor. Komisia má najprv určiť referenčný rámec. Potom musí preukázať, že predmetné daňové opatrenie predstavuje výnimku z tohto referenčného systému, pokiaľ sa ním zavádza rozlišovanie medzi subjektami, ktoré sa vzhľadom na cieľ sledovaný týmto systémom nachádzajú v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii (selektívnosť *a priori*) ([185]). Nakoniec daňové opatrenie spočívajúce vo výnimke z uplatnenia referenčného systému totiž možno napriek všetkému odôvodniť, ak dotknutý členský štát preukáže, že toto opatrenie vyplýva priamo zo základných alebo hlavných zásad jeho daňového systému ([186]). Ak to platí, daňové opatrenie nie je selektívne. V treťom kroku nesie dôkazné bremeno členský štát.

(168) Analýza existencie selektívnej výhody má teda začať určením referenčného rámca platného v príslušnom členskom štáte. Vzhľadom na tento referenčný systému treba zistiť, či opatrenie predstavuje výnimku, ktorá v porovnaní s inými podnikmi v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii spôsobuje zvýhodnené zaobchádzanie vzhľadom na cieľ tohto systému.

(169) Referenčný systém sa skladá zo stabilného súboru pravidiel, ktoré platia na základe objektívnych kritérií pre všetky podniky patriace do jeho rozsahu pôsobnosti definovaného jeho cieľom. Uvedenými pravidlami sa definuje nielen rozsah pôsobnosti systému, ale aj podmienky, za ktorých sa systém uplatňuje, práva a povinnosti podnikov, na ktoré sa vzťahuje, a technické aspekty fungovania systému ([187]). V prípade daní je referenčný systém založený na takých prvkoch ako základ dane, daňové subjekty, zdaniteľné udalosti a sadzby dane ([188]).

(170) V danom prípade Komisia v oddiele 6.2.1 dokazuje, že systém zdaňovania poskytnutý na základe dotknutých záväzných stanovísk predstavuje výnimku zo všeobecného luxemburského systému zdaňovania spoločností.

([180]) Úver ZORA LNG bol okrem toho predmetom čiastočnej konverzie.
([181]) Pripomienky Luxemburska k listu z 11. decembra 2017, s. 5.
([182]) Pripomienky, ktoré predložila spoločnosť Engie k listu z 11. decembra 2017, bod 33.
([183]) Presnejšie všetky zisky dosiahnuté týmito subjektami po odpočte z rozpätia LNG a rozpätia GSTM (na začiatku obidva stanovené na [1/(50 – 100) %] hodnoty ich aktív).
([184]) Pozri rozsudok vo veci C-6/12, P *Oy*, ECLI:EU:C:2013:525, bod 17 a rozsudok vo veci C-522/13, *Ministerio de Defensa a Navantia*, ECLI:EU:C:2014:2262, bod 32.
([185]) Pozri rozsudok v spojených veciach C-20/15 P a C-21/15 P, *Komisia/World Duty Free Group*, ECLI:EU:C:2016:981, bod 57 a citovaná judikatúra.
([186]) Pozri rozsudok v spojených veciach C-78/08 až C-80/08, *Paint Graphos*, ECLI:EU:C:2011:550, bod 65.
([187]) Pozri oznámenie o pojme štátna pomoc, bod 133.
([188]) Oznámenie o pojme štátna pomoc, bod 134.

V oddiele 6.2.2 Komisia preukáže, že sa tento systém zdaňovania tiež odchyľuje od užšieho referenčného systému pozostávajúceho výhradne z pravidiel všeobecného luxemburského systému zdaňovania spoločností, ktorými sa upravuje oslobodenie príjmov z účastí a zdaňovanie prerozdelených ziskov.

6.2.1. VÝNIMKA ZO VŠEOBECNÉHO LUXEMBURSKÉHO SYSTÉMU ZDAŇOVANIA SPOLOČNOSTÍ VEDÚCEHO K DISKRIMINÁCII

6.2.1.1. *Referenčný rámec: luxemburský systém zdaňovania spoločností*

(171) Dotknuté záväzné stanoviská boli vydané v prospech viacerých spoločností skupiny Engie so sídlom v Luxembursku na účely stanovenia dane z príjmov právnických osôb, ktoré sú povinné platiť v súlade so všeobecným daňovým systémom platným pre zdaňovanie spoločností v Luxembursku. Vzhľadom na túto skutočnosť sa Komisia domnieva, že v danom prípade je referenčný rámec založený na tejto schéme, to znamená na všeobecnom luxemburskom systéme zdaňovania spoločností.

(172) V danom prípade sa v základných právnych predpisoch ([189]) uvádza, že na účely stanovenia dane z príjmov právnických osôb, ktoré sú tieto osoby povinné platiť, sa systém zdaňovania spoločností uplatňuje na všetky spoločnosti so sídlom v Luxembursku.

(173) V článku 159 prvého pododseku zákona LIR sa uvádza, že za daňových poplatníkov sa považujú rezidenti Luxemburska, ktorí podliehajú dani z príjmu právnických osôb, organizácie kolektívnej povahy uvedené nižšie, ak sa ich sídlo alebo ústredie nachádza na území Luxemburska. Podľa článku 159 druhého pododseku zákona LIR spoločnosti s daňovou rezidenciou podliehajú dani z ich celkových príjmov (ďalej len „všetky príjmy daňového poplatníka“). V článku 163 zákona LIR sa logicky uvádza, že „daň z príjmu právnických osôb sa dotýka zdaniteľného príjmu, ktorý daňový poplatník dosiahol za kalendárny rok“.

(174) Zdaniteľný zisk (alebo „zdaniteľný príjem“) spoločností, ktoré podliehajú dani z príjmov právnických osôb, sa stanovuje na základe ich účtovného výsledku. V článku 18 zákona LIR ([190]) sa uvádza spôsob stanovenia ročného zisku daňového poplatníka. Podľa tohto ustanovenia zisk tvorí rozdiel medzi čistými investovanými aktívami na konci a čistými investovanými aktívami na začiatku účtovného roku, zvýšený o osobné výbery počas účtovného roku a znížený o príplatky za vklady zrealizované počas účtovného roku.

(175) Preto na stanovenie zisku, ktorý bude podliehať zdaneniu, treba najprv stanoviť spôsob ocenenia čistých investovaných aktív spoločnosti, ktoré sa majú na tieto účely zobrať do úvahy. Na tieto účely sa v článku 23 zákona LIR ([191]) uvádza, že ocenenie čistých investovaných aktív má zodpovedať pravidlám a účtovným zásadám a v článku 40 ([192]) sa stanovuje *zásada zosúladenia daňovej bilancie a obchodnej bilancie*, podľa ktorej hodnoty, ktoré sa majú zachovať v daňovej bilancii, musia byť také ako v obchodnej bilancii s výnimkou prípadov, keď sa v osobitnom daňovom predpise vyžaduje použitie inej hodnoty ([193]). To znamená, že podľa všeobecného luxemburského systému zdaňovania spoločností sa účtovný zisk zahŕňa do zdaniteľného príjmu spoločnosti, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

(176) Na záver sa luxemburský systém zdaňovania spoločností uplatňuje na všetky spoločnosti, ktoré majú sídlo alebo ústredie na území Luxemburska a základom pre výpočet zdaniteľných ziskov je účtovný zisk. Cieľom luxemburského systému zdaňovania spoločností je zdaniť zisky všetkých spoločností podliehajúcich zdaneniu v Luxembursku, ktoré sú vykázané v ich účtovnej závierke.

(177) Túto skutočnosť v zásade nepopiera ani Luxembursko ani spoločnosť Engie ([194]). Podľa Luxemburska ([195]) sa referenčný systém zakladá na jednej strane na článkoch 18, 40 a 23 zákona LIR, v ktorých sa stanovuje

([189]) Pozri oddiel 2.3.1.
([190]) Hoci sa v zásade uplatňuje na fyzické osoby podľa článku 162 zákona LIR, toto ustanovenie sa uplatňuje aj na právnické osoby, ktoré podliehajú daňovej povinnosti.
([191]) Hoci sa v zásade uplatňuje na fyzické osoby podľa článku 162 zákona LIR, toto ustanovenie sa uplatňuje aj na právnické osoby, ktoré podliehajú daňovej povinnosti.
([192]) Hoci sa v zásade uplatňuje na fyzické osoby podľa článku 162 zákona LIR, toto ustanovenie sa uplatňuje aj na právnické osoby, ktoré podliehajú daňovej povinnosti.
([193]) Všetky účtovné zásady ako také vrátane zásady obozretnosti sa musia posudzovať ako súčasť referenčného systému. V danom prípade zo zásady obozretnosti vyplýva, že môže existovať dočasná odchýlka medzi okamihom, keď dcérske spoločnosti zaúčtujú prirážky z úveru ZORA ako náklady do svojho účtovníctva, a okamihom, keď požičiavajúce subjekty (upisovatelia úverov ZORA) zaúčtujú zodpovedajúci príjem do svojej účtovnej závierky.
([194]) Pozri však odôvodnenie 180.
([195]) Pozri odôvodnenia 106 až 108.

zdaniteľný príjem spoločnosti, zásada zosúladenia obchodnej bilancie a daňovej bilancie, zásada obozretnosti ([196]), a na článku 22a zákona LIR na druhej strane. Podľa spoločnosti Engie ([197]) je správny referenčný systém taký, ktorý sa zakladá na článkoch 18 až 45 zákona LIR, v ktorých sa stanovujú základné zásady luxemburského daňového práva, pokiaľ ide o určenie zdaniteľného príjmu spoločnosti, napríklad zásada obozretnosti, zosúladenie daňovej bilancie a obchodnej bilancie a odpočítateľnosť prevádzkových nákladov ([198]). Spoločnosť Engie výslovne tvrdí, že cieľ luxemburského systému zdaňovania spoločností sa zakladá na zdaňovaní zisku všetkých spoločností podliehajúcich daňovej povinnosti v Luxembursku ([199]).

(178) Definícia všeobecného luxemburského systému zdaňovania spoločností ako referenčného systému zodpovedá ustálenej judikatúre Súdneho dvora, ktorý stanovil, že v prípade opatrení týkajúcich sa určenia splatnej dane z príjmov právnických osôb bude referenčným systémom, ktorý je potrebné zobrať do úvahy, systém zdaňovania spoločností v dotknutom členskom štáte platný pre všetky podniky, a nie osobitné ustanovenia, ktoré sú uplatniteľné iba na určitých daňových poplatníkov alebo na určité transakcie. V rozsudku *World Duty Free Group* vo veci pravidiel uplatnených na investície v účastiach Súdny dvor napríklad potvrdil stanovisko Komisie, podľa ktorého referenčný systém predstavoval španielsky systém zdaňovania spoločností, a nie osobitné pravidlá, ktorými sa upravovalo zdaňovanie týchto investícií ([200]).

(179) Komisia sa domnieva, že obmedzenie referenčného rámca na osobitné ustanovenia všeobecného zákona o dani z príjmov zamerané na určité transakcie alebo určité podniky by znamenalo, že by v danom prípade identifikácia referenčného systému úplne závisela skôr od otázky, či daný členský štát prijal osobitné daňové pravidlá, než od toho, čo je cieľom daňového systému. Prijatím osobitných pravidiel uplatniteľných len na určité podniky alebo transakcie by sa takto členský štát mohol dovolávať skutočnosti, že sa zdaňovanie týchto podnikov alebo transakcií nikdy neodchyľuje od referenčného rámca. Tento postup by znamenal ochranu takýchto opatrení pred uplatnením článku 107 Zmluvy a kontrola štátnej pomoci by sa takto stala neúčinná. Inými slovami, z prijatia takého postupu by vyplývalo, že možnosť posúdenia opatrenia ako výnimky z referenčného systému by úplne závisela od regulačnej techniky použitej v členskom štáte. Ako už Súdny dvor potvrdil, bolo by to nezlučiteľné s ustálenou zásadou, podľa ktorej sa opatrenie v článku 107 Zmluvy uvádza ako štátna pomoc poskytnutá na základe jej účinkov, a teda nezávisle od použitých techník ([201]).

(180) Luxembursko výslovne nepopiera, že referenčným rámcom je všeobecný systém zdaňovania spoločností. Domnieva sa však, že cieľ zdaniť zisky, ktoré dosiahli spoločnosti podliehajúce daňovej povinnosti v Luxembursku, sa neuvádza ani sa neodráža v ustanoveniach zákona o dani z príjmu a že žiadne ustanovenie zákona nemožno vykladať tak, aby z neho vyplývalo, že akýkoľvek príjem dosiahnutý spoločnosťou so sídlom v Luxembursku sa má za akýchkoľvek okolností zdaňovať, hoci aj v rozpore so znením zákona ([202]). Luxembursko a spoločnosť Engie sa v tomto ohľade odvolávajú na zásadu rovnosti zdaňovania, podľa ktorej podmienky zdaňovania musí ustanoviť zákon, ktorý sa vykladá presne, a v prípade, že istú situáciu výslovne neupravuje zákon (mlčanie normotvorcu), nemôže podliehať zdaneniu ([203]).

(181) Komisia s týmto tvrdením nesúhlasila.

([196]) Pozri poznámku pod čiarou 194.

([197]) Pozri odôvodnenie 135.

([198]) Odpočítateľnosť prevádzkových výdavkov iba odráža skutočnosť, že základ pre výpočet zdaniteľného zisku spoločností predstavuje zisk vykázaný v ich účtovnej závierke, keďže tento zisk zodpovedá dosiahnutému príjmu po odpočítaní prevádzkových nákladov a iných znášaných nákladov.

([199]) „Kumulatívne uplatnenie článkov potvrdené v dotknutých záväzných stanoviskách zodpovedá *cieľu luxemburského systému zdaňovania, a to zdaneniu ziskov*, po zohľadnení odmeny vyplývajúcej z dlhových nástrojov vydaných poplatníkmi, *všetkých spoločností, ktoré podliehajú daňovej povinnosti v Luxembursku*.“ (Pripomienky spoločnosti Engie k rozhodnutiu o začatí konania, Executive Summary, section III(B)a)iv). Text zvýraznila Komisia).

([200]) Pozri rozsudok v spojených veciach C-20/15 P a C-21/15 P, *Komisia/World Duty Free Group*, ECLI:EU:C:2016:981, bod 92: „[V] sporných rozhodnutiach totiž Komisia s cieľom kvalifikovať sporné opatrenie ako selektívne vychádzala zo skutočnosti, že daňová výhoda, ktorá z tohto opatrenia vyplýva, sa nevzťahuje bez rozdielu na všetky hospodárske subjekty nachádzajúce sa objektívne z hľadiska cieľa sledovaného *všeobecným španielskym daňovým systémom* v porovnateľnej situácii, keďže rezidentské podniky, ktoré nadobúdajú podiely rovnakého druhu v spoločnostiach, ktoré sú španielskymi daňovými rezidentmi, nemôžu túto výhodu získať.“ (text zvýraznila Komisia); pozri v tomto zmysle aj bod 22 a bod 68. Podobne pozri rozsudok vo veci C-217/03, *Belgicko a Forum 187/Komisia*, ECLI:EU:C:2005:266, bod 95; rozsudok vo veci C-88/03, *Portugalsko/Komisia*, ECLI:EU:C:2006:511, bod 56; rozsudok vo veci C-519/07 P, *Komisia/Koninklijke Friesland/Campina*, ECLI:EU:C:2009:556, body 2 až 7; a rozsudok v spojených veciach C-78/08 až C-80/08, *Paint Graphos*, ECLI:EU:C:2011:550, bod 50. Pozri aj oznámenie o pojme štátna pomoc, bod 134.

([201]) Rozsudok v spojených veciach C-106/09 P a C-107/09 P, *Komisia/Government of Gibraltar a Spojené kráľovstvo*, ECLI:EU:C:2011:732, body 92 až 95. Pokiaľ ide o posúdenie opatrení na základe ich účinkov, pozri tiež rozsudok vo veci *British Aggregates/Komisia*, bod 85 a bod 89 a citovaná judikatúra, a rozsudok vo veci C-279/08 P, *Komisia/Holandsko*, ECLI:EU:C:2011:551, bod 51.

([202]) Pozri pripomienky Luxemburska k listu z 11. decembra 2017, s. 2.

([203]) Pozri pripomienky Luxemburska k listu z 11. decembra 2017, s. 2. Pripomienky, ktoré predložila spoločnosť Engie k listu z 11. decembra 2017, bod 30.

(182) Po prvé, Komisia nerozumie, v čom zdaňovanie ziskov všetkých spoločností podliehajúcich zdaneniu nemôže predstavovať cieľ systému zdaňovania spoločností. Komisia hlavne poznamenáva, že Luxembursko vo svojich pripomienkach nenavrhuje žiadny iný cieľ. Po druhé Komisia tiež poznamenáva, že spoločnosť Engie pripúšťa, že cieľ luxemburského systému zdaňovania spoločností sa zakladá na zdaňovaní zisku všetkých spoločností podliehajúcich zdaneniu v Luxembursku ([204]). Po tretie, ako sa uvádza v odôvodneniach 172 až 176, samotný výklad príslušných ustanovení zákona stačí na prijatie záveru, že cieľom luxemburského systému zdaňovania spoločností je zdaniť zisky všetkých spoločností podliehajúcich daňovej povinnosti v Luxembursku, ktoré sú stanovené na základe ich účtovníctva.

(183) Opierajúc sa o zásadu rovnosti zdaňovania sa Luxembursko a spoločnosť Engie skôr odvolávajú na existenciu výnimky alebo medzery v luxemburských právnych predpisoch, čo malo v praxi viesť k nezdaneniu takmer všetkých ziskov dosiahnutých spoločnosťou LNG Supply a spoločnosťou GSTM v Luxembursku. Podstata tohto tvrdenia spočíva v tom, že v týchto prípadoch uvedené výnimky alebo medzery majú tvoriť neoddeliteľnú súčasť referenčného systému a že teda nemôže existovať žiadna výnimka.

(184) Komisia nesúhlasí s týmto tvrdením. Keďže štruktúry, ktoré predstavila spoločnosť Engie v dotknutých záväzných stanoviskách – ako to pripúšťa Luxembursko aj Komisia ([205]) – sú otvorené všetkým subjektom na trhu, ktorýkoľvek podnik by mohol previesť svoje činnosti na dcérsku spoločnosť, zaviesť podobnú štruktúru financovania a nakoniec zdaniť len jednu okrajovú časť svojich ziskov, ako to bolo v prípade spoločnosti Engie. Inými slovami, z tohto tvrdenia vyplýva, že ktorýkoľvek luxemburský daňový poplatník sa môže rozhodnúť, či zdaní všetky svoje zisky, alebo v praxi nezdaní vôbec nič. Komisia nemôže súhlasiť s týmto záverom. Odporoval by nielen všeobecnému charakteru celého daňového systému, podľa ktorého výšku splatnej dane nemôže daňový poplatník stanoviť jednostranne, ale aj základnej zásade – spoločnej pre všetky členské štáty – podľa ktorej dane z príjmov sa majú vyberať na základe platobnej schopnosti daňových poplatníkov. Navyše by ohrozil schopnosť štátu zmobilizovať zdroje potrebné na financovanie štátneho rozpočtu, keďže by sa jeho systém zdaňovania stal neúčinným.

(185) V praxi by stanovisko, ktoré zastáva Luxembursko a spoločnosť Engie, malo za následok neúčinnú kontrolu štátnej pomoci, keďže členské štáty by mali právo zavádzať do svojich daňových systémov – zámerne alebo nie – neoprávnené výnimky zo všeobecných zásad zdaňovania ziskov, ktoré by mohli vyhovovať všetkým kategóriám podnikov alebo transakciám. Keďže by tieto výnimky boli neoddeliteľnou súčasťou referenčného systému, nemohli by nikdy predstavovať štátnu pomoc.

(186) Luxemburská ako súvisiaci argument tiež uvádza, že referenčný rámec sa má definovať na základe súboru pravidiel stanovených normotvorcom, a nie na základe údajného „princípu“ alebo „cieľa“, ktorého interpretácia môže ísť za rámec presného a jasného znenia zákona ([206]).

(187) Komisia popiera myšlienku, že referenčný systém nemožno definovať na základe jeho cieľov, ako je zdaňovanie ziskov všetkých spoločností, ktoré podliehajú daňovej povinnosti. Je to naopak obvyklý spôsob, ktorým judikatúra Súdneho dvora systematicky definuje referenčný rámec pri poskytovaní štátnej pomoci v oblasti zdaňovania spoločností ([207]). Na stanovenie selektívneho charakteru opatrenia má totiž Komisia *povinnosť* definovať cieľ systému, pretože len vzhľadom na tento cieľ môže Komisia stanoviť, či podniky, ktoré nemôžu

([204]) Pozri poznámku pod čiarou 200.

([205]) Pozri pripomienky Luxemburska k listu z 11. decembra 2017, s. 8 a pripomienky, ktoré predložila spoločnosť Engie k rozhodnutiu o začatí konania, bod 125 a bod 126.

([206]) Pozri pripomienky Luxemburska k listu z 11. decembra 2017, s. 2.

([207]) Pozri napríklad rozsudok vo veci C-217/03, *Belgicko a Forum 187/Komisia*, ECLI:EU:C:2005:266, v ktorom rovnako ako v tomto rozhodnutí Súdny dvor vymedzuje referenčný rámec, pričom sa odvoláva na zásadu, podľa ktorej sa spoločnosti zdaňujú na základe ich obchodného zisku: „Na preskúmanie otázky, či určenie zdaniteľných príjmov, ako je stanovené v režime koordinačných centier, poskytuje týmto centrám výhodu, je potrebné, ako to naznačuje Komisia v bode 95 napadnutého rozhodnutia, porovnať tento režim so všeobecným daňovým režimom na základe rozdielov medzi príjmami a nákladmi podniku prevádzkujúceho svoju činnosť v podmienkach voľnej hospodárskej súťaže.“ (bod 95). V tejto súvislosti pozri rozsudok v spojených veciach C-78/08 až C-80/08, *Paint Graphos*, ECLI:EU:C:2011:550, bod 50: „Z informácií, ktoré má v tejto súvislosti k dispozícii Komisia, vyplýva na jednej strane, že na účely výpočtu dane z príjmu právnických osôb sa zdaniteľný základ dotknutých výrobných a pracovných družstiev stanovuje rovnako ako u iných typov spoločností, to znamená *vo vzťahu k výške čistého zisku vyplývajúceho z výkonu činností podniku za zdaňovacie obdobie*. Je preto potrebné zobrať do úvahy, že na účely posudzovania selektívneho charakteru predmetného opatrenia predstavuje daň z príjmov právnických osôb referenčnú právnu schému.“ (text zvýraznila Komisia). Pozri aj rozsudok v spojených veciach C-106/09 P a C-107/09 P, *Komisia/Government of Gibraltar a Spojené kráľovstvo*, ECLI:EU:C:2011:732, bod 95: „V tejto súvislosti treba preto uviesť, že na rozdiel od toho, čo rozhodol Všeobecný súd, pokiaľ ide o bod 143, bod 144 a bod 150 sporného rozhodnutia, z týchto bodov vyplýva, že Komisia preskúmala existenciu selektívnych výhod v prospech „offshore“ spoločností v súvislosti s daňovou schémou, ktorá formálne platí na všetky podniky. Z uvedeného vyplýva, že sa v spornom opatrení táto schéma identifikuje ako referenčný rámec, na základe ktorého sa majú „offshore“ spoločnosti v podstate zvýhodňovať.“ Neskôr rozsudok vo veci C-236/16 a vo veci C-237/16 *ANGED/Generalitat de Catalunya*, ECLI:EU:C:2018:280, body 42 až 45.

využiť výhodu, sa nachádzajú v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii ako je tá, ktorú majú príjemcovia predmetného opatrenia ([208]). Ako sa uvádza v odôvodneniach 172 až 176, v každom prípade sa cieľ luxemburského systému zdaňovania spoločností, ktorý platí pre všetky spoločnosti rezidentov podliehajúcich daňovej povinnosti v Luxembursku, uvádza v zákone, pokiaľ Luxembursko nestanovilo žiadny iný cieľ. Preto treba toto tvrdenie zamietnuť.

(188) Vzhľadom na skutočnosti uvedené vyššie Komisia dospela k záveru, že platný referenčný rámec prestavuje luxemburský systém zdaňovania spoločností, ktorého cieľom je zdaňovanie ziskov všetkých spoločnosti, ktoré podliehajú daňovej povinnosti v Luxembursku ([209]). Skutočnosť, že môžu existovať výnimky alebo isté úpravy v spôsobe, ako sa zdaniteľný príjem určuje, ako to tvrdí Luxembursko ([210]) a spoločnosť Engie ([211]), by nemohla otriasť týmto záverom. Vzhľadom na tento systém treba stanoviť, či systém zdaňovania poskytnutý na základe dotknutých záväzných stanovísk predstavuje výnimku, ktorá v porovnaní s inými podnikmi v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii spôsobuje zvýhodnené zaobchádzanie vzhľadom na cieľ tohto systému ([212]).

(189) Možno konštatovať, že spoločnosť LNG Holding a spoločnosť CEF sa nachádzajú v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii, ako je situácia všetkých spoločností, ktoré podliehajú dani z príjmu právnických osôb v Luxembursku vzhľadom na cieľ všeobecného luxemburského systému zdaňovania spoločností, a to zdaňovanie ziskov všetkých spoločností, ktoré podliehajú daňovej povinnosti v Luxembursku. Vzhľadom na tento cieľ sa v zásade všetky spoločností podliehajúce daňovej povinnosti, ktoré sú schopné vytvárať zisk, nachádzajú v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii, pokiaľ ide o stanovenie dane z príjmu právnických osôb, ktorú majú zaplatiť v Luxembursku.

(190) Skutočnosť, že spoločnosť LNG Holding a spoločnosť CEF – na rozdiel od iných daňových poplatníkov – dostávajú prerozdelené zisky od subjektov, v ktorých držia účasť, a že tieto príjmy z účastí môžu byť predmetom oslobodenia príjmov z účastí podľa článku 166 zákona LIR, však neznamená, že tieto dva subjekty nie sú porovnateľné s daňovými poplatníkmi, ktorí nevyužívajú toto oslobodenie vzhľadom na cieľ systému. Oslobodenie uvedené v tomto ustanovení sa poskytuje len na niektoré typy príjmov, keď sú splnené určité podmienky. Povaha dosiahnutých príjmov spoločnosti (prerozdelenie ziskov uvedené v článku 166 zákona LIR alebo iný obchodný zisk dosiahnutý spoločnosťou), ako aj ostatné podmienky stanovené v článku 166 zákona LIR ([213]), nemá vplyv na cieľ systému, ktorým je zdaňovanie ziskov všetkých spoločností, ktoré podliehajú daňovej povinnosti v Luxembursku ([214]). Ak by uplatnenie mimoriadneho oslobodenia v rámci zdaňovania ziskov spoločností stačilo na to, aby sa podnik dostal do neporovnateľnej situácie vo vzťahu k iným podnikom, ktoré takéto oslobodenie nevyužívajú, oslobodenia od dane zo ziskov spoločností by v podstate nebolo možné nikdy považovať za selektívne.

6.2.1.2. ***Výnimka z referenčného rámca, ktorá vedie k diskriminácii***

(191) Vzhľadom na referenčný rámec popísaný v oddiele 6.2.1.1 je základ dane spoločností, ktoré podliehajú daňovej povinnosti v Luxembursku, pre tieto všetky spoločnosti rovnaký, a to základ tvorený výškou čistého zisku vykázaného v ich účtovnej závierke ([215]).

(192) Systém zdaňovania schválený v dotknutých záväzných stanoviskách umožňuje oslobodiť príjem, ktorý získala spoločnosť LNG Holding a spoločnosť CEF, a to príjem dosiahnutý ich účasťou na kapitáli príslušne spoločnosti LNG Supply a spoločnosti GSTM. Ako to zároveň dokazujú dotknuté záväzné stanoviská a zmluvy uzatvorené

([208]) Pozri rozsudok v spojených veciach C-20/15 P a C-21/15 P, *Komisia/World Duty Free Group*, ECLI:EU:C:2016:981, bod 54 a citovaná jurisdikcia, ako aj bod 86.

([209]) Pozri tiež spojené veci C-78/08 až C-80/08, *Paint Graphos*, ECLI:EU:C:2011:550, bod 54, v ktorých Súdny potvrdil, že cieľom, ktorý sa sledoval v schéme dane z príjmov právnických osôb, bolo zdaňovanie ziskov spoločností.

([210]) Pozri pripomienky Luxemburska k listu z 11. decembra 2017, s. 2.

([211]) Pozri pripomienky, ktoré predložila spoločnosť Engie k listu z 11. decembra 2017, body 22 a 23.

([212]) V každom prípade Komisia v oddiele 6.2.2 dokazuje, že ak sa mal dodržať užší referenčný rámec, ktorý by sa obmedzoval na ustanovenia o oslobodení príjmov z účastí a na zdanenie prerozdelených ziskov, systém zdaňovania poskytnutý na základe dotknutých záväzných stanovísk by tiež predstavoval výnimku, ktorá v porovnaní s inými podnikmi v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii spôsobuje zvýhodnené zaobchádzanie.

([213]) Povinnosť držať účasť nepretržite dvanásť mesiacov, percento účasti, ktoré nesmie klesnúť pod prah 10 percent kapitálu dotknutej spoločnosti alebo nadobúdacia cena, ktorá nesmie klesnúť pod 1,2 milióna EUR.

([214]) Podniky, ktorých príjmy majú rovnakú povahu, ale nesplňajú podmienky uvedené v článku 166 zákona LIR (pretože napríklad ich účasť je nižšia ako 5 % alebo ju držia menej ako12 mesiacov), tak nevyužijú toto isté oslobodenie.

([215]) Luxembursko to potvrdilo na zasadnutí z 1. mája 2017. Keď sa Komisia na tomto zhromaždení pýtala, či možno považovať úpravu dane stanovenú v článku 164 treťom pododseku zákona LIR za výnimku zo zásady „*zosúladenia*“ podľa článku 40 zákona LIR, Luxembursko spresnilo, že „akýkoľvek daňový predpis, ktorý ustanovuje úpravu obchodnej bilancie, by sa mal posudzovať ako výnimka“.

medzi stranami a ako to výslovne pripúšťa Luxembursko ([216]), existuje priama a zjavná súvislosť medzi týmto príjmom a prirážkami z úveru ZORA odpočítanými zo zdaniteľného príjmu príslušne spoločnosti LNG Supply a spoločnosti GSTM. V skutočnosti akýkoľvek zisk dosiahnutý spoločnosťou LNG Supply a spoločnosťou GSTM, ktorý prevyšuje rozpätie LNG a rozpätie GSTM, sa odpočíta z ich zdaniteľného príjmu vo forme prirážok z úveru ZORA (a teda uniká zdaneniu). Zdaniteľný zisk dcérskych spoločností sa teda obmedzuje v jednom prípade na rozpätie LNG a v druhom prípade na rozpätie GSTM. Nezdanený zisk odpočítaný vo forme prirážok z úveru ZORA sa následne zahrnie do akcií LNG a akcií GSTM, ktoré pri konverzii v súlade s úvermi ZORA a forwardovými zmluvami príslušne nadobúdajú LNG Holding a CEF. Keď sa však zisk zahrnutý do akcií LNG a akcií GSTM vykáže ako príjem dosiahnutý na úrovni spoločnosti LNG Holding a spoločnosti CEF, možno naň uplatniť oslobodenie príjmov z účastí ([217]), čím unikne akémukoľvek zdaneniu na úrovni týchto spoločností.

(193) Z uvedeného vyplýva, že takmer všetky zisky dosiahnuté spoločnosťou LNG Supply a spoločnosťou GSTM sa nezdanili príslušne v rukách spoločností LNG Holding a CEF. Tieto zisky však dosiahli spoločnosti, ktoré podliehajú daňovej povinnosti v Luxembursku a vykazujú sa v účtovnej závierke najprv spoločností LNG Supply a GSTM a následne spoločností LNG Holding a CEF. Podľa všeobecného daňového systému by sa preto mali zdaňovať v Luxembursku. Z uvedeného vyplýva, že zdaňovanie poskytnuté na základe dotknutých záväzných stanovísk predstavuje výnimku z referenčného rámca.

(194) Luxembursko sa opäť odvoláva na zásadu rovnosti zdaňovania. Domnieva sa, že znenie ustanovení zákona uplatnených v dotknutých záväzných stanoviskách je jasné a nepotrebuje výklad podľa *ratio legis* ani „teleologický“ výklad. Keďže sa ustanovenia zákona dodržali, Luxembursko sa domnieva, že neexistuje žiadna výnimka, a tým neexistuje ani žiadna výhoda ([218]).

(195) Toto tvrdenie Luxemburska hlavne znamená, že ak je opatrenie v súlade s vnútroštátnym právom, nepredstavuje selektívnu výhodu, pretože v takom prípade nepredstavuje výnimku. Komisia sa domnieva, že toto tvrdenie je neúčinné. Tak, ako sa uvádza vyššie, opatrenia štátnej pomoci sa posudzujú na základe ich účinkov. Posúdenie pomoci opatrenia nemôže teda závisieť od jeho zákonnosti vo vnútroštátnom právnom poriadku. V opačnom prípade by v praxi žiadne opatrenie poskytnuté štátom nemohlo byť kvalifikované ako štátna pomoc ([219]). Naopak, ak uplatnenie jedného alebo viacerých ustanovení zákona na osobitný prípad vedie ku vzniku výnimky zo všeobecného pravidla ustanoveného v referenčnom systéme (v danom prípade zdaňovanie ziskov všetkých spoločností, ktoré podliehajú daňovej povinnosti v Luxembursku), predmetné zdaňovanie sa má považovať za výnimku. Ak navyše takáto výnimka vedie k vzniku diskriminácie v porovnaní s podnikmi nachádzajúcimi sa v porovnateľnej právnej a skutkovej situácii vzhľadom na cieľ systému, predmetné opatrenie sa má *a priori* považovať za selektívne, či už znenie zákona bolo dodržané alebo nie.

(196) Zdaňovanie poskytnuté na základe dotknutých záväzných stanovísk sa preto odchyľuje od všeobecného luxemburského systému zdaňovania spoločností, a tak predstavuje hospodársku výhodu v prospech spoločnosti LNG Holding a spoločnosti CEF. Skutočnosť, že právne predpisy týkajúce sa dane z príjmov právnických osôb počítajú s istými výnimkami, nespochybňuje odchylný charakter systému zdaňovania poskytnutého na základe dotknutých záväzných stanovísk ([220]).

(197) Navyše ako sa uvádza v oddiele 6.2.1.1, LNG Holding a CEF sa nachádzajú v porovnateľnej právnej a skutkovej situácii, ako je situácia všetkých spoločností, ktoré podliehajú dani z príjmu právnických osôb v Luxembursku. Preto zdaňovanie poskytnuté spoločnosti LNG Holding a CEF na základe dotknutých záväzných stanovísk poskytuje týmto spoločnostiam vzhľadom na cieľ, ktorý má daň z príjmu právnických osôb v Luxembursku plniť, výhodu v porovnaní s iným spoločnosťami podliehajúcimi daňovej povinnosti a nachádzajúcimi sa v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii.

(198) Vzhľadom na skutočnosti uvedené vyššie Komisia dospela k záveru, že výhoda poskytnutá na základe dotknutých záväzných stanovísk je *a priori* selektívna.

(199) V každom prípade, aj keby sa samotné podniky, pre ktoré platia pravidlá o oslobodení príjmov z účastí a o zdaňovaní prerozdelených ziskov, považovali za podniky nachádzajúce sa v porovnateľnej právnej a skutkovej situácii ako LNG Holding a CEF, Komisia by preukázala takisto v oddiele 6.2.2, že títo daňoví poplatníci už nemôžu využiť takú daňovú výhodu, ako sa poskytla spoločnosti LNG Holding a spoločnosti CEF.

([216]) Pozri list Luxemburska z 12. mája 2017, odpoveď na otázku 2.ii: „Účtovný kapitálový zisk vo výške 506,2 milióna USD dosiahnutý spoločnosťou LNG Holding z ekonomického hľadiska zodpovedá nárastu hodnoty spoločnosti LNG Supply od roku 2009 do roku 2014“.

([217]) Pozri oddiely 2.2.3.3, 2.2.3.4, 2.2.3.5, 2.2.4.3, 2.2.4.4 a 2.2.4.5.

([218]) Pozri pripomienky Luxemburska k listu z 11. decembra 2017, s. 4.

([219]) Okrem prípadov nesprávneho uplatnenia vnútroštátnych právnych predpisov.

([220]) Rozsudok vo veci C-217/03, *Belgicko a Forum 187/Komisia*, ECLI:EU:C:2005:266, bod 120.

6.2.2. VÝNIMKA Z PRAVIDIEL LUXEMBURSKÉHO SYSTÉMU ZDAŇOVANIA SPOLOČNOSTÍ TÝKAJÚCICH SA OSLOBODENIA PRÍJMOV Z ÚČASTÍ A ZDAŇOVANIA PREROZDELENÝCH ZISKOV

6.2.2.1. ***Referenčný rámec: pravidlá luxemburského systému zdaňovania spoločností týkajúce sa oslobodenia príjmov z účastí a zdaňovania prerozdelených ziskov***

(200) Spoločnosť Engie tvrdí, že úpravy ziskov stanovené v daňových právnych predpisoch, pokiaľ ide o zisky uvedené v obchodnej bilancii daňových poplatníkov a hlavne systém oslobodenia príjmov z účastí, tvoria súčasť referenčného rámca ([221]). Prostredníctvom tohto tvrdenia sa v praxi spoločnosť Engie usiluje o obmedzenie referenčného rámca na osobitné ustanovenia zákona týkajúce sa dane z príjmu, ktorými sa upravuje oslobodenie príjmov z účastí a zdaňovanie prerozdelených ziskov. V tomto užšom referenčnom rámci sa identifikácia podnikov, ktoré sa nachádzajú v porovnateľnej právnej a skutkovej situácii ako LNG Holding a CEF, nutne obmedzuje na daňových poplatníkov, pre ktorých tieto ustanovenia platia. Ako sa uvádza v tomto oddiele, systém zdaňovania poskytnutý na základe dotknutých záväzných stanovísk však predstavuje *a priori* selektívnu výhodu takisto v tomto užšom referenčnom rámci.

(201) V článku 164 prvom pododseku zákona LIR sa uvádza, že na určenie zdaniteľného príjmu spoločnosti je bezvýznamné, či sa tento príjem prerozdelí oprávneným osobám alebo nie. To znamená, že sa ziskom prerozdeleným spoločnosťou neznižuje jej zdaniteľný príjem, a teda ho nemožno odpočítať. Zisk možno preto prerozdeliť len po zdanení. Ako sa uvádza v odôvodnení 87, článok 164 druhý pododsek zákona LIR sa uplatňuje na prerozdelenia akejkoľvek povahy.

(202) Naopak príjemcovia evidujú prerozdelené zisky vo svojej účtovnej závierke ako príjem. Podľa zásady zosúladenia daňovej bilancie a obchodnej bilancie tento príjem, ktorý je súčasťou dosiahnutého zisku uvedených spoločností a ktorý sa teda vykazuje v ich účtovnej závierke, sa v zásade zahrnie do ich zdaniteľného príjmu. Z uvedeného vyplýva ekonomické dvojité zdaňovanie s výnimkou prípadu, keď sa oslobodenie príjmov z účastí uplatňuje v súlade s ustanoveniami článku 166 zákona LIR ([222]). Oslobodenie stanovené týmto ustanovením sa uplatňuje na príjmy dosiahnuté „účasťami“, pričom ide o výraz, ktorý nie je v zákone definovaný. Ako však Luxembursko vysvetlilo, na všetky účasti, na príjmy ktorých možno uplatniť oslobodenie stanovené v článku 166 zákona LIR (vrátane akcií), sa tiež vzťahuje povinnosť stanovená v článku 164 zákona LIR (výnimkou sú účasti držané v zahraničných subjektoch) ([223]). Vo všeobecnom luxemburskom systéme zdaňovania spoločností sa preto oslobodenie príjmov z účastí uplatňuje na zisk po zdanení (čo znamená, že ho nemožno uplatniť na sumy odpočítané zo zdaniteľného zisku distribútorského subjektu). ([224])

(203) Podľa nariadenia z 21. decembra 2001 oslobodenie príjmov z účastí platí nielen na zisky, ktoré prerozdelil distribútorský subjekt, ale takisto na kapitálové zisky, ktoré majú svoj pôvod v účastiach, ktoré sa na základe tejto schémy povoľujú ([225]). Kapitálový zisk sa chápe ako príjem vyplývajúci z rozdielu medzi dosiahnuteľnou hodnotou účasti (v prípade predaja alebo zrušenia) a jej nadobúdacou hodnotou. Kapitálové zisky vyplývajúce z účastí zodpovedajú buď ziskom, ktoré už distribútorská spoločnosť dosiahla, ale ktoré sa ešte nerozdelili, alebo ziskom, ktoré sa majú dosiahnuť v budúcnosti a ktoré sa preto ešte nerozdelili. Podľa článku 18 zákona LIR

([221]) Pozri pripomienky, ktoré predložila spoločnosť Engie k listu z 11. decembra 2017, body 22 a 24.
([222]) Pozri odôvodnenie 85.
([223]) Pozri pripomienky Luxemburska týkajúce sa listu z 11. decembra 2017, odpoveď na otázku 1.b: „Okrem vyššie spomenutej výnimky udelenej pre zahraničné spoločnosti sa *na všetky účasti, na príjmy ktorých možno uplatniť schému oslobodenia* podľa článku 166 zákona LIR, tiež vzťahujú ustanovenia článku 164 zákona LIR“ (text zvýraznila Komisia).
([224]) V tejto súvislosti pozri Steichen Alain, Manuel de Droit fiscal (Príručka k daňovým predpisom). Droit fiscal général (Všeobecné daňové predpisy), kurzy Univerzity v Luxembursku, 2015, s. 644: „Článok 166 zákona LIR o obmedzení ekonomického dvojitého zdaňovania, základná filozofia tohto článku je tá, že platí na príjmy po daniach rozdelených spoločnosťami. Článok 166 zákona LIR sa má teda vykladať spolu s článkom 164 ods. 2 zákona LIR, ktorý definuje prerozdelenia, ktoré nie sú odpočítateľné zo zdaniteľného základu spoločnosti vykonávajúcej platbu […]. Mimo logickej súvislosti medzi článkom 166 zákona LIR a článkom 164 ods. 2 zákona LIR (sa môže neoslobodiť u príjemcu to, čo nie je odpočítateľné z príjmu u dlžníka; všetko, čo nie je odpočítateľné z príjmu u dlžníka, sa musí oslobodiť u veriteľa príjmu […]“.
([225]) Pozri odôvodnenie 86. Oslobodenie kapitálových ziskov dosiahnutých na základe účastí má tú istú logiku ako oslobodenie prerozdelených ziskov. V prípade neexistencie oslobodenia príjmov z účastí by sa zahrnuli rovnaké zisky zároveň do zdaniteľného príjmu emitenta, ako aj do zdaniteľného príjmu držiteľa účasti, čo by spôsobilo ekonomické dvojité zdanenie.

a článku 40 zákona LIR sa všetky zisky majú nutne zhrnúť do zdaniteľného príjmu distribútorskej spoločnosti. Keďže distribútorský subjekt tieto zisky nerozdelil, nemôžu byť navyše podľa definície predmetom akéhokoľvek odpočítania. Pokiaľ ide o prípad kapitálových ziskov, oslobodenie príjmov z účastí preto možno uplatniť na príjmy, ktoré nemôžu zodpovedať odpočítaným sumám zo zdaniteľného príjmu distribútorského subjektu (ako prirážky z úveru ZORA).

(204) Inými slovami, v užšom referenčnom rámci tvorenom výhradne z pravidiel o oslobodení príjmov z účastí a o zdaňovaní prerozdelených ziskov možno oslobodenie príjmov z účastí uplatniť na príjmy, ktoré nezodpovedajú odpočítaným sumám zo zdaniteľného príjmu distribútorského subjektu, a týmito príjmami sú prerozdelené zisky alebo kapitálové zisky.

(205) Spoločnosť LNG Holding a spoločnosť CEF sa nachádzajú v porovnateľnej právnej a skutkovej situácii ako všetky spoločnosti, ktoré podliehajú dani z príjmu právnických osôb a ktoré poberajú príjmy z účastí, a teda podliehajú pravidlám o oslobodení príjmov z účastí a o zdaňovaní prerozdelených ziskov v Luxembursku. Tieto spoločnosti majú ten istý nástroj ako LNG Holding a CEF (účasti) a príjmy, ktoré poberajú z týchto nástrojov sú rovnakej povahy ako príjmy získané spoločnosťou LNG Holding a spoločnosťou CEF, takže teoreticky sú oprávnené uplatniť si oslobodenie príjmov z účastí.

6.2.2.2. ***Výnimka z referenčného rámca, ktorá vedie k diskriminácii***

(206) Dotknuté záväzné stanoviská umožňujú spoločnostiam LNG Holding a CEF (subjekty s daňovým sídlom v Luxembursku) uplatniť oslobodenie príjmov z účastí na príjem, ktorý z ekonomického hľadiska zodpovedá sumám odpočítaným ako náklady (prirážky z úveru ZORA) príslušne na úrovni spoločnosti LNG Supply a spoločnosti GSTM (takisto so sídlom v Luxembursku).

(207) Dotknuté záväzné stanoviská v skutočnosti potvrdzujú, že akýkoľvek zisk dosiahnutý spoločnosťou LNG Supply a spoločnosťou GSTM, ktorý presahuje v jednom prípade rozpätie LNG a v druhom prípade rozpätie GSTM (a preto je odpočítaný z ich príslušných príjmov vo forme prirážok z úveru ZORA) sa zahŕňa príslušne do akcií LNG a akcií GSTM. Podľa úverov ZORA a forwardových zmlúv tieto akcie následne získajú v okamihu konverzie spoločnosť LNG Holding a spoločnosť CEF. Potom, keď sa zisk zahrnutý do akcií LNG a akcií GSTM vykáže ako príjem dosiahnutý na úrovni spoločnosti LNG Holding a spoločnosti CEF, možno naň uplatniť oslobodenie príjmov z účastí ([226]).

(208) Existencia priamej a zjavnej súvislosti medzi príjmom, na ktorý sa uplatnilo oslobodenie príjmov z účastí na úrovni holdingových spoločností, a sumami odpočítanými ako náklady na úrovni dcérskych spoločností je v prípade čiastočnej konverzie úveru ZORA LNG zrejmá. Ako to v tomto prípade dokazujú predložené daňové priznania, príjem dosiahnutý spoločnosťou LNG Holding po čiastočnej konverzii a zrušení akcií LNG Supply v roku 2014 z ekonomického hľadiska zodpovedá prirážkam z úveru ZORA, ktoré odpočítala spoločnosť LNG Supply od roku 2009 do roku 2014 a ktoré spoločnosť LNG Holding získala prostredníctvom úveru ZORA LNG a forwardovej zmluvy LNG ([227]). Luxembursko to tiež výslovne potvrdilo: „Účtovný kapitálový zisk vo výške 506,2 milióna USD dosiahnutý spoločnosťou LNG Holding z ekonomického hľadiska zodpovedá nárastu hodnoty spoločnosti LNG Supply od roku 2009 do roku 2014“ ([228]).

(209) Oslobodenie príjmov z účastí uplatnené na príjem vykázaný na úrovni holdingových spoločností, ktorý z ekonomického hľadiska zodpovedá sumám odpočítaným ako náklady na úrovni dcérskych spoločností, predstavuje výnimku z referenčného rámca popísaného v oddiele 6.2.2.1 vyššie, podľa ktorého sa oslobodenie príjmov z účastí uplatňuje na príjmy, ktoré nezodpovedajú odpočítaným sumám zo zdaniteľného príjmu distribútorského subjektu. Cieľom tejto výnimky je, aby *takmer všetky zisky* dosiahnuté spoločnosťou LNG Supply a spoločnosťou GSTM *nikdy nepodliehali zdaneniu v Luxembursku*. Systém zdaňovania schválený v dotknutých záväzných stanoviskách preto zlepšuje finančnú situáciu LNG Holding a CEF. V skutočnosti na základe všeobecného daňového systému popísaného v oddiele 6.2.2.1 príjem poberaný týmito subjektmi by nebol odpočítaný (vo forme prirážok z úveru ZORA) na úrovni dcérskych spoločností. Tento príjem by bol nižší, lebo zodpovedajúci zisk by bol vopred zdanený v rukách dcérskych spoločností.

(210) Luxembursko a spoločnosť Engie popierajú uplatniteľnosť článku 164 druhého pododseku zákona LIR na prirážky z úveru ZORA. Inými slovami Luxembursko a spoločnosť Engie popierajú skutočnosť, že prirážky z úveru ZORA môžu byť podobné ako prerozdelené zisky.

([226]) Pozri oddiely 2.2.3.3, 2.2.3.4, 2.2.3.5, 2.2.4.3, 2.2.4.4 a 2.2.4.5.
([227]) Pozri odôvodnenia 49, 53 a 57.
([228]) Pozri list Luxemburska z 12. mája 2017, odpoveď na otázku 2.ii.

(211) V tejto súvislosti Komisia pripomína, že spoločnosť LNG Holding výslovne považuje vo svojich daňových priznaniach za účtovný rok 2014 ([229]) zisky vyplývajúce zo zrušenia akcií LNG Supply za „dividendy oslobodené od dane“, to znamená za prerozdelené zisky.

(212) Ako sa navyše uvádza v odôvodnení 207 a odôvodnení 208, existuje priama a zjavná súvislosť medzi príjmom, ktorý možno oslobodiť na úrovni spoločnosti LNG Holding a spoločnosti CEF, a sumami odpočítanými spoločnosťou LNG Supply a spoločnosťou GSTM ako náklady (prirážky z úveru ZORA). Z ekonomického hľadiska sa preto príjem poberaný spoločnosťou LNG holding a spoločnosťou CEF rovná prerozdeleným ziskom ([230]).

(213) V každom prípade Komisia pripomína, že skutočnosť, že zisky oslobodené od dane na úrovni spoločnosti LNG Holding a spoločnosti CEF sa oficiálne považujú za „prerozdelené zisky“ alebo „kapitálové zisky“, nie je relevantná. V skutočnosti, ako sa uvádza v oddiele 6.2.2.1, v užšom referenčnom rámci tvorenom výhradne pravidlami o oslobodení príjmov z účastí a o zdaňovaní prerozdelených ziskov možno oslobodenie príjmov z účastí uplatniť na príjmy, ktoré nezodpovedajú odpočítaným sumám zo zdaniteľného príjmu distribútorského subjektu, keďže sa tieto príjmy považujú za prerozdelené zisky alebo kapitálové zisky ([231]).

(214) V konečnom dôsledku systém zdaňovania poskytnutý spoločnosti LNG Holding a spoločnosti CEF na základe dotknutých záväzných stanovísk sa odchyľuje od všeobecného luxemburského systému zdaňovania spoločností, ktorým sa upravuje oslobodenie príjmov z účastí a zdaňovanie prerozdelených ziskov.

(215) Táto výnimka navyše vedie k diskriminácii vo vzťahu k iným podnikom, ktoré sa vzhľadom na cieľ systému nachádzajú v porovnateľnej právnej a skutkovej situácii ako LNG Holding a CEF. Spoločnosti podliehajúce daňovej povinnosti, ktoré poberajú príjmy z účastí, čím podliehajú pravidlám o oslobodení príjmov z účastí a o zdaňovaní prerozdelených ziskov v Luxembursku, v skutočnosti nevyužívajú daňovú výhodu poskytnutú spoločnosti LNG Holding a spoločnosti CEF, aj keď sa vzhľadom na cieľ systému nachádzajú v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii. Je pravda, že všetci títo daňoví poplatníci by mohli využiť oslobodenie stanovené v článku 166 zákona LIR. Oslobodenie príjmov z účastí by sa však uplatnilo na relatívne nižší príjem (to znamená na zisk po zdanení distribútorského subjektu), ako sa uvádza v odôvodnení 209.

(216) Luxembursko tvrdí, že podľa článku 166 zákona LIR sa nevyžaduje, aby sa príjmy z účastí zdaňovali vopred a aby ustanovenia článku 164 zákona LIR predstavovali podmienku *sine qua non* na uplatnenie článku 166 zákona LIR ([232]). V tom istom zmysle sa spoločnosť Engie domnieva, že ustanovenia článku 166 zákona LIR sa dodržali, takže nemožno hovoriť o výnimke ([233]). Luxembursko aj spoločnosť Engie popierajú, že cieľom článku 166 zákona LIR je zabrániť dvojitému zdaňovaniu a opierajú sa o rôzne tvrdenia týkajúce sa hlavne smernice Rady (EÚ) 2015/121 ([234]) („smernica o materských spoločnostiach“).

(217) Komisia sa s týmto tvrdením nestotožňuje.

(218) Po prvé, skutočnosť, že nie je žiadna súvislosť výslovne stanovená v článku 166 zákona LIR a v článku 164 prvom pododseku a druhom pododseku zákona LIR, nie je relevantná. Luxembursko výslovne potvrdilo ([235]), že

---

([229]) *Déclaration pour l'impôt sur le revenu des collectivités et pour l'impôt commercial* spoločnosti LNG Holding za účtovný rok 2014, formulár 506A „*Détails concernant les participations visées à l'Article 166 LIR*“ vo vzťahu k spoločnosti LNG Supply, oddiel 3), riadok 19: „dividendy oslobodené od dane“.

([230]) Skutočnosť, že spoločnosť LNG Supply oficiálne nezvolala zhromaždenie akcionárov, na ktorom by sa schválilo prerozdelenie dividend, nemá žiadny vplyv. LNG Holding je jediný akcionár spoločnosti LNG Supply a zároveň subjektu, ktorý poskytol úver ZORA LNG (LNG Luxembourg). V ktoromkoľvek okamihu teda môže jednohlasne rozhodnúť o dátume konverzie úveru ZORA, ako aj o okamihu, keď schváli prerozdelené zisky spoločnosti LNG Supply na zhromaždení akcionárov.

([231]) Pozri odôvodnenie 204.

([232]) Pozri pripomienky Luxemburska týkajúce sa listu z 11. decembra 2017, s. 4 a s. 6 a odpovede na otázky 1.b a 1.c.

([233]) Pozri pripomienky, ktoré predložila spoločnosť Engie k listu z 11. decembra 2017, body 26 až 31.

([234]) Smernica Rady (EÚ) 2015/121 z 27. januára 2015, ktorou sa mení smernica 2011/96/EÚ o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom v prípade materských spoločností a dcérskych spoločností v rozličných členských štátoch (Ú. v. EÚ L 21, 28.1.2015, s. 1).
Vo svojich pripomienkach ako odpoveď na list z 11. decembra 2017 Luxembursko uvádza, že nedávna úprava smernice o materských a dcérskych spoločnostiach z roku 2015 – podľa ktorej je uplatnenie oslobodenia príjmov z účastí na prerozdelené zisky podmienené tým, aby si dcérska spoločnosť neodpočítala tieto zisky – by nebola potrebná, keby cieľom oslobodenia príjmov z účastí bolo zabrániť dvojitému zdaňovaniu (s. 4). Spoločnosť Engie sa tiež odvoláva na iné ciele, ktoré sa sledujú v tejto smernici (pozri jej pripomienky k listu z 11. decembra 2017, body 35 až 43).

([235]) Pozri pripomienky Luxemburska týkajúce sa listu z 11. decembra 2017, odpoveď na otázku 1.b: „Okrem vyššie spomenutej výnimky udelenej pre zahraničné spoločnosti sa *na všetky účasti, na príjmy ktorých možno uplatniť schému oslobodenia* podľa článku 166 zákona LIR, tiež vzťahujú ustanovenia článku 164 zákona LIR“ (text zvýraznila Komisia).

na všetky účasti, na príjmy ktorých možno uplatniť oslobodenie podľa článku 166 zákona LIR, sa takisto vzťahuje článok 164 prvý pododsek a druhý pododsek zákona LIR na úrovni distribútorského subjektu ([236]). Z uvedeného vyplýva, že na základe referenčného rámca popísaného v oddiele 6.2.2.1 oslobodenie príjmov z účastí možno uplatniť na príjmy, ktoré nemôžu zodpovedať odpočítaným sumám zo zdaniteľného príjmu distribútorského subjektu. S výnimkou z tohto pravidla možno podľa dotknutých záväzných stanovísk uplatniť oslobodenie príjmov z účastí na úrovni holdingových spoločností (subjektov s daňovým sídlom v Luxembursku) na príjmy zodpovedajúce z ekonomického hľadiska sumám odpočítaným ako náklady (prirážky z úveru ZORA) na úrovni dcérskych spoločností (tiež s daňovým sídlom v Luxembursku). Systém zdaňovania poskytnutý na základe dotknutých záväzných stanovísk preto predstavuje výnimku z referenčného rámca.

(219) Po druhé aj v prípade neexistencie výslovného vzťahu medzi obidvoma ustanoveniami je na zabezpečenie logickej súvislosti daňového systému dôležitá komplementárnosť medzi článkom 166 zákona LIR a článkom 164 prvým pododeskom a druhým pododsekom zákona LIR. Keby bolo možné odpočítať tú istú sumu ako náklad na úrovni distribútorského subjektu a oslobodiť ako príjem na úrovni príjemcu, tento zisk by v Luxembursku unikol akémukoľvek zdaneniu. Takýto výklad by umožnil akejkoľvek skupine spoločností ľahko obchádzať cieľ luxemburského systému zdaňovania spoločností, ktorým je zdaňovanie ziskov všetkých spoločností podliehajúcim daňovej povinnosti v Luxembursku, tým, že by sa akcionárom prerozdelili všetky vopred nezdanené zisky dcérskych spoločností ([237]). Takýto výklad by bol navyše v rozpore s cieľom zamedziť dvojitému alebo trojitému zdaňovaniu ([238]).

(220) V článku 107 Zmluvy sa opatrenia štátnej pomoci definujú na základe ich *hospodárskych účinkov* na trh, a nie na základe ich zákonnosti vo vnútroštátnom právnom poriadku, použitých legislatívnych techník alebo zámeru normotvorcu. V dôsledku uvedeného, pokiaľ kombinovaný *účinok* odpočítateľnosti prirážok z úveru ZORA a oslobodenia zodpovedajúceho príjmu spôsobí, že takmer všetky zisky dosiahnuté dcérskymi spoločnosťami uniknú akémukoľvek zdaneniu na úrovni holdingových spoločností, čo vedie k diskriminácii vo vzťahu k iným spoločnostiam nachádzajúcim sa v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii, štátne opatrenie, ktorým sa schvaľuje takýto systém zdaňovania, sa má považovať za opatrenie poskytujúce *a priori* selektívnu výhodu. Tento záver platí nezávisle od dodržiavania alebo nedodržiavania článku 166 a článku 164 zákona LIR, od prípadnej existencie výslovnej súvislosti medzi týmito ustanoveniami alebo od cieľa smernice o materských a dcérskych spoločnostiach.

(221) Spoločnosť Engie sa odvoláva na rozsudok Súdneho dvora vo veci Service public fédéral Finances ([239]), v ktorom sa vykladajú ustanovenia smernice o materských a dcérskych spoločnostiach platné v okamihu, keď sa prijali dotknuté záväzné stanoviská ([240]). Podľa spoločnosti Engie Súdny dvor v tomto rozsudku potvrdil, že sa na základe smernice o materských a dcérskych spoločnostiach platnej na cezhraničné situácie nevyžaduje, aby sa zisky, na ktoré sa uplatňuje oslobodenie príjmov z účastí, vopred zdaňovali. Spoločnosť Engie sa domnieva, že uplatnením tejto istej schémy zdaňovania na vnútroštátne situácie sa Luxembursko snažilo zabezpečiť rovnaké zaobchádzanie medzi skupinami spoločností, ktoré majú dcérske spoločnosti v Luxembursku a skupinami spoločnosti, ktoré majú dcérske spoločnosti v iných členských štátoch. Keďže tieto dve situácie sú v podstate totožné a v obidvoch prípadoch sa uplatnili tie isté ustanovenia, spoločnosť Engie sa domnieva, že nemožno tvrdiť, že oslobodenie príjmov z účastí platí iba na cezhraničné prípady, a nie na výlučne vnútroštátne prípady.

(222) Komisia v prvom rade spresňuje, že toto rozhodnutie sa týka výlučne vnútroštátnej situácie, v ktorej sú všetky spoločnosti zapojené do rôznych transakcií uvedených v dotknutých záväzných stanoviskách subjektami s daňovým sídlom v Luxembursku. Selektívna výhoda vyplýva z výnimky spočívajúcej v skutočnosti, že zisky, ktoré dosiahli dve dcérske spoločnosti skupiny Engie so sídlom v Luxembursku, sa v praxi nezdanili na úrovni ich akcionárskych spoločností, ktoré takisto sídlia v Luxembursku. Preto cieľom vyšetrovania vedeného Komisiou nebolo stanoviť, či by podobné opatrenie uplatnené na situáciu, v ktorej by distribútorské spoločnosti neboli subjektami s daňovým sídlom v Luxembursku, takisto predstavovalo selektívnu výhodu.

(223) Komisia namieta proti tvrdeniu, podľa ktorého má Luxembursko vo výlučne vnútroštátnej situácii nutne uplatniť výhodnejšie zaobchádzanie ako v prípade rovnakej transakcie uskutočnenej na cezhraničnej úrovni.

([236]) Okrem prípadu, keď distribútorský subjekt nie je subjekt s daňovým sídlom v Luxembursku, v ktorom sa článok 164 zákona neuplatňuje.
([237]) V tejto súvislosti pozri Steichen, Alain v poznámke pod čiarou 224.
([238]) Pozri stanovisko Štátnej rady k článku 166 zákona LIR [odôvodnenie 83]. Pozri tiež rozhodnutie Komisie 2006/940/ES z 19. júla 2006 o schéme pomoci C 3/2006 uplatňovanej Luxemburskom v prospech holdingových spoločností 1929 a miliardárskych holdingových spoločností (Ú. v. EÚ L 366, 21.12.2006, s. 47), odôvodnenie 63.
([239]) Pozri rozsudok vo veci C-48/07, *Belgicko – Service public fédéral Finances*, ECLI:EU:C:2008:758, bod 37 a bod 45.
([240]) Rozsudok sa odvoláva na smernicu 90/435/EHS.

Nesúlad môže vzniknúť z dôvodu rozdielov v právnej kvalifikácii – a tým aj v systéme zdaňovania – cezhraničného nástroja alebo transakcie podľa právnych predpisov obidvoch krajín alebo rôznych daňových sídiel, čo vedie k neexistencii zdanenia. Takýto nesúlad by však v zásade nemal vzniknúť vo výlučne vnútroštátnej situácii, v ktorej je cieľom interných logických súvislostí systému presne zamedziť vzniku takéhoto typu medzier. Ako je známe, na obmedzenie daňových únikov sa Únia, OECD a medzinárodné daňové spoločenstvo usilujú o zmiernenie rozdielov medzi daňovými právnymi predpismi a o predchádzanie nesúladom a existujúcim medzerám. Tvrdiť, ako to zrejme robí spoločnosť Engie, že by Luxembursko malo uplatniť existujúci cezhraničný nesúlad tiež na vnútroštátnej úrovni, dokonca v rozpore s logickými súvislosťami daňového systému, je teda nielen v rozpore s právnym hľadiskom, ale tiež s týmto úsilím.

(224) Judikatúra Súdneho dvora a hlavne rozsudok *Service public fédéral Finances* hovorí to isté. Táto vec sa týka belgického zákona, ktorým sa rozšírilo uplatnenie smernice o materských a dcérskych spoločnostiach výlučne na vnútroštátne situácie. Belgická judikatúra sa obrátila na Súdny dvor s návrhom na začatie prejudiciálneho konania vo veci výkladu tejto smernice ([241]). Rozsudok potvrdzuje, že cieľom smernice je *zamedziť situáciám dvojitého zdaňovania* ziskov, ktoré prerozdeľujú dcérske spoločnosti svojim materským spoločnostiam, a zamedziť nevýhodám pri cezhraničnej spolupráci vyplývajúcim zo skutočnosti, že zdaňovanie v rámci cezhraničných vzťahov medzi materskými a dcérskymi spoločnosťami je *menej priaznivé* ako zdaňovanie v rámci výlučne vnútroštátnych vzťahov ([242]). Vzhľadom na tento cieľ a v súlade s judikatúrou týkajúcou sa základných slobôd Súdny dvor rozhodol, že „slobodám pohybu zaručeným Zmluvou odporuje, ak členský štát zaobchádza s dividendami zahraničného pôvodu *menej výhodne* ako s dividendami vnútroštátneho pôvodu, ibaže by sa toto rozdielne zaobchádzanie týkalo situácií, ktoré nie sú objektívne porovnateľné, alebo by bolo odôvodnené naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu“ ([243]). Inými slovami, tento rozsudok uplatňuje len stála judikatúra, podľa ktorej sa na základe základných slobôd zakazuje členským štátom zaobchádzať priaznivejšie s vnútroštátnymi situáciami ako porovnateľnými cezhraničnými situáciami. Opačne to však neplatí: členské štáty nie sú povinné, ako to zrejme tvrdí spoločnosť Engie, rozšíriť systém zdaňovania, ktorý je priaznivejší na cezhraničné situácie, na výlučne vnútroštátne situácie, hlavne, ak toto priaznivejšie zaobchádzanie vyplýva z nesúladu alebo medzier, ktorých následkom je nezdaňovanie ([244]).

(225) Tvrdenie, podľa ktorého daňová výhoda poskytnutá spoločnosti LNG Holding a spoločnosti CEF na základe dotknutých záväzných stanovísk má všeobecnú platnosť, keďže akýkoľvek iný podnik by teoreticky mohol dostať podobnú výhodu tým, že by použil štruktúru zrealizovanú spoločnosťou Engie, je takisto nepoužiteľné. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora okolnosť, že sa veľké množstvo podnikov môže domáhať výhody vnútroštátneho opatrenia, prípadne že tieto podniky patria k rôznym odvetviam činností, nestačí na spochybnenie jeho selektívnej povahy ([245]). Túto istú zásadu možno uplatniť v prípade, keď výhoda vyplýva z dotknutého záväzného

([241]) Vo svojom rozhodnutí Súdny dvor výslovne tvrdí, že hoci sa vnútroštátna judikatúra nemôže odchýliť od svojho výkladu smernice, miera, v akej sa tento výklad uplatní na vnútroštátne situácie „*záleží od vnútroštátnych právnych predpisov a výlučnej pôsobnosti judikatúry daného členského štátu*“ (bod 27).

([242]) Tamže, bod 37.

([243]) Tamže, bod 46 a bod 47 (text zvýraznila Komisia).

([244]) Základné slobody sa týkajú cezhraničných situácií. Výlučne vnútroštátne situácie nie sú kryté a v zásade sa z hľadiska právnych predpisov EÚ povoľuje opačná diskriminácia (pozri rozsudky vo veci C-60/91, *Batista Morais*, ECLI:EU:C:1992:140, bod 7; vo veciach C-29/94 až C-35/94, *Jean-Louis Aubertin*, ECLI:EU:C:1995:39, body 9 až 11; vo veci C-332/90, *Steen/Deutsche Bundespost*, ECLI:EU:C:1992:40; vo veci C-139/12, *Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona/Generalidad de Cataluña*, ECLI:EU:C:2014:174, bod 42 a bod 45; a vo veci C-591/15, *The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs*, ECLI:EU:C:2017:449, bod 33.
Keďže na vnútroštátne situácie nemožno uplatniť priaznivejšie zaobchádzanie ako na porovnateľné cezhraničné situácie, spoločnosti LNG Holding a spoločnosti CEF sa už vôbec nemali poskytnúť výhody, ktoré by sa neuplatnili na cezhraničné situácie. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa článku 166 pododseku 2a zákona LIR – zavedeného do zákona LIR v roku 2016 na základe transpozície smernice 2014/86/EÚ, nemožno oslobodenie príjmov z účastí uplatniť na cezhraničné situácie ak príjem, ktorý poberá príjemca, možno odpočítať v členskom štáte distribútorského subjektu: „[…] oslobodenie sa neuplatňuje na príjmy uvedené v smernici Rady 2011/96/EÚ z 30. novembra 2011 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom v prípade materských spoločností a dcérskych spoločností v rozličných členských štátoch, ktoré pochádzajú z priamej účasti na kapitáli organizácie kolektívnej povahy, ktorá je rezidentom iného členského štátu Európskej únie a uvádza sa v článku 2 smernice 2011/96/EÚ, pokiaľ sú tieto príjmy odpočítateľné v tomto členskom štáte alebo ak sa poskytujú v rámci mechanizmu alebo súboru mechanizmov, ktoré tým, že sa zaviedli na dosiahnutie daňovej výhody ako hlavného cieľa alebo jedného z hlavných cieľov v rozpore s predmetom alebo cieľom tejto smernice, nie sú vzhľadom na všetky relevantné skutočnosti a okolnosti dôveryhodné. Podľa tohto ustanovenia mechanizmus, ktorý môže obsahovať viacero krokov alebo častí, alebo súbor mechanizmov možno považovať za nedôveryhodný, pokiaľ sa tento mechanizmus alebo súbor mechanizmov nezaviedli na základe platných obchodných dôvodov, ktoré odrážajú hospodársku situáciu“.

([245]) Rozsudok v spojených veciach C-20/15 P a C-21/15 P, *World Duty Free Group*, ECLI:EU:C:2016:981, bod 80; rozsudok vo veci C-409/00, *Španielsko/Komisia*, bod 48; rozsudok vo veci C-279/08 P, *Komisia/Holandsko*, ECLI:EU:C:2011:551, bod 50.

stanoviska pri uplatnení kombinácie právnych predpisov na presne určenú situáciu a keď túto situáciu možno uplatniť na iné podniky. Súdny dvor takisto rozhodol, že už nemožno na účely zistenia selektívnosti takého opatrenia požadovať, aby Komisia identifikovala určité charakteristické a osobitné vlastnosti, ktoré sú pre podniky majúce prospech z daňovej výhody spoločné a umožňujú ich odlíšiť od podnikov, na ktoré sa uvedená výhoda nevzťahuje ([246]).

(226) Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Komisia dospela k záveru, že v rámci užšieho referenčného systému pozostávajúceho výhradne z pravidiel všeobecného luxemburského systému zdaňovania spoločností, ktorými sa upravuje oslobodenie príjmov z účastí a zdaňovanie prerozdelených ziskov, je výhoda poskytnutá na základe dotknutých záväzných stanovísk *a priori* selektívna, lebo zvýhodňuje LNG Holding a CEF v porovnaní s inými podnikmi nachádzajúcimi sa v porovnateľnej právnej a skutkovej situácii.

6.2.3. NEEXISTENCIA ODÔVODNENIA

(227) Prináleží ustálenej judikatúre daného členského štátu dokázať, že pojem štátna pomoc nezahŕňa štátne opatrenia zavádzajúce rozlišovanie medzi podnikmi, ktoré sú v dôsledku toho *a priori* selektívne, pokiaľ toto rozlišovanie vyplýva z povahy a celkovej štruktúry systému ([247]).

(228) Opatrenie spočívajúce vo výnimke z uplatňovania všeobecného daňového systému možno odôvodniť povahou a všeobecným usporiadaním daňového systému, ak dotknutý členský štát môže preukázať, že toto opatrenie vyplýva priamo zo základných alebo hlavných zásad jeho daňového systému alebo je výsledkom vlastných mechanizmov samotného daňového systému, ktoré sú nevyhnutné na jeho efektívne fungovanie ([248]). V tomto ohľade treba rozlišovať na jednej strane medzi cieľmi, ktoré sú stanovené pre osobitný daňový systém a nie sú vlastné tomuto systému, a na druhej strane vlastnými mechanizmami samotného daňového systému, ktoré sú nevyhnutné na uskutočňovanie týchto cieľov ([249]).

(229) Ani Luxembursko ani spoločnosť Engie nepredložili žiadne možné zdôvodnenie priaznivejšieho zaobchádzania schváleného v dotknutých záväzných stanoviskách v prospech spoločnosti LNG Holding a spoločnosti CEF. Komisia v tejto súvislosti tvrdí, že dôkazné bremeno tohto zdôvodnenia nesie členský štát. V prípade, že neexistuje žiadne zdôvodnenie, ktoré by predložilo Luxembursko, Komisia musí dospieť k záveru, že daňovú výhodu poskytnutú spoločnosti LNG Holding a spoločnosti CEF nemožno odôvodniť povahou alebo všeobecnou štruktúrou luxemburského systému zdaňovania spoločností.

(230) Komisia v každom prípade nebola schopná určiť nijaké prípadné opodstatnenie preferenčného zaobchádzania so spoločnosťou LNG Holding a spoločnosťou CEF, o ktorom by sa mohlo povedať, že je odvodené priamo od vlastných, základných alebo hlavných zásad referenčného systému alebo že je výsledkom vlastných mechanizmov tohto systému potrebných na jeho efektívne fungovanie ([250]).

(231) Komisia berie na vedomie skutočnosť, že podľa Štátnej rady Luxemburska ([251]) je cieľom schémy oslobodenia príjmov z účastí zavedenej v článku 166 zákona LIR hlavne zamedziť dvojitému alebo trojitému zdaňovaniu z dôvodov daňovej rovnosti ([252]). Dvojité zdanenie označuje situácie, keď sa ten istý zisk zdaní dvakrát u toho istého daňového poplatníka (právne dvojité zdanenie) alebo u dvoch rôznych daňových poplatníkov (ekonomické dvojité zdanenie). Komisia pripúšťa, že oslobodenie od dane s cieľom vyhnúť sa ekonomickému dvojitému zdaneniu možno odôvodniť povahou a štruktúrou daňového systému ([253]). Uplatnenie oslobodenia stanovené v článku 166 zákona LIR s cieľom zamedziť ekonomickému dvojitému alebo trojitému zdaneniu môže teda priamo vyplývať zo základných alebo hlavných zásad daňového systému.

([246]) Rozsudok v spojených veciach C-20/15 P a C-21/15 P, *World Duty Free Group*, ECLI:EU:C:2016:981, bod 78.
([247]) Rozsudok vo veci C-88/03, *Portugalsko/Komisia*, ECLI:EU:C:2006:511, bod 52 a bod 80 a citovaná judikatúra.
([248]) Rozsudok v spojených veciach C-78/08 až C-80/08, *Paint Graphos*, ECLI:EU:C:2011:550, bod 69.
([249]) Rozsudok vo veci C-88/03, *Portugalsko/Komisia*, ECLI:EU:C:2006:511, bod 81.
([250]) Rozsudok v spojených veciach C-78/08 až C-80/08, *Paint Graphos*, ECLI:EU:C:2011:550, bod 69.
([251]) Pozri odôvodnenie 83.
([252]) Pozri stanovisko Štátnej rady k článku 166 zákona LIR (odôvodnenie 83). Pozri tiež rozhodnutie Komisie 2006/940/ES, odôvodnenie 63. Tento cieľ potvrdzuje aj skutočnosť, že spoločnosti, ktoré tam nemajú daňové sídlo, môžu využívať oslobodenie podľa článku 166 zákona LIR, len ak budú podliehať daňovej povinnosti vo výške zodpovedajúcej luxemburskej dani z príjmov právnických osôb. Inými slovami sa oslobodenie neuplatňuje, ak sa zisky nezdania vopred, to znamená, ak neexistuje dvojité zdanenie.
([253]) Pozri analogicky rozsudok v spojených veciach C-78/08 až C-80/08, *Paint Graphos*, ECLI:EU:C:2011:550, bod 71, v ktorom Súdny dvor odkazuje na možnosť odvolať sa na povahu alebo všeobecnú štruktúru vnútroštátneho daňového systému na odôvodnenie toho, že družstvá, ktoré rozdeľujú celý svoj zisk medzi svojich členov, nemožno na úrovni družstva zdaňovať, pokiaľ bola daň vybratá na úrovni ich členov.

(232) Výhoda poskytnutá na základe dotknutých záväzných stanovísk sa však nezakladá výhradne na uplatnení oslobodenia príjmov z účastí, ale na uplatnení oslobodenia na úrovni holdingových spoločností na príjem, ktorý z ekonomického hľadiska zodpovedá sumám, ktoré si dcérske spoločnosti odpočítali ako náklady (prirážky z úveru ZORA), čo spôsobilo nezdanenie v rukách LNG Holding a CEF takmer všetkých ziskov dosiahnutých spoločnosťou LNG Supply a spoločnosťou GSTM. Za týchto okolností systém zdaňovania poskytnutý spoločnosti LNG Holding a spoločnosti CEF na základe dotknutých záväzných stanovísk nemôže slúžiť cieľu zamedziť dvojitému zdaňovaniu. Kumulatívne uplatnenie oslobodenia a odpočítateľnosti sa potvrdzuje aj v dotknutých záväzných stanoviskách a luxemburská daňová správa si teda bola vedomá toho, že akékoľvek ekonomické dvojité zdanenie nemohlo nikdy nastať. Systém zdaňovania poskytnutý na základe dotknutých záväzných stanovísk preto nemá žiadnu súvislosť s cieľom, akým je zamedzenie ekonomickému dvojitému alebo trojitému zdaneniu (potenciálnemu alebo skutočnému), ani s inými dôvodmi týkajúcimi sa daňovej rovnosti. Takýchto cieľov sa teda nemožno právoplatne dovolávať na zdôvodnenie rozdielov v zaobchádzaní vyplývajúcich z napadnutých opatrení.

(233) V tejto veci Komisia uvádza, ako to už v minulosti potvrdil Súdny dvor, že na to, aby bolo možné oslobodenia od dane zdôvodniť povahou alebo všeobecnou štruktúrou daňového systému daného členského štátu, tento štát musí dohliadať, aby boli v súlade so zásadou primeranosti a aby nešli nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie sledovaného legitímneho cieľa, a to v tom zmysle, že cieľ by nebolo možné dosiahnuť opatreniami menšieho rozsahu ([254]). V danom prípade oslobodenie príjmov z účastí uplatnené na príjem poberaný spoločnosťou LNG Holding a spoločnosťou CEF, ktorý z ekonomického hľadiska zodpovedá príjmom, ktoré si ako náklady (prirážky z úveru ZORA) odpočítali LNG Supply a GSTM, nemožno v žiadnom prípade považovať za primerané na dosiahnutie zamedzenia dvojitému ekonomickému zdaňovaniu a ani za prispievajúce k zásade daňovej rovnosti. Je to skôr naopak: napadnuté opatrenia umožňujú spoločnosti LNG Holding a spoločnosti CEF, ako aj Engie ako skupine využiť dvojité nezdanenie. Uplatnenie oslobodenia od dane teda v danom prípade prekračuje hranice toho, čo je potrebné a primerané na dosiahnutie sledovaného cieľa.

(234) V tejto súvislosti treba podľa Súdneho dvora dozerať na dodržiavanie požiadavky súladu poskytnutého zvýhodnenia nielen s charakteristikami vlastnými dotknutému daňovému systému, ale aj s uplatnením tohto systému ([255]). V danom prípade je daňová výhoda poskytnutá na základe dotknutých záväzných stanovísk v rozpore nielen s cieľmi oslobodenia príjmov z účastí, ale tiež s logikou systému, do ktorého sa táto schéma začleňuje, ktorá spočíva v zdaňovaní všetkých spoločností, ktoré podliehajú daňovej povinnosti v Luxembursku ([256]).

(235) V konečnom dôsledku daňovú výhodu poskytnutú spoločnosti LNG Holding a spoločnosti CEF nemožno odôvodniť povahou a logikou systému.

6.2.4. ZÁVER O SELEKTÍVNEJ VÝHODE NA ÚROVNI SPOLOČNOSTI LNG HOLDING A SPOLOČNOSTI CEF

236. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti Komisia dospela k záveru, že výhoda poskytnutá spoločnosti LNG Holding a spoločnosti CEF na základe dotknutých záväzných stanovísk je selektívna.

6.3. *DOKÁZANIE SELEKTÍVNEJ VÝHODY NA ZÁKLADE ANALÝZY ÚČINKOV ZDAŇOVANIA NA ÚROVNI SKUPINY*

(237) Bez toho, aby bol dotknutý záver uvedený v odôvodnení 236, analýza účinkov dotknutých záväzných stanovísk na úrovni skupiny a nielen na úrovni jednotlivých právnych subjektov vedie k tomu istému záveru: režim zdaňovania poskytnutý na základe dotknutých záväzných stanovísk poskytuje spoločnosti Engie selektívnu výhodu.

(238) V tejto súvislosti spoločnosť Engie tvrdí, že selektívnosť daňových opatrení možno posúdiť len na úrovni jednotlivých daňových poplatníkov a nie na úrovni skupiny, a odvoláva sa na rozhodnutia Komisie vo veci *FIAT* ([257]) a vo veci *groepsrentebox* ([258]).

([254]) Rozsudok v spojených veciach C-78/08 až C-80/08, *Paint Graphos*, ECLI:EU:C:2011:550, bod 75. Pozri tiež rozsudok vo veci T-287/11, *Heitkamp BauHolding/Komisia*, ECLI:EU:T:2016:60, bod 160; a rozsudok vo veci T-620/11, *GFKL Financial Services AG*, ECLI:EU:T:2016:59, bod 154.

([255]) Rozsudok v spojených veciach C-78/08 až C-80/08, *Paint Graphos*, ECLI:EU:C:2011:550, bod 73. Pozri tiež rozsudok vo veci T-287/11, *Heitkamp BauHolding/Komisia*, ECLI:EU:T:2016:60, bod 160; a rozsudok vo veci T-620/11, *GFKL Financial Services AG*, ECLI:EU:T:2016:59, bod 154.

([256]) V podstate podľa logiky systému zisky, ktoré vytvára spoločnosť, môžu podliehať dani *viac než raz* (napríklad v prípade prerozdelených ziskov, ktoré nespĺňajú podmienky na to, aby sa na ne mohlo uplatniť oslobodenie podľa článku 166 zákona LIR), ale v žiadnom prípade nemôžu nepodliehať *žiadnej dani*.

([257]) Rozhodnutie (EÚ) 2016/2326 (Ú. v. EÚ L 351, 22.12.2016, s. 1).

([258]) Rozhodnutie 2009/809/ES (Ú. v. EÚ L 288, 4.11.2009, s. 26).

(239) V tejto súvislosti Komisia poznamenáva, že podľa daňových priznaní, ktoré predložilo Luxembursko, subjekty GSTM, EIL, LNG Supply, LNG Luxembourg a LNG Holding od roku 2015 vytvorili so spoločnosťou CEF na účely luxemburského daňového systému daňovú jednotku a že CEF plnila funkciu materskej spoločnosti tejto jednotky ([259]). Podľa luxemburského daňového práva tieto spoločnosti neboli teda od roku 2015 považované za samostatné subjekty, ale platili svoje dane na konsolidovanej báze, t. j. akoby predstavovali jediného daňového poplatníka ([260]). Komisia dospela k záveru, že táto okolnosť by jej stačila na zdôvodnenie kombinovaného posudzovania prinajmenšom od roku 2015.

(240) V každom prípade, aj keby tieto subjekty nepredstavovali jednu daňovú jednotku, tvrdenie spoločnosti Engie by nebolo možné prijať. Ako sa opäť bude uvádzať v oddiele 6.6, aj zo znenia článku 107 Zmluvy vyplýva, že sa na základe pravidiel poskytovania štátnej pomoci analyzujú ekonomické účinky štátnych opatrení vo vzťahu k „podnikom“, a nie vo vzťahu k jednotlivým právnym subjektom. Pojem podnik sa musí chápať ako označenie hospodárskej jednotky, aj keď túto jednotku tvorí viacero právnických osôb ([261]). S cieľom určiť, či niekoľko subjektov tvorí hospodársku jednotku, Súdny dvor skúma, či existuje kontrolný podiel alebo funkčné, hospodárske alebo organizačné prepojenia ([262]). V danom prípade GSTM, EIL, LNG Supply, LNG Luxembourg a LNG Holding sú úplne kontrolované spoločnosťou CEF, ktorú kontroluje spoločnosť Engie S.A. Preto treba usudzovať, že všetky tieto subjekty sú súčasťou jedného podniku.

(241) Výhoda poskytnutá na základe dotknutých záväzných stanovísk navyše spočíva v uplatnení oslobodenia príjmov z účastí na príjem na úrovni holdingových spoločností, ktorý z ekonomického hľadiska zodpovedá sumám, ktoré si ako náklady (prirážky z úveru RORA) odpočítali dcérske spoločnosti. Na určenie existencie výhody je preto logické tiež preskúmať kombinované účinky daňových opatrení na obidvoch úrovniach. Skutočnosť, že luxemburský zákon o dani z príjmu sa týka jednotlivých subjektov, nespochybňuje tento záver. Komisia v skutočnosti poznamenáva, že žiadosti o záväzné stanovisko, ktoré predložil daňový poradca, sa týkajú zdaňovania *všetkých právnych subjektov skupiny Engie zapojených do transakcií* a že tieto subjekty podliehajú daňovej povinnosti v Luxembursku.

(242) Táto okolnosť má za následok, že sa uvedený prípad odlišuje od prípadu *groepsrentebox* a od prípadu *FIAT*. V prípade *groepsrentebox* Komisia rozhodla o posúdení režimu na individuálnej úrovni, pretože sa predmetné opatrenie uplatnilo na jednotlivé subjekty ([263]). Rovnako v prípade *FIAT* sa opatrenie (záväzné stanovisko) týkalo *výlučne zdaniteľného zisku individuálneho právneho subjektu*, zatiaľ čo partneri transakcie sídlili v inom členskom štáte. Akékoľvek zníženie daňových príjmov, ktoré v tomto prípade predstavuje základ zvýhodnenia, sa preto nutne zakladalo na výsledkoch subjektu so sídlom v Luxembursku a nemala sa brať do úvahy možnosť, že vplyv na úrovni iných spoločností skupiny FIAT bude neutrálny z dôvodu zaobchádzania v inom členskom štáte ([264]).

(243) V danom prípade naopak účinok opatrenia (nezdanenie určitej časti ziskov dosiahnutých určitými subjektami v Luxembursku) vyplýva z kombinovaného uplatnenia oslobodenia a odpočtu na úrovni jednotlivých subjektov skupiny, pričom všetky tieto subjekty majú daňové sídlo v Luxembursku. Analýza kombinovaného účinku záväzných stanovísk na úrovni skupiny Engie v Luxembursku je teda v plnom rozsahu vhodná na posúdenie výsledku daňového zaobchádzania.

(244) Komisia v každom prípade pripomína, že nie je viazaná svojou rozhodovacou praxou. Každé potenciálne opatrenie pomoci sa musí posudzovať na základe jeho vlastných charakteristík a objektívnych kritérií vymedzených v článku 107 ods. 1 Zmluvy, takže aj keby sa musela stanoviť existencia protichodnej rozhodovacej praxe, táto prax sa nemôže dotknúť platnosti záverov tohto rozhodnutia ([265]).

([259]) Pozri daňové priznanie spoločnosti LNG Luxembourg za účtovný rok 2015, príloha 3.

([260]) V daňovej jednotke (režim daňovej konsolidácie) materskú spoločnosť možno zdaňovať ako skupinu spolu s jednou alebo viacerými jej dcérskymi spoločnosťami. Na účely dane z príjmov právnických osôb to znamená, že sa usudzuje, že dcérske spoločnosti absorbovala materská spoločnosť.

([261]) Rozsudok vo veci C-170/83, *Hydrotherm*, ECLI:EU:C:1984:271, bod 11. Pozri tiež rozsudok vo veci T-137/02, *Pollmeier Malchow/Komisia*, ECLI:EU:T:2004:304, bod 50.

([262]) Rozsudok vo veci C-480/09 P, *Acea Electrabel Produzione SpA/Komisia*, ECLI:EU:C:2010:787, body 47 až 55; rozsudok vo veci C-222/04, *Cassa di Risparmio di Firenze SpA a i.*, ECLI:EU:C:2006:8, bod 112.

([263]) Pozri rozhodnutie *groepsrentebox*, odôvodnenie 80.

([264]) Pozri rozhodnutie *FIAT*, odôvodnenie 198: „Okrem toho možno síce uznať, že rozhodnutia o financovaní sa prijímajú vo vyššom záujme skupiny ako celku, no luxemburská daň z príjmu právnických osôb sa vyberá od jednotlivých subjektov, a nie od skupín, pričom *sporné záväzné stanovisko sa týka len zdaniteľného zisku spoločnosti FFT, a teda akékoľvek zníženie daňových príjmov jednotlivo vychádza z výsledkov danej spoločnosti*.“ (text zvýraznila Komisia). Pozri tiež v rovnakom rozhodnutí odôvodnenie 314.

([265]) Pozri rozhodnutie vo veci C-138/09, *Todaro Nunziatina & C.*, ECLI:EU:C:2010:291, bod 21.

6.3.1. REFERENČNÝ SYSTÉM

(245) Ako sa uvádza v oddiele 6.2.1.1, v danom prípade platný referenčný systém prestavuje luxemburský systém zdaňovania spoločností, ktorého cieľom je zdaňovanie ziskov všetkých spoločnosti, ktoré podliehajú daňovej povinnosti v Luxembursku. Zdaniteľné zisky sa počítajú na základe dosiahnutých účtovaných ziskov daňových poplatníkov (zásada zosúladenia daňovej bilancie a obchodnej bilancie). Tento cieľ sa uplatňuje na všetky spoločnosti, ktoré podliehajú daňovej povinnosti v Luxembursku.

(246) Transakcie uvedené v dotknutých záväzných stanoviskách sú vnútroskupinové transakcie spočívajúce v prvom rade v prevode určitých aktív dcérskym spoločnostiam skupiny Engie, ktoré podliehajú daňovej povinnosti v Luxembursku, a v druhom rade vo financovaní týchto prevodov holdingovými spoločnosťami, ktoré takisto podliehajú daňovej povinnosti v Luxembursku ([266]).

(247) Berúc do úvahy skutočnosť, že systém zdaňovania týchto vnútroskupinových transakcií sa má posudzovať vzhľadom na luxemburský systém zdaňovania spoločností a s cieľom stanoviť, či daňové zaobchádzanie poskytnuté spoločnosti Engie na základe dotknutých záväzných stanovísk predstavuje výnimku z referenčného systému, Komisia obmedzí svoju analýzu na porovnanie s inými vnútroskupinovými finančnými transakciami rovnakého druhu a následne posúdi pravidlá luxemburského systému zdaňovania spoločností, ktorými sa upravujú vnútroskupinové finančné transakcie medzi subjektami skupiny, ktoré sídlia v Luxembursku.

(248) Komisia preukáže, že podľa luxemburského systému zdaňovania spoločností vyplatenie odmeny v rámci finančnej transakcie ([267]) medzi dvomi subjektami skupiny, ktoré podliehajú daňovej povinnosti v Luxembursku, nemôže viesť k zníženiu kombinovaného zdaniteľného príjmu skupiny v Luxembursku bez ohľadu na povahu použitých finančných prostriedkov alebo výšku odmeny. V tejto súvislosti treba rozumieť pod *„kombinovaným zdaniteľným príjmom“* sumu zdaniteľných príjmov všetkých subjektov skupiny zapojených do vnútroskupinovej finančnej transakcie, ktoré podliehajú daňovej povinnosti v Luxembursku.

(249) Podľa luxemburského systému zdaňovania spoločností možno finančné prostriedky rozdeliť na dve kategórie: na jednej strane nástroje predstavujúce účasť, ako sú akcie, príjmy ktorých možno oslobodiť podľa článku 166 zákona LIR (ďalej len „účasti“), a na druhej strane iné nástroje a zmluvy, na príjmy ktorých nemožno uplatniť toto oslobodenie (ďalej len „nástroje, ktoré nepredstavujú účasti“).

(250) Pokiaľ ide o *nástroje, ktoré nepredstavujú účasti*, podľa luxemburských a medzinárodných účtovných zásad ([268]) sa výplata odmeny (ako zaplatenie úrokov za úver) vykazuje v účtovníctve dlžníka ako náklad. V tom istom okamihu sa rovnaká suma zaúčtuje ako príjem u veriteľa.

(251) Pokiaľ ide o zdaňovanie, podľa zásady zosúladenia daňovej bilancie a obchodnej bilancie ([269]) sú príjmy zaúčtované veriteľom v zásade nezdaniteľné, zatiaľ čo náklady zaúčtované dlžníkom sú v zásade odpočítateľné. Výplata odmeny na základe nástroja, ktorý nepredstavuje účasť, preto nevedie k zníženiu kombinovaného zdaniteľného príjmu skupiny v Luxembursku v porovnaní s kombinovaným zdaniteľným príjmom pred touto výplatou ([270]).

([266]) Holdingovým spoločnostiam sa poskytla možnosť financovania prostredníctvom forwardových zmlúv uzatvorených medzi holdingovými spoločnosťami a požičiavajúcimi subjektami, a zmlúv ZORA podpísaných medzi požičiavajúcimi subjektami a dcérskymi spoločnosťami. Tento bod nebol napadnutý ani Luxemburskom ani spoločnosťou Engie (pozri opis transakcií, ktorý poskytlo Luxembursko vo svojich pripomienkach k rozhodnutiu o začatí konania, oddiel 2.1 a oddiel 2.2). V dotknutých záväzných stanoviskách sa tiež uvádzalo, že holdingové spoločnosti *„by sa mali posudzovať ako držitelia akcií […] od okamihu, keď [holdingové spoločnosti] uzatvorili forwardovú zmluvu“* (pozri žiadosť o záväzné stanovisko LNG z roka 2008, s. 4, a žiadosť o záväzné stanovisko GSTM z roka 2010, s. 4), čo dokazuje, že holdingové spoločnosti sa považujú za spoločnosti, ktoré prinášajú financie.

([267]) Vyplatenie odmeny v rámci finančnej transakcie znamená akékoľvek vyplatenie uskutočnené dlžníkom veriteľovi v hotovosti alebo vo forme akýchkoľvek finančných aktív, vrátane vlastného kapitálu dlžníka, ktorého cieľom nie je umoriť/splatiť financie alebo ktoré prevyšuje pôvodnú financovanú sumu v prípade umorenia/splatenia.

([268]) Pozri normu IAS 32 a zákon z 19. decembra 2002 o obchodnom registri, ako aj účtovníctvo a účtovné závierky podnikov.

([269]) Článok 40 zákona LIR. Pozri odôvodnenie 81.

([270]) Skutočnosť, že v istých prípadoch môže existovať časová odchýlka medzi okamihom, keď dlžník zaúčtuje výdavok a okamihom, keď veriteľ zaúčtuje zodpovedajúci príjem, nijako nemení tento záver. Z účtovného hľadiska možno túto časovú odchýlku zdôvodniť zásadou obozretnosti, podľa ktorej sa príjem zaúčtuje, keď sa dosiahne, to znamená, keď je istý, zatiaľ čo výdavok sa má zaúčtovať v okamihu pravdepodobného alebo prípadného výdaja.

(252) V prípade *účastí*, ako sú akcie, výplata odmeny má formu prerozdelených ziskov. Z účtovného hľadiska prerozdelené sumy zaúčtuje príjemca (subjekt, ktorý drží účasť) ako príjem. Podľa definície však prerozdelené sumy budú súčasťou ziskov distribútorského subjektu, inak povedané, nezaúčtujú sa ako náklad ([271]).

(253) Pokiaľ ide o zdaňovanie, ako sa uvádza v odôvodnení 201 a odôvodnení 202, podľa článku 164 prvého pododseku a druhého pododseku zákona LIR distribútorský subjekt nemôže odpočítať prerozdelené zisky zo svojho zdaniteľného príjmu. Navyše podľa zásady zosúladenia daňovej bilancie a obchodnej bilancie má príjemca tiež zahrnúť do svojho zdaniteľného príjmu prerozdelené zisky. To znamená, že prerozdelenie ziskov vedie k dvojitému ekonomickému zdaňovaniu, pokiaľ sa naň neuplatní oslobodenie príjmov podľa článku 166 zákona LIR ([272]). Prerozdelenie ziskov vyplývajúce z účasti preto nevedie k zníženiu kombinovaného zdaniteľného zisku skupiny v Luxembursku v porovnaní so situáciou, aká bola pred prerozdelením.

(254) V konečnom dôsledku podľa luxemburského systému zdaňovania spoločností vyplatenie odmeny v rámci vnútroskupinovej finančnej transakcie medzi subjektami s daňovým sídlom v Luxembursku, či už prostredníctvom účasti alebo nástroja, ktorý nepredstavuje účasť, nemôže viesť k zníženiu kombinovaného zdaniteľného príjmu skupiny v Luxembursku.

(255) Luxembursko tvrdí, že v definícii referenčného systému sa Komisia má nutne odvolať na ustanovenia zákona. V tejto súvislosti tvrdí, že zásada, podľa ktorej vyplatenie odmeny (alebo prerozdelených ziskov) spojené s vnútroskupinovou finančnou transakciou medzi subjektami s daňovým sídlom v Luxembursku nemôže viesť k zníženiu kombinovaného zdaniteľného príjmu skupiny v Luxembursku, nie je stanovená v zákone.

(256) Komisia po prvé pripomína, že v rozpore s tým, čo tvrdí Luxembursko, cieľ luxemburského daňového systému (zdaňovanie ziskov všetkých spoločností, ktoré podliehajú daňovej povinnosti v Luxembursku) sa stanovuje v zákone, ako sa uvádza v odôvodneniach 171 až 176. Zásadu, podľa ktorej vyplatenie odmeny spojené s vnútroskupinovou finančnou transakciou medzi subjektami, ktoré podliehajú daňovej povinnosti v Luxembursku, nemôže viesť k zníženiu kombinovaného zdaniteľného príjmu skupiny, možno priamo vyvodiť z tohto cieľa. Ak by v skutočnosti vyplatenie odmeny mohlo viesť k zníženiu kombinovaného zdaniteľného príjmu skupiny v Luxembursku v porovnaní so zdaniteľným príjmom pred vyplatením, časť ziskov veriteľa a/alebo dlžníka by unikla zdaneniu, keďže by nebola zahrnutá v žiadnom zdaniteľnom príjme. Táto situácia by bola zjavne v rozpore s cieľom systému. Takáto možnosť by navyše spôsobila, že by sa luxemburský daňový systém vo svojej podstate stal diskriminačným, pretože by umožnil spoločnostiam, ktoré sú súčasťou skupiny, vylúčiť časť ich ziskov zo zdaniteľného príjmu, čo je možnosť, ktorá sa nezávislým spoločnostiam neposkytuje.

(257) Po druhé, hoci sa v zákone LIR výslovne neuvádzajú finančné transakcie alebo ich odmena, uvádza sa v ňom jasne a jednoznačne spôsob, ako by sa mala odmena zdaňovať pre každú kategóriu finančného nástroja. V odôvodneniach 249 až 254 Komisia preukázala na základe luxemburského daňového práva, že vyplatenie odmeny spojenej s vnútroskupinovou finančnou transakciou medzi subjektami, ktoré podliehajú daňovej povinnosti v Luxembursku, nemôže viesť k zníženiu kombinovaného zdaniteľného príjmu.

6.3.2. POROVNATEĽNOSŤ SO SKUPINAMI PODNIKOV, KTORÉ VYKONÁVAJÚ VNÚTROSKUPINOVÉ FINANČNÉ TRANSAKCIE MEDZI SUBJEKTAMI SO SÍDLOM V LUXEMBURSKU

(258) Komisia dospela k záveru, že všetky skupiny podnikov, ktoré vykonávajú vnútroskupinové finančné transakcie medzi subjektami s daňovým sídlom v Luxembursku, sa nachádzajú v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii ako Engie, a to nezávisle od povahy použitého finančného nástroja. V oddiele 6.3.1 sa uvádzalo, že cieľom daňového systému je zdaňovanie ziskov všetkých spoločností, ktoré podliehajú daňovej povinnosti v Luxembursku.

(259) Podľa tejto zásady všetky skupiny podnikov, ktoré vykonávajú vnútroskupinové finančné transakcie medzi subjektami skupiny so sídlom v Luxembursku, sú nutne porovnateľné, keďže vybratý finančný nástroj a výška odmeny za financovanie nesúvisia s touto zásadou ([273]).

([271]) Pozri normu IAS 32, ods. 35: „Rozdelenia držiteľom nástroja vlastného imania účtovná jednotka zaúčtuje priamo na ťarchu vlastného imania v čistom po zohľadnení akéhokoľvek úžitku z dane z príjmov“ a ods. 36: „splatenie alebo refinancovanie nástrojov vlastného kapitálu sa zaúčtuje v zmenách vlastného kapitálu“.

([272]) Z hľadiska skupiny to znamená, že cieľom oslobodenia príjmov z účastí je iba *zamedziť vzniku nevýhody* spôsobenej dvojitým ekonomickým zdaňovaním.

([273]) V skutočnosti kombinovaný zdaniteľný príjem skupiny v Luxembursku má po vyplatení odmeny zostať nezmenený. Ako sa uvádza v oddiele 6.3.1, ako výnimka z tohto pravidla sa môže kombinovaný zdaniteľný príjem za výnimočných situácií *zvýšiť* a viesť k dvojitému zdaňovaniu, a to v prípade prerozdelených ziskov, keď na účasť nemožno uplatniť oslobodenie príjmov z účastí podľa článku 166 zákona LIR.

(260) Druh vybratého nástroja na financovanie by mohol mať vplyv na druh odmeny, na dátumy a podmienky vyplatenia tejto odmeny, ako aj na práva priznané „veriteľovi“ alebo „dlžníkovi“ nástroja. Napríklad v prípade kmeňových akcií, ktoré sú nástrojmi, ktoré predstavujú účasť, má odmena formu prerozdelenia ziskov, ktorých výšku a podmienky určujú riadiace orgány emitenta týchto akcií. Navyše neexistuje žiadna povinnosť splatiť sumu financovania. Kmeňovými akciami možno tiež priznať hlasovacie právo počas valného zhromaždenia a právo nechať sa zastupovať v správnej rade, dozornej rade alebo v iných orgánoch spoločnosti. Naopak v prípade nástrojov, ktoré nepredstavujú účasti, ako sú úvery, podmienky a výška odmeny (úroky), stanovujú obidve strany v zmluve a veriteľ v zásade nemá žiadne právo zúčastniť sa na riadení dlžníka, ani ho akýmkoľvek spôsobom kontrolovať. Navyše existuje zmluvná povinnosť splatiť nominálnu hodnotu úveru.

(261) Komisia dospela k záveru, že žiadny z týchto rozdielov žiadnym spôsobom neovplyvňuje základnú zásadu, podľa ktorej, podľa luxemburského systému zdaňovania spoločností, všetky zisky dosiahnuté spoločnosťami sa majú zdaniť, a preto vyplatenie odmeny za vnútroskupinové finančné transakcie medzi spoločnosťami so sídlom v Luxembursku nemôže viesť k zníženiu kombinovaného zdaniteľného príjmu skupiny v Luxembursku. Podľa tejto zásady uprednostnenie daného finančného nástroja pred iným nevedie k menej porovnateľnej situácii podniku.

(262) Pokiaľ ide o nástroje, ktoré predstavujú účasť, ako sú akcie, už bolo vysvetlené v oddiele 6.3.1, že podľa článku 164 prvého pododseku a druhého pododseku zákona LIR by sa prerozdelené zisky mali zahrnúť prinajmenšom do zdaniteľného príjmu distribútorského subjektu, a teda aj zdaniť. V prípade nástrojov, ktoré nepredstavujú účasti, ako sú úvery, úroky vyplatené dlžníkom sa odpočítajú zo zdaniteľného príjmu dlžníka, ale ako zdaniteľný príjem sa zahŕňajú do celkového zdaniteľného príjmu veriteľa. Napriek rozdielom na úrovni podmienok odmeny a splatenia financovania, ako aj práv a povinností strán, preto v obidvoch prípadoch vyplatenie odmeny nevedie k zníženiu kombinovaného zdaniteľného príjmu spoločností, ktoré sa na transakcii zúčastnili.

(263) Komisia dospela k záveru, že tvrdenia predložené Luxemburskom, podľa ktorých štruktúra implementovaná spoločnosťou Engie prináša viac flexibility než priama transakcia medzi holdingovými spoločnosťami a dcérskymi pobočkami a umožňuje spoločnosti Engie financovať nadobudnuté činnosti, pričom obmedzuje rizikový profil dcérskych spoločností ([274]), sú nepoužiteľné, pretože žiadny z týchto dôvodov nesúvisí so zásadou, podľa ktorej podľa luxemburského systému zdaňovania spoločností vyplatenie odmeny za vnútroskupinové finančné transakcie medzi spoločnosťami so sídlom v Luxembursku nemôže viesť k zníženiu súhrnného zdaniteľného príjmu skupiny v Luxembursku.

(264) Preto možno dospieť k záveru, že všetky skupiny podnikov, ktoré vykonávajú vnútroskupinové finančné transakcie medzi spoločnosťami s daňovým sídlom v Luxembursku, sa nachádzajú v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii ako spoločnosť Engie. Zásah veriteľov do štruktúr, ktoré zaviedla spoločnosť Engie, nemá vplyv na tento záver, keďže veritelia majú tiež sídlo v Luxembursku a cieľom týchto štruktúr je financovať prevod aktív, ako to pripúšťa Luxembursko aj spoločnosť Engie.

6.3.3. VÝNIMKA Z REFERENČNÉHO RÁMCA, KTORÁ VEDIE K DISKRIMINÁCII

(265) Komisia dospela k záveru, že zdaňovanie poskytnuté na základe dotknutých záväzných stanovísk sa odchyľuje od zdaňovania vnútroskupinových finančných transakcií medzi subjektami skupiny so sídlom v Luxembursku podľa luxemburského systému zdaňovania spoločností.

(266) Na jednej strane prirážky z úveru ZORA, keď sú kladné, zaúčtujú dcérske spoločnosti každý rok ako daňovo odpočítateľný náklad. Na druhej strane pri konverzii úveru ZORA LNG akcie spoločnosti LNG Supply – ktoré zahŕňajú prirážky z úveru ZORA – sa ihneď prevedú na spoločnosť LNG Holding podľa forwardovej zmluvy LNG. Preto spoločnosť LNG Holding dostane odmenu za financovanie poskytnuté spoločnosti LNG Supply (ktoré LNG Supply odpočítala zo svojho zdaniteľného príjmu). Spoločnosť LNG Holding však zaúčtuje akcie spoločnosti LNG Supply v nominálnej hodnote úveru ZORA, to znamená bez zahrnutia vymenených prirážok z úveru ZORA.

([274]) Pozri pripomienky Luxemburska k listu z 11. decembra 2017.

(267) Dotknuté záväzné stanoviská preto umožňujú vznik situácie, v ktorej odmena vyplatená spoločnosťou LNG Supply na financovanie, ktoré dostala, a to emisie akcií vo výške rovnajúcej sa výške prirážok z úveru ZORA, vedie k zníženiu zdaniteľného príjmu spoločnosti LNG Supply (vo výške prirážok z úveru ZORA), ktoré sa nekompenzovalo (a nebude kompenzovať v budúcnosti) zvýšením zdaniteľného príjmu spoločnosti LNG Holding (alebo skutočným zvýšením zdaniteľného príjmu spoločnosti LNG Luxembourg).

(268) Vyššie uvedené zdôvodnenie majú spoločnosti GSTM, EIL a CEF ([275]) prebrať primerane.

(269) V skratke, v dotknutých záväzných stanoviskách sa schvaľuje zdaňovanie odmeny vyplatenej spoločnosťou LNG Supply a spoločnosťou GSTM na financovanie poskytnuté príslušne spoločnosťou LNG Holding a spoločnosťou CEF, ktoré umožňuje zníženie kombinovaného zdaniteľného príjmu skupiny Engie v Luxembursku.

(270) Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa Komisia domnieva, že zdaňovanie poskytnuté spoločnosti Engie na základe dotknutých záväzných stanovísk sa odchyľuje od referenčného systému, a preto pre skupinu Engie predstavuje hospodársku výhodu.

(271) Pokiaľ ide o Súdny dvor, posúdenie podmienky selektívnosti pozostáva „v skúmaní, či vylúčenie niektorých subjektov zo získania daňovej výhody pochádzajúcej z opatrenia poskytujúceho výnimku zo spoločného daňového systému predstavuje diskriminačné zaobchádzanie s nimi“ ([276]).

(272) Ako sa uvádza v oddiele 6.3.2, všetky skupiny, ktoré sa zúčastnili na vnútroskupinových finančných transakciách medzi spoločnosťami so sídlom v Luxembursku, sa vzhľadom na ciele systému nachádzajú v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii ako spoločnosť Engie. Tieto skupiny by však nemali prístup k výhode, ktorá sa poskytla spoločnosti Engie, pretože, ako sa uvádza v oddiele 6.3.1, podľa luxemburského systému zdaňovania spoločností vyplatenie odmeny v rámci finančnej transakcie medzi dvomi subjektami s daňovým sídlom v Luxembursku nemôže viesť k zníženiu kombinovaného zdaniteľného príjmu skupiny v Luxembursku, a to bez ohľadu na použitý finančný nástroj alebo zmluvu alebo výšku odmeny. Dotknuté opatrenia preto v súvislosti s týmito subjektami predstavujú diskrimináciu.

(273) Preto je výhoda poskytnutá spoločnosti Engie na základe dotknutých záväzných stanovísk *a priori* selektívna.

(274) Luxembursko ([277]) a spoločnosť Engie ([278]) potvrdzujú, že skupiny podnikov, ktoré používajú ako priamy finančný nástroj úver ZORA medzi dvomi subjektami skupiny so sídlom v Luxembursku, to znamená bez sprostredkovateľského subjektu a bez forwardovej zmluvy, by mali prístup k rovnakej výhode ako spoločnosť Engie, a to k zníženiu kombinovaného zdaniteľného príjmu skupiny v Luxembursku, takže by neexistovala žiadna výnimka z referenčného rámca.

(275) Komisia v prvom rade pripomína, že na stanovenie existencie selektívnosti nie je potrebné preukázať, že *každý podnik* nachádzajúci sa v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii je vylúčený zo zvýhodnenia, ktoré sa poskytlo príjemcovi opatrenia. Stačí preukázať, ako to už urobila Komisia v odôvodnení 271, že *„niektoré subjekty“*, ktoré sa vzhľadom na cieľ systému nachádzajú v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii, sú vylúčené zo zvýhodnenia, ktoré sa poskytlo príjemcovi ([279]). Preto aj keby daná kategória podnikov – skupiny podnikov, ktoré používajú priamy úver ZORA – mohla uplatniť to isté zdaňovanie ako spoločnosť Engie, táto samotná okolnosť by nestačila na prijatie záveru, že výhoda poskytnutá spoločnosti Engie nie je *a priori* selektívna.

(276) V každom prípade Komisia dospela k záveru, že v rozpore s tým, čo tvrdia Luxembursko a spoločnosť Engie, skupina, ktorá používa priamy úver ZORA medzi dvomi subjektami so sídlom v Luxembursku, by nevyužila to isté zdaňovanie ako spoločnosť Engie.

([275]) Len čo sa akcie GSTM vymenia a zrušia, pretože to tiež umožňujú dotknuté záväzné stanoviská.
([276]) Pozri rozsudok v spojených veciach C-20/15 P a C-21/15 P, *World Duty Free Group*, ECLI:EU:C:2016:981, bod 71.
([277]) Pozri pripomienky Luxemburska k listu z 11. decembra 2017, s. 8.
([278]) Pozri pripomienky, ktoré predložila spoločnosť Engie k listu z 11. decembra 2017, bod 89, bod 93 a bod 94.
([279]) Rozsudok v spojených veciach C-20/15 P a C-21/15 P, *World Duty Free Group*, ECLI:EU:C:2016:981, bod 71.

(277) Tento stav v skutočnosti potvrdili aj daňové priznania predložené Luxemburskom, ktoré dokazujú, že zdaňovanie úveru ZORA sa riadi zdaňovaním akéhokoľvek nástroja, ktorý nepredstavuje účasť ([280]): dcérske spoločnosti zaúčtovali každý rok rezervy na budúcu platbu prirážok z úveru ZORA ako daňovo odpočítateľné náklady ([281]) a pri konverzii spoločnosť LNG Luxembourg zaúčtovala prirážky z úveru ZORA ako zdaniteľný príjem ([282]).

(278) Inými slovami ako v prípade akéhokoľvek iného nástroja, ktorý nepredstavuje účasť, vyplatenie odmeny spojenej s úvermi ZORA (a to konverzie prirážok z úveru ZORA) nevedie k zníženiu kombinovaného zdaniteľného príjmu skupiny v Luxembursku v porovnaní so zdaniteľným príjmom pred týmto vyplatením ([283]).

(279) Luxembursko tvrdí ([284]), že v prípade konverzie priameho úveru ZORA by sa zisky vyplývajúce z vyplatenia odmeny, a to konverzie prirážok z úveru ZORA, nezdaňovali na úrovni veriteľa, ak sa tento rozhodne uplatniť špeciálnu schému stanovenú v článku 22a zákona LIR. Podľa tohto ustanovenia konverzia úveru na účasti na kapitáli spoločnosti nebude viesť k vytvoreniu kapitálových ziskov, a preto žiadna daň z príjmov právnických osôb nebude splatná v okamihu konverzie, ako je to v prípade štruktúr, ktoré zaviedla spoločnosť Engie.

(280) Komisia zamietla toto tvrdenie. Článok 22a zákona LIR by neviedol k nezdaňovaniu prirážok z úveru ZORA vymenených za akcie. Po prvé preto, lebo článok 22a zákona LIR by sa neuplatnil na prirážky z úveru ZORA, a po druhé preto, lebo aj keby sa uplatnil, jeho cieľom by nebolo trvalo oslobodiť prirážky z úveru ZORA od dane na úrovni príjemcu.

(281) V skutočnosti by sa článok 22a zákona LIR neuplatnil na prirážky z úveru ZORA. V tomto ustanovení sa jasne rozlišuje medzi kapitálovými ziskami vyplývajúcimi z konverzie finančného nástroja na akcie a odmenou z tohto nástroja pred jeho konverziou a výslovne sa uvádza, že na odmenu nemožno uplatniť oslobodenie podľa článku 22a zákona LIR: „v prípade konverzie konvertibilného kapitálového úveru sa kapitálový úrok za prevádzkové účtovné obdobie pred konverziou zdaňuje v čase výmennej transakcie“ ([285]). Pojmy „konvertibilný kapitálový úver“ a „kapitálový úrok“ nie sú v zákone definované. Podľa Luxemburska však úvery ZORA sú konvertibilnými úvermi. Prirážky z úveru ZORA sa navyše neplatia ročne, ale kumulujú sa v emisnej cene úveru ZORA len v okamihu konverzie, aby bolo možné určiť sumu, ktorá sa má vymeniť za akcie. Neexistuje žiadny rozdiel medzi „kapitálovým úrokom“, ktorý by sa vymenil za akcie v okamihu konverzie úveru a prirážok z úveru ZORA. Pri konverzii je preto časť nových vydaných akcií, ktorá zodpovedá prirážkam z úveru ZORA, *nezdaniteľná* a mala by sa zahrnúť do zdaniteľného príjmu príjemcu.

(282) V danom prípade by sa preto oslobodenie podľa článku 22a zákona LIR teoreticky mohlo uplatňovať len na akcie zodpovedajúce *nominálnej hodnote úveru ZORA*, ale nie na akcie zodpovedajúce prirážkam z úveru ZORA, ktoré by mali byť priamo zahrnuté do zdaniteľného príjmu príjemcu.

(283) Aj keby sa okrem toho článok 22a zákona LIR uplatňoval na prirážky z úveru ZORA, táto okolnosť by neviedla k trvalému oslobodeniu týchto príjmov. Zo znenia článku 22a štvrtého pododseku zákona LIR totiž jasne vyplýva, že toto ustanovenie umožňuje iba *„odklad zdanenia“* ([286]). Skutočnosť, že jeho cieľom nie je uľahčiť

([280]) Tento postup je v súlade so stanoviskom Luxemburska, podľa ktorého úvery ZORA sa majú považovať za nástroje, ktoré nepredstavujú účasti (pozri pripomienky Luxemburska k listu z 11. decembra 2017, odpoveď na otázku 1 d).
([281]) Pozri oddiel 2.2.3.7.1 a oddiel 2.2.4.6.1.
([282]) Pozri oddiel 2.2.3.7.2.
([283]) V prípade zníženia hodnoty úveru ZORA z dôvodu záporných kumulovaných prirážok z úveru ZORA by mal náklad zaúčtovaný veriteľmi na základe zníženia hodnoty ich pohľadávky zodpovedať príjmu zaúčtovanému dcérskymi spoločnosťami na základe zníženia ich pasív.
([284]) Pozri pripomienky Luxemburska k listu z 11. decembra 2017, s. 8.
([285]) Článok 22a druhý pododsek bod 1 zákona LIR (text zvýraznila Komisia).
([286]) Článok 22a štvrtý pododsek zákona LIR: „Pokiaľ ide o spoločníka, cena a dátum nadobudnutých cenných papierov pri výmennej transakcii zodpovedajú cene a dátumu nadobudnutých daných cenných papierov pri výmennej transakcii.“

nezdaňovanie, ako to tvrdia Luxembursko a spoločnosť Engie, potvrdzuje aj luxemburská daňová správa vo svojom obežníku z 27. novembra 2002 o uplatňovaní tohto ustanovenia (ďalej len „obežník 22a“) ([287]). V tomto obežníku sa uvádza, že kapitálové zisky vyplývajúce z konverzie sa iba prevádzajú na aktíva nadobudnuté výmenou (konkrétne akcie), ale v zásade zostanú zdaniteľné pri neskoršej operácii ([288]).

(284) Na záver Komisia preukázala, že výhoda poskytnutá spoločnosti Engie na základe dotknutých záväzných stanovísk nie je vzhľadom na cieľ systému prístupná iným podnikom nachádzajúcim sa v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii ako spoločnosť Engie. Preto sa táto výhoda má považovať *a priori* za selektívnu. Skutočnosť, že štruktúra, ktorú implementovala spoločnosť Engie, je v zásade otvorená akejkoľvek skupine v Luxembursku, neovplyvní tento záver. Podľa ustálenej judikatúry je určujúcim faktorom na posúdenie selektívnosti skutočnosť, že sa opatrenie poskytuje výnimku zo všeobecného referenčného rámca, čím vedie k diskriminácii, čo uviedla aj Komisia v tomto oddiele ([289]).

6.3.4. NEEXISTENCIA ODÔVODNENIA

(285) Ani Luxembursko ani spoločnosť Engie nepredložili možné zdôvodnenie zvýhodneného zaobchádzania schváleného v dotknutých záväzných stanoviskách v prospech spoločnosti Engie. V tejto súvislosti Komisia pripomína, že toto zdôvodnenie prináleží členskému štátu.

(286) Keďže Luxembursko nepredložilo žiadne zdôvodnenie, Komisia musí prijať záver, že daňovú výhodu poskytnutú spoločnosti Engie nemožno zdôvodniť povahou alebo všeobecnou štruktúrou tohto systému.

(287) Pokiaľ ide o prípadné zdôvodnenia, ktoré by Luxembursko mohlo hypoteticky predložiť – čo neurobilo – čo sa týka prevencie dvojitého ekonomického zdaňovania, Komisia sa odvoláva na posúdenie, ktoré vykonala v oddiele 6.2.3.

6.3.5. ZÁVER O SELEKTÍVNEJ VÝHODE NA ÚROVNI SKUPINY

(288) Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a bez toho, aby boli dotknuté závery uvedené v oddiele 6.2.4, Komisia dospela k záveru, že daňová výhoda poskytnutá spoločnosti Engie na základe dotknutých záväzných stanovísk je selektívna.

6.4. *SELEKTÍVNA VÝHODA VYPLÝVAJÚCE Z NEUPLATNENIA LUXEMBURSKÝCH DAŇOVÝCH PREDPISOV O ZNEUŽÍVANÍ PRÁVA (ČLÁNOK 6 ZÁKONA StAnpG)*

(289) V druhotnej úvahe Komisia rovnako dospela k záveru, že pochybnosti, ktoré vyjadrila v odôvodnení 158 k rozhodnutiu o začatí konania, pokiaľ ide o otázku, či sa nezdanením skupiny Luxembursko odchýlilo od svojich vnútorných pravidiel o zneužívaní práva v daňovej oblasti, sa tiež nerozplynuli.

(290) Ako sa uvádza v oddiele 6.2.1.1, platný referenčný systém predstavuje luxemburský systém zdaňovania spoločností, ktorého cieľom je zdaňovanie ziskov všetkých spoločnosti, ktoré podliehajú daňovej povinnosti v Luxembursku. Zdaniteľný príjem sa počíta na základe ziskov vykázaných v účtovných výkazoch. Tento cieľ sa uplatňuje na všetky spoločnosti, ktoré majú sídlo a podliehajú daňovej povinnosti v Luxembursku.

(291) Daňové predpisy, cieľom ktorých je boj proti zneužívaniu, tvoria všetky pravidlá, ktoré sú stanovené tak, aby zabránili daňovým poplatníkom obchádzať hlavný cieľ referenčného systému, a to zdaňovanie ziskov podnikov. Je preto potrebné zobrať do úvahy, že tieto pravidlá sú neoddeliteľnou súčasťou referenčného systému, pretože zabezpečujú vnútorný súlad tohto systému a ich cieľom je uskutočniť tieto základné ciele.

([287]) Obežník riaditeľa pre priame odvody LIR č. 22a/1 z 27. novembra 2002.

([288]) Pozri obežník 22a: „kapitálový zisk z výmennej transakcie cenných papierov sa prevádza na nové nadobudnuté cenné papiere *a je v zásade zdaniteľný pri ich neskoršej operácii*“ (text zvýraznila Komisia).
Nemožno tvrdiť, že ak sa už raz príjmy dosiahnu, oslobodzovali by sa podľa oslobodenia príjmov z účastí podľa článku 166 zákona LIR. Toto tvrdenie by bolo tiež nesprávne. V skutočnosti sa v obežníku 22a spresňuje, že práve preto, aby sa zabránilo odvolaniu sa na článok 22a zákona LIR a obchádzaniu povinnosti zdaniť všetky príjmy, nemožno túto schému použiť na trvalé oslobodenie kapitálových ziskov, ktoré by boli zdaniteľné, keby takéto opatrenie neexistovalo [pozri obežník 22a: „Cieľom článku 22a zákona LIR je určiť výmenné transakcie cenných papierov, ktoré možno uskutočniť v podmienkach daňovej neutrality. Cieľom článku 22a zákona LIR však nie je definitívne oslobodiť kapitálové zisky, *ktoré by boli zdaniteľné u postupiteľa, keby takéto opatrenie neexistovalo*, ale odložiť ich zdanenie v čase“ (text zvýraznila Komisia).
V každom prípade uplatnenie článku 166 zákona LIR na príjmy, ktoré sa dočasne odložili vďaka uplatneniu článku 22a zákona LIR a ktoré zodpovedajú odpočítaným sumám zo zdaniteľného príjmu dlžníka, by predstavovalo selektívnu výhodu podľa zdôvodnenia predloženého Komisiou v oddiele 6.2.

([289]) Rozsudok v spojených veciach C-20/15 P a C-21/15 P, *World Duty Free Group*, ECLI:EU:C:2016:981, bod 80.

6.4.1. PODMIENKY UPLATNENIA DAŇOVÝCH PREDPISOV NA BOJ PROTI ZNEUŽÍVANIU

(292) V článku 6 zákona StAnpG sa zakazuje daňový únik zneužitím právnych foriem alebo nástrojov, ktoré sú vzhľadom na občianske právo zákonné. Ak podľa tohto ustanovenia právna forma alebo mechanizmus transakcie nie je vo svojej podstate príslušný, daň sa musí posudzovať v súlade s podstatou transakcie, akoby sa transakcia zrealizovala podľa príslušnej právnej formy ([290]). Luxembursko sa domnieva, že toto ustanovenie umožňuje daňovej správe odchýliť sa od právnych konštrukcií alebo transakcií vykonávaných výhradne na daňové účely, ktoré nie sú motivované hospodárskymi úvahami, pričom však neobmedzuje daňového poplatníka v jeho rozhodnutiach ([291]).

(293) Podľa služobnej nóty z 21. augusta 1989 (ďalej len „služobná nóta z roku 1989“) ([292]) sa článok 6 zákona StAnpG uplatňuje na všetky daňové konania, vrátane záväzných stanovísk pochádzajúcich od luxemburskej daňovej správy. Ak luxemburská daňová správa vydá takéto rozhodnutie, musí sa ubezpečiť, že štruktúra a/alebo transakcie predložené daňovým poplatníkom v žiadosti o záväzné stanovisko nepredstavuje zneužitie práva podľa článku 6 zákona StAnpG. To znamená, že luxemburské daňové úrady by nemali prijať záväzné rozhodnutia, akými sú záväzné stanoviská, ak hlavný dôvod, pre ktorý daňový poplatník žiada takéto rozhodnutie, je získanie daňovej výhody ([293]). V služobnej nóte z roku 1989 sa tiež potvrdzuje, že je nevyhnutné, aby luxemburská daňová správa pred vydaním záväzného stanoviska ([294]) vylúčila existenciu prípadného zneužitia práva.

(294) Na základe ustálenej judikatúry musia byť podľa Luxemburska splnené štyri kritériá, aby opatrenie predstavovalo zneužitie práva: i) použitie foriem a inštitútov súkromného práva daňovým poplatníkom; ii) celkové alebo čiastočné obchádzanie akéhokoľvek daňového zaťaženia, ktoré by za bežných okolností daňový poplatník znášal; iii) použitie nevhodného právneho postupu daňovým poplatníkom a iv) neexistencia mimoriadnych daňových dôvodov, ktorými by bolo možné zdôvodniť právny postup, pre ktorý sa daňový poplatník rozhodol ([295]).

(295) Podľa prvého kritéria sa vyžaduje, aby sa v štruktúre danej transakcie, ktorú vytvoril daňový poplatník, použili formy alebo inštitúty súkromného práva („*Formen und Gestaltungsmöglichkeiten des bürgerlichen Rechts*“). Ani článok 6 zákona StAnpG ani judikatúra presne nedefinujú podstatu foriem a inštitútov súkromného práva, považuje sa však za samozrejmé, že by mali byť definované ako akýkoľvek právny postup, ktorý sa nespája s verejným právom. Založenie spoločnosti a vykonávanie zmlúv o financovaní v rámci skupiny sa preto majú považovať za formu alebo inštitút súkromného práva, ktorý použil daňový poplatník ([296]).

(296) Podľa druhého kritéria sa vyžaduje, aby nekalá štruktúra umožnila daňovému poplatníkovi znížiť jeho daňové zaťaženie („*Minderung der Steuerpflicht*“) prostredníctvom daňového úniku, oslobodenia alebo zníženia zdaniteľného základu ([297]).

(297) Podľa tretieho kritéria sa vyžaduje, aby daňový poplatník použil „neprimeraný“ právny postup („*unangemessene rechtliche Gestaltung*“) v rámci príslušnej nekalej štruktúry. Podľa Luxemburska ([298]) to znamená, že vybratý postup musí daňovému poplatníkovi umožniť získať daňový účinok, ktorý by nebol v súlade so zámerom normotvorcu ([299]). Aby táto podmienka bola splnená, je podľa Luxemburska potrebné, aby mohol byť očakávaný hospodársky výsledok dosiahnutý najmenej dvomi postupmi, z ktorých jeden by bol neprimeraný. Použitie neprimeraného postupu má umožniť daňové úspory, čo by nebolo možné, keby sa použili primerané postupy.

([290]) Pozri oddiel 2.3.4.
([291]) Pozri pripomienky Luxemburska k listu z 11. decembra 2017, odpoveď na otázku 2.a.
([292]) Služobná nóta riaditeľa pre odvody L.G./N.S. č. 3 z 21. augusta 1989.
([293]) Pozri služobnú nótu z roku 1989: „5. Informácie s cieľom spojiť administratívu sa nepredkladajú v prípadoch, keď obavy zo získania daňovej výhody predstavujú kľúčový problém (napríklad schémy na účely daňových úspor označovaných ako ‚Steuersparmodelle‘, stanovenie obmedzení s cieľom uniknúť skutkovej podstate simulácie alebo zneužitia práva)“.
([294]) Keďže iba v článku 6 zákona StAnpG sa definuje zneužívanie práva v luxemburských právnych predpisoch, toto ustanovenie treba uplatniť v rámci služobnej nóty z roku 1989.
([295]) Pripomienky Luxemburska k listu z 11. decembra 2017 obsahujú opis týchto štyroch kritérií, ako aj vysvetlenie, akým spôsobom by sa mali uplatňovať.
([296]) Pozri pripomienky Luxemburska k listu z 11. decembra 2017, odpoveď na otázku 2.a.
([297]) Pozri pripomienky Luxemburska k listu z 11. decembra 2017, odpoveď na otázku 2.a.
([298]) Pozri pripomienky Luxemburska k listu z 11. decembra 2017, odpoveď na otázku 2.a.
([299]) Vo svojej odpovedi na list z 11. decembra 2017 Luxembursko uvádza rozhodnutie z 1. augusta 2017 Správneho súdu Luxemburského veľkovojvodstva č. 39009C: postup, ktorý umožní daňovému poplatníkovi „dosiahnuť hospodársky cieľ tak, že tento postup umožní získať daňový účinok, ktorý normotvorca nemôže považovať za postup, ktorý chcel odsúhlasiť v rámci uplatnenia daňového zákona v súlade so svojím zámerom“.

(298) Štvrté kritérium je neexistencia mimoriadnych daňových dôvodov, ktorými by bolo možné zdôvodniť vybratý právny postup daňovým poplatníkom na dosiahnutie hospodárskych cieľov transakcie alebo štruktúry. Podľa Luxemburska ([300]) z judikatúry vyplýva, že mimoriadne daňové dôvody, ako sú hospodárske dôvody, musia byť skutočné a musia daňovému poplatníkovi poskytovať dostatočnú hospodársku výhodu ([301]). Existencia takýto hospodárskych dôvodov postačuje na to, aby sa uplatňovanie ustanovení o boji proti zneužívaniu eliminovalo.

6.4.2. UPLATNENIE PODMIENOK NA DANÝ PRÍPAD

(299) Na základe informácií, ktoré poskytlo Luxembursko, Komisia dospela k záveru, že luxemburská daňová správa nemala vydať dotknuté záväzné stanoviská, keďže štruktúry, ktoré zaviedla spoločnosť Engie, predstavujú zneužívanie práva podľa článku 6 zákona StAnpG.

(300) V skutočnosti transakcie, ktoré predložila spoločnosť Engie v žiadostiach o záväzné stanovisko, spĺňajú podmienky uvedené v oddiele 6.4.1, ktoré sú potrebné na uplatnenie článku 6 zákona StAnpG.

6.4.2.1. ***Použitie foriem a inštitútov súkromného práva***

(301) Spoločnosť Engie nesporne použila formy a inštitúty súkromného práva na zavedenie štruktúr, ktoré sú opísané v dotknutých záväzných stanoviskách: forwardové zmluvy a konvertibilné úvery ZORA. Preto je prvé kritérium na uplatnenie článku 6 zákona StAnpG splnené.

6.4.2.2. ***Zníženie daňového zaťaženia***

(302) Je zrejmé, ako sa uvádza v oddiele 6.2.1, oddiele 6.2.2 a oddiele 6.3.3, že dotknuté záväzné stanoviská umožňujú spoločnosti Engie významne znížiť jej daňové zaťaženie na úrovni skupiny v Luxembursku, keďže zisky dosiahnuté prostredníctvom prevedených činností na dcérske spoločnosti (činnosť súvisiaca so skvapalneným zemným plynom a činnosť súvisiaca s financovaním a správou pokladnice) takmer úplne unikajú zdaneniu. Druhé kritérium, na základe ktorého možno zistiť zneužívanie práva, je teda tiež splnené.

6.4.2.3. ***Použitie neprimeraného právneho postupu***

(303) Podľa tretieho kritéria sa v prvom rade vyžaduje preukázanie hospodárskeho cieľa sledovaného dotknutou transakciou. Len po tomto treťom kroku možno určiť, či tento cieľ možno dosiahnuť iným postupom, ako tým, ktorý vybral daňový poplatník. V druhom rade je potrebné stanoviť, či postup, ktorý vybral daňový poplatník, je neprimeraný v tom zmysle, že umožňuje využiť zníženie dane, ktoré nie je v súlade so zámerom normotvorcu a ktoré by nebolo možné, keby sa použil primeraný postup.

(304) V danom prípade je najprv zrejmé, že očakávaným hospodárskym výsledkom spoločnosti Engie prostredníctvom štruktúr opísaných v dotknutých záväzných stanoviskách je financovanie činností, ktoré nadobúdajú dcérske spoločnosti, súvisiacich so skvapalneným zemným plynom a činností súvisiacich s financovaním a správou pokladnice. Nesporne tento istý hospodársky výsledok by sa mohol dosiahnuť viacerými inými spôsobmi: nástrojmi vlastného kapitálu alebo úvermi medzi dcérskymi spoločnosťami a holdingovými spoločnosťami ([302]).

(305) Ako ďalej uviedla Komisia v oddiele 6.2 a oddiele 6.3, cieľom štruktúr, ktoré zaviedla spoločnosť Engie, je takmer úplné nezdanenie ziskov, ktoré dosiahli dcérske spoločnosti v Luxembursku. Tento výsledok je nezlučiteľný so základným cieľom luxemburského systému zdaňovania spoločností, ktorým je zdaňovanie ziskov všetkých spoločností, ktoré podliehajú daňovej povinnosti v Luxembursku. Tento účinok preto nie je v súlade so zámerom normotvorcu. Navyše by to nebolo možné, keby sa prevod činností na dcérske spoločnosti financoval prostredníctvom nástrojov vlastného kapitálu alebo úverov. Štruktúry, ktoré zaviedla spoločnosť Engie, preto nepredstavujú primeraný právny postup na financovanie prevodu činností na dcérske spoločnosti.

([300]) Pozri pripomienky Luxemburska k listu z 11. decembra 2017, odpoveď na otázku 2.a.

([301]) Luxembursko vo svojom liste zo 16. februára 2016 uvádza rozhodnutie Správneho súdu Luxemburského veľkovojvodstva č. 35979C a č. 35978C: „nestačí, aby daňový poplatník iba predložil hospodárske dôvody, aby sa nutne prijali za platné, ale je potrebné, aby sa tieto dôvody mohli považovať za skutočné a sami predstavovali dostatočnú hospodársku výhodu presahujúcu dosiahnuté daňové zvýhodnenie“.

([302]) Komisia pripomína, že v prípade priameho úveru ZORA by základné zisky mali podliehať zdaneniu, ako sa uvádza v odôvodneniach 279 až 283.

6.4.2.4. ***Neexistencia mimoriadnych daňových dôvodov***

(306) Komisia nebola nakoniec schopná identifikovať najmenší skutočný hospodársky dôvod, ktorý by predstavoval dostatočnú hospodársku výhodu na zdôvodnenie komplexných štruktúr, ktoré zaviedla spoločnosť Engie, okrem vytvorenia značných daňových úspor.

(307) Luxembursko tvrdí ([303]), že štruktúry zavedené prostredníctvom forwardových zmlúv a úverov ZORA by boli potrebné na financovanie akvizície činností dcérskymi spoločnosťami. Toto tvrdenie je nesprávne. Ako to dokazujú dotknuté záväzné stanoviská, financovanie v skutočnosti poskytujú holdingové spoločnosti veriteľom, ktorí ho v ten istý deň poskytnú dcérskym spoločnostiam. Inak povedané, holdingové spoločnosti poskytujú financovanie dcérskym spoločnostiam na akvizíciu aktív.

(308) Komisia poznamenáva, že zmluva o prevode LNG a návrh na prevod GSTM už obsahovali ustanovenia o financovaní prevodu činností. V zmluve o prevode LNG sa spresňuje, že výmenou za nadobudnuté aktíva mala spoločnosť LNG Supply vydať v prospech LNG Trading zmenky vo výške nominálnej hodnoty úveru ZORA ([304]). V tomto návrhu o prevode GSTM sa navyše uvádza, že spoločnosť CEF prevedie odvetvie činností výmenou za zmenku GSTM ([305]). Tieto ustanovenia dokazujú, že prevod aktív už holdingové spoločnosti financovali prostredníctvom dlhových nástrojov. Inými slovami, forwardové zmluvy a úvery ZORA boli výlučne nadbytočnými štruktúrami a nahrádzali existujúce priame úverové transakcie medzi holdingovými spoločnosťami a dcérskymi spoločnosťami ([306]). Úloha veriteľov ako púhych sprostredkovateľských subjektov, ktoré nemajú možnosť zhromaždiť najmenší zisk, potvrdzuje, že ich zásah nemá iný hospodársky dôvod než umožnenie daňových úspor.

(309) Luxembursko tiež tvrdí, že komplexné štruktúry, ktoré zaviedla spoločnosť Engie, prinášajú viac flexibility a umožňujú jej financovať nadobudnuté činnosti, pričom sa obmedzuje rizikový profil dcérskych spoločností. Toto tvrdenie je tiež nesprávne. Ten istý cieľ by v skutočnosti bolo možné dosiahnuť priamou emisiou akcií dcérskych spoločností v prospech holdingových spoločností. Priama transakcia vlastného kapitálu medzi holdingovými spoločnosťami a dcérskymi spoločnosťami by dcérskym spoločnostiam poskytla tú istú ochranu ako komplexná štruktúra, ktorú zaviedla spoločnosť Engie. Štruktúry, ktoré zaviedla spoločnosť Engie, môžu absorbovať straty vo výške nominálnej hodnoty úverov ZORA. Ak by straty prevýšili nominálnu hodnotu úverov ZORA, kapitál dcérskych spoločností by bol poznačený dôsledkami. V prípade kapitálového vkladu vo výške nominálnej hodnoty úveru ZORA by dcérske spoločnosti mali presne tú istú rezervu vlastného kapitálu predtým, než by počiatočný kapitál postihla strata. Komisia navyše odmieta tvrdenie, podľa ktorého pridanie dodatočnej úrovne (veritelia) a použitie komplexných finančných produktov (úver ZORA a forwardové zmluvy) namiesto priamych vkladov kapitálu môžu zlepšiť flexibilitu. Naopak by to mohlo viesť ku vzniku prevádzkových rizík skupiny: využitie sprostredkovateľských subjektov namiesto prínosu flexibility vytvára administratívnu záťaž, obsahuje riziko pre holdingové spoločnosti súvisiace s plnením a pridáva transakčné náklady.

(310) V konečnom dôsledku komplexné štruktúry, ktoré zaviedla spoločnosť Engie, by sa z ekonomického hľadiska mohli považovať za ekvivalent priamych finančných transakcií medzi holdingovými spoločnosťami a dcérskymi spoločnosťami, ktorý má formu nástrojov vlastného kapitálu alebo úverov. Nezávisle od formy považovanej za ekonomicky ekvivalentnú komplexným štruktúram, ktoré zaviedla spoločnosť Engie, táto forma viedla by k zdaňovaniu základných ziskov. To znamená, že by v každom prípade neexistoval skutočný hospodársky dôvod predstavujúci pre spoločnosť Engie dostatočnú hospodársku výhodu inú než značné daňové úspory, aby sa rozhodla pre zavedenie komplexných štruktúr uvedených v dotknutých záväzných stanoviskách.

(311) Kritériá uvedené v článku 6 zákona StAnpG sú preto splnené a komplexné štruktúry, ktoré zaviedla spoločnosť Engie, by mala luxemburská daňová správa považovať za nekalé. Podľa služobnej nóty z roku 1989 mala daňová správa vydať záväzné stanovisko, len ak by obavy zo získania daňovej výhody nepredstavovali hlavný dôvod. Tým, že luxemburská daňová správa schválila žiadosti o záväzné stanovisko, nesprávne uplatnila právne predpisy a poskytla spoločnosti Engie výhodu spočívajúcu vo vylúčení akéhokoľvek zdanenia takmer všetkých ziskov, ktoré dosiahli jej dcérske spoločnosti (LNG Supply a GSTM) v Luxembursku ([307]).

(312) Keďže výhoda poskytnutá spoločnosti Engie na základe dotknutých záväzných stanovísk vychádza z nesprávneho uplatnenia právnych predpisov, ktoré podľa definície nie je prístupné žiadnemu inému podniku, Komisia dospela k záveru, že podľa tohto zdôvodnenia je výhoda selektívna.

([303]) Pozri pripomienky Luxemburska k rozhodnutiu o začatí konania, s. 16.
([304]) Pozri odôvodnenie 34(1).
([305]) Pozri odôvodnenie 60(1).
([306]) Presná implementácia štruktúr (pozri poznámku pod čiarou 35 a 90) navyše dokazuje, že v obidvoch prípadoch sa činnosti previedli za zmenky, ktoré vystavili dcérske spoločnosti holdingovým spoločnostiam. Preto forwardové zmluvy a úvery ZORA jednoducho nahrádzajú financovanie zo strany holdingových spoločností, ktoré už boli zavedené.
([307]) Pozri tiež oznámenie o pojme štátna pomoc, bod 174 c).

6.5. *ZÁVER O EXISTENCII POMOCI*

(313) Keďže zdaňovací režim poskytnutý na základe dotknutých záväzných stanovísk spĺňa všetky podmienky článku 107 ods. 1 Zmluvy, je vhodné ho považovať za štátnu pomoc v zmysle tohto ustanovenia. Táto pomoc vedie k zníženiu nákladov, ktoré by za bežných okolností musela spoločnosť Engie v rámci vykonávania svojich činností znášať, a preto by sa mala považovať za pomoc poskytnutú spoločnosti Engie na jej fungovanie.

6.6. *PRÍJEMCA POMOCI*

(314) V oddiele 6.2 Komisia dospela k záveru, že zdaňovací režim poskytnutý na základe dotknutých záväzných stanovísk poskytuje spoločnosti LNG Holding a spoločnosti CEF selektívnu výhodu podľa článku 107 ods. 1 Zmluvy, keďže vedie k zníženiu zdaniteľných ziskov týchto subjektov, a teda aj dane z príjmov právnických osôb, ktoré tieto spoločnosti majú platiť v Luxembursku. Spoločnosť LNG Holding a spoločnosť CEF sú súčasťou skupiny Engie.

(315) Pravidlá o oslobodení príjmov z účastí sa týkajú ziskov prevedených jednou spoločnosťou skupiny na inú spoločnosť skupiny. V danom prípade sa na základe záväzného stanoviska schválilo oslobodenie príjmov na úrovni spoločnosti LNG Holding a spoločnosti CEF, ktoré z ekonomického hľadiska zodpovedajú sumám odpočítaným ako náklady na úrovni LNG Supply a GSTM, čo vedie ku skutočnému nezdaneniu takmer všetkých ziskov dosiahnutých spoločnosťou LNG Supply a spoločnosťou GSTM s výnimkou pevne stanoveného rozpätia. Z uvedeného vyplýva zníženie dane a oslobodenie od dane, ktoré má, ako sa uvádza v odôvodnení 243, pozitívny vplyv na daňové zaťaženie spoločnosti Engie v Luxembursku.

(316) Podobne jednotlivé právne subjekty možno na účely uplatnenia pravidiel štátnej pomoci považovať za subjekty tvoriace jednu hospodársku jednotku. Táto hospodárska jednotka sa následne považuje za dotknutý podnik, ktorý využil opatrenie pomoci. Ako už rozhodol Súdny dvor, *„[v] práve hospodárskej súťaže sa musí pojem podnik chápať ako označenie hospodárskej jednotky […], dokonca aj keď podľa zákona tvorí túto hospodársku jednotku niekoľko osôb, fyzických alebo právnických“* ([308]). S cieľom určiť, či niekoľko subjektov tvorí hospodársku jednotku, Súdny dvor skúma, či existuje kontrolný podiel alebo funkčné, hospodárske alebo organizačné prepojenia ([309]). V danom prípade Engie S.A., materská spoločnosť skupiny Engie, kontroluje 100 % spoločnosti LNG Holding, ako aj spoločnosti CEF.

(317) Akékoľvek priaznivé daňové zaobchádzanie, ktoré poskytla luxemburská daňová správa spoločnosti LNG Holding a spoločnosti CEF, preto zvýhodňuje nielen tieto subjekty, ale tiež spoločnosť Engie ako celok, pretože poskytuje finančné dodatočné zdroje celej skupine. Preto napriek skutočnosti, že skupina je organizovaná do rôznych právnických osôb a že dotknuté záväzné stanoviská sa týkajú daňového zaobchádzania s jednotlivými subjektmi, táto skupina sa musí považovať za jednu hospodársku jednotku, ktorá má prospech zo sporného opatrenia pomoci ([310]).

(318) Záver uvedený v odôvodnení 317 navyše potvrdzujú konštatovania uvedené v oddiele 6.3 a oddiele 6.4, v ktorých Komisia dokázala, že zdaňovací režim poskytnutý na základe dotknutých záväzných stanovísk poskytuje skupine Engie v Luxembursku selektívnu výhodu v zmysle článku 107 ods. 1 Zmluvy, keďže uvedené dotknuté záväzné stanoviská vedú k zníženiu kombinovaného zdaniteľného príjmu skupiny v tomto členskom štáte.

6.7. *ZLUČITEĽNOSŤ POMOCI S VNÚTORNÝM TRHOM*

(319) Štátna pomoc sa považuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom, ak patrí do niektorej z kategórií uvedených v článku 107 ods. 2 zmluvy, a je možné ju považovať za zlučiteľnú s vnútorným trhom, ak Komisia zistí, že patrí do niektorej z kategórií uvedených v článku 107 ods. 3 Zmluvy. Je však povinnosťou členského štátu, ktorý poskytuje pomoc, aby preukázal, že je zlučiteľná s vnútorným trhom v súlade s článkom 107 ods. 2 alebo 3 Zmluvy.

([308]) Rozsudok vo veci C-170/83, *Hydrotherm*, ECLI:EU:C:1984:271, bod 11. Pozri aj rozsudok vo veci T-137/02, *Pollmeier Malchow/Komisia*, ECLI:EU:T:2004:304, bod 50.

([309]) Rozsudok vo veci C-480/09 P, *Acea Electrabel Produzione SpA/Commission*, ECLI:EU:C:2010:787, body 47 až 55; rozsudok vo veci C-222/04, *Cassa di Risparmio di Firenze SpA a i.*, ECLI:EU:C:2006:8, bod 112.

([310]) Pozri analogicky rozsudok vo veci 323/82, *Intermills*, ECLI:EU:C:1984:345, bod 11. Pozri tiež rozsudok v spojených veciach C-182/03 a C-217/03, *Belgicko a Fórum 187/Komisia*, ECLI:EU:C:2005:266, bod 102: *„Vzhľadom na tieto skutočnosti sa Komisia správne domnievala, že pravidlá vzťahujúce sa na určenie zdaniteľných príjmov sú pre koordinačné centrá a skupiny, do ktorých tieto patria, výhodou.“*

(320) Luxembursko sa neodvoláva na žiadny dôvod, na základe ktorého možno dospieť k záveru o zlučiteľnosti štátnej pomoci poskytnutej na základe dotknutých záväzných stanovísk s vnútorným trhom podľa jedného alebo druhého z uvedených ustanovení. Spoločnosť Engie sa takisto na takýto dôvod neodvolala.

(321) Keďže zdaňovací režim poskytnutý na základe dotknutých záväzných stanovísk uľavuje spoločnosti Engie od daňového zaťaženia, ktoré by za bežných okolností musela znášať v rámci každodenného riadenia svojich bežných činností, pomoc poskytnutá na základe uvedených záväzných stanovísk navyše predstavuje pomoc na fungovanie. Vo všeobecnosti sa takáto pomoc nemôže považovať za zlučiteľnú s vnútorným trhom na základe článku 107 ods. 3 Zmluvy, pretože neslúži na zabezpečenie rozvoja určitých činností alebo určitých hospodárskych oblastí. Dotknuté daňové výhody okrem toho nie sú časovo obmedzené, postupne sa neznižujú a nie sú úmerné tomu, čo by bolo nutné na nápravu konkrétneho trhového nedostatku alebo na dosiahnutie cieľa spoločného záujmu v dotknutých oblastiach. Nemožno ich teda považovať za zlučiteľné s vnútorným trhom.

(322) Štátna pomoc, ktorú poskytlo Luxembursko skupine Engie, preto nie je zlučiteľná s vnútorným trhom.

6.8. *PROTIPRÁVNOSŤ POMOCI*

(323) V zmysle článku 108 ods. 3 Zmluvy sú členské štáty povinné upovedomiť Komisiu o akomkoľvek pláne poskytnutia pomoci (notifikačná povinnosť) a nemôžu vykonávať navrhovanú pomoc, pokiaľ Komisia vo veci nerozhodla s konečnou platnosťou (povinnosť zdržať sa konania).

(324) Komisia uvádza, že jej Luxembursko neoznámilo žiadny návrh na poskytnutie spornej pomoci a ani nedodržalo povinnosť zdržať sa konania stanovenú v článku 108 ods. 3 Zmluvy. Preto v súlade s článkom 1 písm. f) nariadenia Rady (EÚ) 2015/1589 ([311]) predstavuje zdaňovací režim poskytnutý na základe dotknutých záväzných stanovísk neoprávnenú pomoc zavedenú v rozpore s článkom 108 ods. 3 Zmluvy.

7. **ÚDAJNÉ PROCESNÉ NEZROVNALOSTI**

(325) Luxembursko tvrdí ([312]), že Komisia porušila jeho právo na vypočutie, keďže hlavný predmet vyšetrovania vedený Komisiou sa mal údajne od prijatia rozhodnutia o začatí konania zmeniť, ako sa uvádza v liste z 11. decembra 2017. Podľa Luxemburska Komisia mala uzatvoriť prebiehajúce konanie a začať nové konanie, alebo prijať rozhodnutie s cieľom rozšíriť rozhodnutie o začatí konania, aby dala Luxembursku možnosť náležite spoznať jej stanovisko o údajne novom hlavnom predmete vyšetrovania vedeného Komisiou.

(326) Spoločnosť Engie navyše tvrdí ([313]), že boli porušené jej práva na obhajobu, pretože nemala možnosť predložiť svoje pripomienky k analýze vykonanej Komisiou, čo sa týka ďalších záväzných stanovísk Luxemburska prijatých od roku 2009 do roku 2016, ktoré sa týkajú existencie úverov ZORA alebo „zmlúv o povinne konvertibilných úveroch“ a príslušného daňového a účtovného zaobchádzania s nimi.

(327) Komisia dospela k záveru, že procesné práva Luxemburska a spoločnosti Engie sa v tomto prípade v plnom rozsahu dodržali.

(328) Komisia v prvom rade poznamenáva, že rozsah vyšetrovania existencie štátnej pomoci zo strany Komisie sa nezmenil v čase medzi prijatím rozhodnutia o začatí konania a prijatím tohto rozhodnutia. Obidve rozhodnutia sa týkajú tých istých dotknutých záväzných stanovísk, tých istých príjemcov (LNG Holding, CEF a skupina Engie) a tých istých obáv vo veci štátnej pomoci (a to, či zdaňovací režim poskytnutý spoločnosti LNG Holding, spoločnosti CEF a skupine Engie na základe dotknutých záväzných stanovísk je alebo nie je v súlade s pravidlami o štátnej pomoci stanovenými v článku 107 ods. 1 Zmluvy).

(329) V rozhodnutí o začatí konania Komisia vyjadrila svoje počiatočné pochybnosti, pokiaľ ide o zlučiteľnosť zdaňovacieho režimu poskytnutého jednotlivým subjektom skupiny Engie v Luxembursku na základe dotknutých záväzných stanovísk s pravidlami o štátnej pomoci. Účelom fázy hĺbkového vyšetrovania, ktorá nasleduje po rozhodnutí o začatí konania, je upozorniť Komisiu na ďalšie skutkové a právne skutočnosti. Tieto skutočnosti

([311]) Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 24.9.2015, s. 9).
([312]) Pozri pripomienky Luxemburska k listu z 11. decembra 2017, s. 3.
([313]) Pozri pripomienky, ktoré predložila spoločnosť Engie k listu z 11. decembra 2017, body 98 až 102.

môžu ďalej podnecovať počiatočné pochybnosti, ktoré vyjadrila Komisia vo svojom rozhodnutí o začatí konania, alebo ich rozptýliť. Na záver uvedeného postupu tak môže dôjsť k zmenám v analýze Komisie, z čoho vyplýva, že konečné rozhodnutie sa môže v určitej miere líšiť od rozhodnutia o začatí konania, bez toho, aby mali takéto rozdiely vplyv na zákonnosť konečného rozhodnutia ([314]).

(330) K ďalšiemu posunu v analýze Komisie v tomto prípade došlo v dôsledku písomných pripomienok, ktoré predložilo Luxembursko a spoločnosť Engie v súvislosti s obavami týkajúcimi sa štátnej pomoci, ktoré vzniesla Komisia vo svojom rozhodnutí o začatí konania. Napríklad Luxembursko počas správneho konania ([315]) spresnilo, že v dôsledku čiastočného splatenia úveru ZORA LNG v roku 2014 spoločnosť LNG Luxembourg nevyužila voliteľnú schému podľa článku 22a druhého pododseku zákona LIR, ale že celý zdaniteľný zisk dosiahnutý konverziou úveru ZORA sa prejavil v zodpovedajúcej daňovo odpočítateľnej strate na forwardovej zmluve LNG. Znenie forwardových zmlúv Luxembursko predložilo po rozhodnutí o začatí konania 21. novembra 2016 a na zasadnutí 1. júna 2017 Luxembursko a spoločnosť Engie podrobne vysvetlili Komisii úlohu spoločnosti LNG Luxembourg a spoločnosti EIL ako sprostredkovateľských subjektov, ako aj fungovanie článku 22a druhého pododseku zákona LIR.

(331) Predmet vyšetrovania vedeného Komisiou o existencii štátnej pomoci, a to zdaňovací režim jednotlivých subjektov skupiny Engie v Luxembursku v dôsledku dotknutých záväzných stanovísk, sa však nikdy od prijatia rozhodnutia o začatí konania nezmenil. To isté platí aj o hlavných pochybnostiach Komisie, pokiaľ ide o súlad sporných opatrení s pravidlami štátnej pomoci ([316]). Iba z dôvodu transparentnosti útvary Komisie poslali list z 11. decembra 2017 Luxembursku, ktoré ho odovzdalo spoločnosti Engie.

(332) Pokiaľ ide o spoločnosť Engie, Komisia pripomína, že ako zainteresovaná strana je oprávnená predložiť pripomienky výlučne k rozhodnutiu o začatí konania a nie k informáciám, ktoré predložilo Luxembursko ako reakciu na rozhodnutie o začatí konania. Spoločnosť Engie však mala možnosť predložiť viackrát svoje písomné a ústne pripomienky Komisii a túto možnosť využila.

(333) Komisia teda dospela k záveru, že procesné práva Luxemburska a spoločnosti Engie sa v tomto prípade dodržali.

8. **VYMÁHANIE**

(334) V článku 16 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2015/1589 sa Komisia zaväzuje nariadiť vymáhanie akejkoľvek neoprávnenej a s vnútorným trhom nezlučiteľnej pomoci. V tomto ustanovení tiež sa stanovuje, že dotknutý členský štát musí prijať všetky potrebné opatrenia na vymáhanie protiprávnej pomoci považovanej za nezlučiteľnú. V článku 16 ods. 2 nariadenia (EÚ) 2015/1589 sa stanovuje, že pomoc sa má vymôcť spolu so vzniknutými úrokmi od dátumu, kedy neoprávnená pomoc bola k dispozícii príjemcovi, do dátumu jej skutočného vymoženia. V nariadení Komisie (ES) č. 794/2004 ([317]) sa podrobne uvádzajú metódy na výpočet úrokov vymáhanej sumy. Napokon v článku 16 ods. 3 nariadenia (EÚ) 2015/1589 sa stanovuje, že „*vymáhanie sa uskutoční bez meškania a v súlade s postupmi podľa vnútroštátneho práva dotknutého členského štátu za predpokladu, že umožnia okamžité a účinné vykonanie rozhodnutia Komisie*“.

8.1. *NOVÁ POMOC*

(335) Podľa článku 1 písm. c) nariadenia (EÚ) 2015/1589 sa stanovuje, že „nová pomoc“ je akákoľvek pomoc, to znamená akákoľvek schéma pomoci alebo akákoľvek individuálna pomoc, ktorá nie je existujúcou pomocou vrátane úprav existujúcej pomoci.

(336) Podľa článku 17 nariadenia (EÚ) 2015/1589 sa na právomoc Komisie vymáhať pomoc vzťahuje premlčacia lehota desať rokov. Premlčacia lehota začína plynúť dňom, keď sa protiprávna pomoc poskytla príjemcovi, buď ako individuálna pomoc, alebo ako pomoc podľa schémy pre pomoc. Akékoľvek opatrenie prijaté Komisiou alebo členským štátom konajúcim na žiadosť Komisie v súvislosti s protiprávnou pomocou preruší plynutie premlčacej lehoty. Po každom prerušení začne plynúť nová premlčacia lehota. Premlčacia lehota sa pozastaví na také dlhé obdobie, na aké je rozhodnutie Komisie predmetom konania na Súdnom dvore. A nakoniec akákoľvek pomoc, v súvislosti s ktorou premlčacia lehota uplynula, sa považuje za existujúcu pomoc.

([314]) Rozsudky vo veci T-424/05, *Taliansko/Komisia*, ECLI:EU:T:2009:49, bod 69; a v spojených veciach T-231/06 a T-237/06, *Holandsko a NOS/Komisia*, ECLI:EU:T:2010:525, bod 50. Pozri tiež rozsudok vo veci T-242/12, *SNCF/Komisia*, ECLI:EU:T:2015:1003, body 345 až 367.

([315]) Pozri odôvodnenie 113.

([316]) Pozri rozhodnutie o začatí konania, odôvodnenia 152, 156, 158 a 160.

([317]) Nariadenie Komisie (ES) č. 794/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 659/1999, ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. EÚ L 140, 30.4.2004, s. 1).

(337) V danom prípade luxemburská daňová správa vydala dotknuté záväzné stanoviská a pomoc sa poskytla v lehote menej ako desať rokov pred dátumom, keď Komisia predložila Luxembursku svoju prvú žiadosť na poskytnutie informácií vo veci dotknutých záväzných stanovísk (23. marca 2015) ([318]). Preto akákoľvek pomoc poskytnutá spoločnosti Engie na základe dotknutých záväzných stanovísk predstavuje novú pomoc.

8.2. *NEEXISTUJE ŽIADNA VŠEOBECNÁ PRÁVNA ZÁSADA PROTI VRÁTENIU POMOCI*

(338) V článku 16 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2015/1589 sa stanovuje, že Komisia nebude vyžadovať vymáhanie pomoci, ak by to bolo v rozpore so všeobecnou zásadou práva Únie.

8.2.1. PRÁVNA ISTOTA A OPRÁVNENÉ OČAKÁVANIA

8.2.1.1. ***Tvrdenia, ktoré predložili Luxembursko a spoločnosť Engie***

(339) Luxembursko a spoločnosť Engie sa odvolávajú na zásady právnej istoty a oprávneného očakávania, aby zabránili vymáhaniu neoprávnenej a s vnútorným trhom nezlučiteľnej pomoci, pričom sa opierajú o podobné argumenty.

(340) Pokiaľ ide o *právnu istotu*, Luxembursko tvrdí, že v danom prípade táto zásada bráni vymáhaniu z dôvodu *„zložitosti analýzy daňových opatrení vzhľadom na pravidlá štátnej pomoci“* a z toho dôvodu, že Komisia mala predložiť svoj vlastný výklad luxemburských právnych predpisov ([319]). Luxembursko sa odvoláva na svoju dobrú vieru, pretože uplatnilo dotknuté záväzné stanoviská striktne v súlade s ich ustáleným uplatňovaním v krajine ([320]). Ďalej sa odvoláva ([321]) na rozhodnutie Komisie zo 17. júla 2013 o španielskom daňovom režime lízingu ([322]), ako aj na svoje rozhodnutie Holdings 1929 ([323]) a rozhodnutie Belgické koordinačné centrá ([324]) a tvrdí, že vzhľadom na tieto prípady by akékoľvek záporné rozhodnutie malo nadobudnúť účinnosť iba pre budúcnosť po uplynutí prechodného obdobia.

(341) Spoločnosť Engie tiež tvrdí, že Komisia zaujala úplne nový prístup ([325]) a so spätnou účinnosťou zaviedla svoj vlastný výklad luxemburských daňových predpisov tým, že sa odchýlila od niektorých zásad týchto predpisov (zásada zosúladenia daňovej bilancie a obchodnej bilancie) a nebola v súlade s referenčným rámcom definovaným v rozhodnutí Komisie vo veci Fiat ([326]). Rovnako sa odvoláva na rozhodnutie Komisie o daňovom režime uplatniteľnom na zoskupenia hospodárskeho záujmu ([327]), v ktorom Komisia mala obmedziť vymáhanie, pretože údajne jej zlé riadenie spisu spôsobilo právnu neistotu ([328]).

(342) Nakoniec Luxembursko ([329]) a spoločnosť Engie ([330]) tvrdia, že by vymáhanie spôsobilo riziko vážnych ekonomických dôsledkov alebo vážnych problémov pre samotné Luxembursko, ako aj pre Engie.

(343) Pokiaľ ide o *zásadu oprávneného očakávania*, spoločnosť Engie sa odvoláva na podobné argumenty a precedensy ako Luxembursko, pokiaľ ide o právnu istotu (dobrá viera Luxemburska pri uplatnení záväzných stanovísk a odkaz na rozhodnutie *Holdings 1929* a rozhodnutie *Belgické koordinačné centrá*) ([331]). Spoločnosť Engie takisto tvrdí, že rozsudok *Unicredito* ([332]), v ktorom sa pripúšťa, že podnik sa môže rozhodnúť pre „postup vedúci k najnižšej dani“ v prípade danej transakcie, bráni vymáhaniu ([333]).

([318]) Pozri oddiel 1, pokiaľ ide o konanie, a oddiel 2, pokiaľ ide o dátumy záväzných stanovísk a poskytnutie pomoci.
([319]) Pripomienky Luxemburska k rozhodnutiu o začatí konania, s. 20.
([320]) Pripomienky Luxemburska k rozhodnutiu o začatí konania, s. 21.
([321]) Pripomienky Luxemburska k rozhodnutiu o začatí konania, s. 20.
([322]) Rozhodnutie Komisie 2014/200/EÚ zo 17. júla 2013 o štátnej podpore SA.21233 C/11 (ex NN/11, ex CP 137/06), ktorú poskytlo Španielsko — Daňový režim uplatniteľný na určité dohody o finančnom lízingu, tiež nazývaný ako „španielsky daňový režim lízingu“ (Ú. v. EÚ L 114, 16.4.2014, s. 1).
([323]) Rozhodnutie 2006/940/ES odôvodnenia 102 až 113.
([324]) Rozhodnutie 2003/755/ES zo 17. februára 2003 o schéme pomoci, ktorú poskytlo Belgicko v prospech koordinačných centier zriadených v Belgicku (Ú. v. EÚ L 282, 30.10.2003, s. 25), odôvodnenia 117 až 120.
([325]) Pripomienky, ktoré predložila spoločnosť Engie k rozhodnutiu o začatí konania, body 336 až 339.
([326]) Pripomienky, ktoré predložila spoločnosť Engie k rozhodnutiu o začatí konania, body 346 až 349.
([327]) Rozhodnutie Komisie 2007/256/ES z 20. decembra 2006 o schéme pomoci, ktorú Francúzsko poskytlo podľa článku 39 CA všeobecného zákonníka o daniach — Štátna pomoc C46/2004 (ex NN 65/2004) (Ú. v. EÚ L 112, 30.4.2007, s. 41).
([328]) Pripomienky, ktoré predložila spoločnosť Engie k rozhodnutiu o začatí konania, bod 354.
([329]) Pripomienky Luxemburska k rozhodnutiu o začatí konania, s. 21.
([330]) Pripomienky, ktoré predložila spoločnosť Engie k rozhodnutiu o začatí konania, bod 356.
([331]) Pripomienky, ktoré predložila spoločnosť Engie k rozhodnutiu o začatí konania, body 323 až 333.
([332]) Pozri rozhodnutie vo veci C-148/04, *Unicredito Italiano SpA/Agenzia delle Entrate*, ECLI:EU:C:2005:774, bod 119.
([333]) Pripomienky, ktoré predložila spoločnosť Engie k rozhodnutiu o začatí konania, bod 334.

8.2.1.2. ***Posúdenie***

(344) Hoci všeobecné zásady práva Únie inšpirujú celý právny rámec Únie, Súdny dvor predložil veľmi obmedzujúci výklad týchto zásad v súvislosti s vymáhaním. Zásada právnej istoty predstavuje všeobecnú zásadu práva Únie, na základe ktorej možno predpokladať predvídateľnosť pravidiel a ich právnych účinkov. Podľa judikatúry táto zásada bráni Komisii, aby odložila výkon svojich právomocí na neurčito ([334]). Súdny dvor takisto uviedol, že túto zásadu možno uplatniť len vo výnimočných prípadoch, keď sa prejaví zjavné nekonanie Komisie a zjavné porušenie jej povinnosti starostlivosti pri výkone funkcie svojich kontrolných právomocí ([335]).

(345) Keďže dotknuté záväzné stanoviská Luxembursko nikdy neoznámilo Komisii ani neboli iným spôsobom zverejnené, v danom prípade sa Komisia mohla dozvedieť o ich existencii len 25. júna 2015, keď Luxembursko odpovedalo na jej žiadosť o poskytnutie informácií z 25. marca 2015. Preto zo strany Komisie nedošlo k neoprávnenému meškaniu ani porušeniu jej povinností starostlivosti pri výkone jej právomocí, ktorými možno odôvodniť uplatnenie tejto zásady na to, aby sa zabránilo vymáhaniu pomoci.

(346) Skutočnosť, že sa Luxembursko domnieva, že uplatnilo svoje vlastné právo v dobrej viere spôsobom, ktorý považuje za správny a v zhode s predchádzajúcou praxou, alebo skutočnosť, že Luxembursko nesúhlasí s výkladom referenčného systému, ktorý prijala Komisia, nie je relevantný pre jeho povinnosť vymáhať pomoc. Prijať tvrdenie Luxemburska by malo neprijateľný následok, a to že členský štát, ktorý neustále poskytuje neoprávnenú a s vnútorným trhom nezlučiteľnú pomoc, by nemal povinnosť žiadnu pomoc vymáhať. To by tiež znamenalo, že by sa samotná skutočnosť, že sa opatrenie pomoci poskytlo v súlade s výkladom uskutočneným členským štátom podľa vlastných vnútroštátnych pravidiel, mohla uplatniť na zabránenie vymáhaniu pomoci. Rovnaký záver by mohol ohroziť uplatnenie pravidiel štátnej pomoci v prípade akéhokoľvek opatrenia pomoci, ktoré by sa posúdilo ako neoprávnená a s vnútorným trhom nezlučiteľná pomoc, pretože povinnosť vymáhať poskytnutú pomoc sa nemôže opierať o zámer štátu, ale o narušenie hospodárskej súťaže spôsobené touto pomocou. Pokiaľ ide o povinnosť vymáhať pomoc stanovenú nariadením (EÚ) 2015/1589, údajná „zložitosť" analýzy daňových opatrení, ktorú vykonala Komisia, navyše nepredstavuje prijateľné tvrdenie.

(347) Pokiaľ ide o údajný „nový prístup", na ktorom sa má zakladať toto rozhodnutie, Komisia toto tvrdenie odmieta. Analýza, ktorú vykonala Komisia, je v súlade s jej predchádzajúcimi rozhodnutiami a s judikatúrou: existencia selektívnej výhody sa posúdila vzhľadom na všeobecný daňový systém uplatnený na príjmy spoločností v Luxembursku. V tejto súvislosti, hoci majú členské štáty daňovú autonómiu v oblasti priamych daní, každé daňové opatrenie prijaté členským štátom musí byť v súlade s pravidlami štátnej pomoci Únie, ktoré sú pre členské štáty záväzné a sú nadradené vnútroštátnym právnym predpisom ([336]). Skutočnosť, že Luxembursko alebo spoločnosť Engie by nemuseli súhlasiť s výkladom niektorých ustanovení, alebo okolnosť, že skutočnosti, o ktoré sa opiera toto rozhodnutie, sa odlišujú od skutočností, o ktoré sa opierajú predchádzajúce rozhodnutia, nevedie k „úplne novému" prístupu Komisie. Ako sa uvádza vyššie, referenčný rámec definovaný Komisiou v tomto rozhodnutí je navyše v plnom súlade s jej predchádzajúcimi rozhodnutiami, a to nielen v prípade Fiat, ale aj v prípade Amazon, a s judikatúrou Súdneho dvora ([337]).

(348) Pokiaľ ide o zásadu oprávneného očakávania, môže sa jej dovolávať každá osoba, u ktorej inštitúcia Únie *„vyvolala odôvodnené očakávania"* ([338]). Na domáhanie sa tejto zásady sa uplatňujú dôležité obmedzenia. Po prvé, Súdny dvor tvrdí, že nikto sa nemôže odvolávať na túto zásadu, ak mu neboli poskytnuté *„konkrétne uistenia zo strany verejnej správy"* ([339]). Tieto uistenia majú predložiť inštitúcie Únie ([340]). Po druhé, členské štáty sa nemôžu odvolávať na

([334]) Rozsudok vo veci C-74/00, *Falck a A. di Bolzano/Komisia*, ECLI:EU:C:2002:524, bod 140.
([335]) Rozsudok vo veci C-408/04 P, *Komisia/Salzgitter*, ECLI:EU:C:2008:236, body 100 až 107.
([336]) Pozri rozsudok v spojených veciach C-182/03 a C-217/03, *Belgicko a Forum 187 ASBL/Komisia*, ECLI:EU:C:2006:416, bod 81; v spojených veciach C-106/09 P a C-107/09 P, *Komisia/Government of Gibraltar a Spojené kráľovstvo*, ECLI:EU:C:2011:732; vo veci C-417/10, *3M Italia*, ECLI:EU:C:2012:184, bod 25, a príkaz vydaný vo veci C-529/10, *Safilo*, ECLI:EU:C:2012:188, bod 18. Pozri tiež rozsudok vo veci T-538/11, *Belgicko/Komisia*, ECLI:EU:T:2015:188, bod 66.
([337]) Pozri odôvodnenie 174.
([338]) Pozri rozsudok v spojených veciach C-182/03 a C-217/03, *Belgicko a Forum 187/Komisia*, ECLI:EU:C:2005:266, bod 147; a vo veci 265/85, *Van den Bergh en Jurgens a Van Dijk Food Products Lopik/Komisia*, Zb. 1987, s. 1155, bod 44.
([339]) Tamže.
([340]) Pozri napríklad rozsudok vo veci T-243/09, *FEDECOM/Komisia*, ECLI:EU:T:2012:497, bod 91 a citovanú judikatúru.

túto zásadu, ak Komisii neoznámili opatrenie štátnej pomoci ([341]). Po tretie, údajné nekonanie Komisie nie je relevantné, ak jej nebolo oznámené opatrenie pomoci ([342]), a preto jej mlčanie nemožno vykladať ako implicitné povolenie opatrenia, ktoré môže viesť k dôvodným očakávaniam ([343]). V danom prípade Luxembursko neoznámilo dotknuté záväzné stanoviská Komisii a Komisia nepredložila Luxembursku konkrétne uistenia, podľa ktorých dotknuté záväzné stanoviská nepredstavovali pomoc. Preto sa Luxembursko nemôže dovolávať zásady oprávneného očakávania.

(349) Pokiaľ ide o skutočnosť, že sa Luxembursko a spoločnosť Engie odvolávajú na predchádzajúcu rozhodovaciu prax Komisie v súvislosti s právnou istotou a oprávneným očakávaním, Komisia v prvom rade pripomína, že nie je viazaná svojou rozhodovacou praxou ([344]). Navyše uvedené prípady nepotvrdzujú argumenty Luxemburska a spoločnosti Engie.

(350) Ak Komisia v rozhodnutí *Belgické koordinačné centrá* nenariadila vrátenie pomoci, je to preto, že nevzniesla žiadnu námietku v predchádzajúcom rozhodnutí o belgickom režime s podobnými charakteristikami. Komisia teda dospela k záveru, že jej predchádzajúce rozhodnutie o belgickom opatrení poskytovalo oprávnené očakávanie príjemcom nového režimu, ktorý v tom čase analyzovala. Vo svojom rozhodnutí o daňovom režime uplatniteľnom na zoskupenia hospodárskeho záujmu sa Komisia navyše domnievala, že dve mimoriadne okolnosti odôvodňovali nevymáhanie poskytnutej pomoci: po prvé, Komisia meškala vo výkone svojich právomocí, pokiaľ ide o preskúmanie režimu, keďže nereagovala na viacero listov od francúzskych orgánov, a po druhé, príjemcovia tohto režimu boli uvedení do omylu, pokiaľ ide o správnosť režimu, vzhľadom na predchádzajúce rozhodnutie Komisie, podľa ktorého podobné opatrenie nepredstavuje štátnu pomoc. Práve neistota vyplývajúca z predchádzajúceho rozhodnutia odôvodnila rozhodnutie, ktoré prijala Komisia v prípade španielskeho daňového režimu lízingu, aby sa poskytnutá pomoc nevymáhala pred zverejnením rozhodnutia o daňovom režime uplatniteľnom na zoskupenia hospodárskeho záujmu. V danom prípade neexistuje žiadna z týchto okolností. Na strane Komisie nedošlo k žiadnym mimoriadnym prieťahom a Luxembursko a spoločnosť Engie neboli vôbec uvedení do omylu na základe predchádzajúceho rozhodnutia Komisie o podobnom daňovom režime.

(351) Odvolanie sa na prípad *Holdings 1929* je takisto úplne neúčinné. V tomto prípade Komisia dospela k záveru, že sa žiadna pomoc nebude vymáhať vzhľadom na charakter existujúcej pomoci režimu, ktorý sa prijal v roku 1929, to znamená pred nadobudnutím platnosti Zmluvy. Ďalej sa rozhodla poskytnúť prechodné obdobie na ukončenie režimu vzhľadom na niektoré mimoriadne okolnosti, ktoré charakterizovali tento prípad, a to mimoriadne dlhé obdobie fungovania režimu (76 rokov) a skutočnosť, že okamžité zrušenie opatrenia by mohlo mať relatívne vážne dôsledky na zamestnanosť a hospodársky rast v Luxembursku, kde v krajine s ekonomicky aktívnym obyvateľstvom nepresahujúcim 110 000 pracovníkov pôsobilo 13 000 holdingových spoločností oslobodených od dane. Opäť žiadna z týchto mimoriadnych okolností necharakterizuje aktuálny prípad: pomoc poskytnutú v danom prípade nemožno považovať za existujúcu pomoc a z vymáhania tejto pomoci od spoločnosti Engie nemôže vyplývať žiadny vážny hospodársky dôsledok pre Luxembursko. Komisia tiež odmieta argumenty týkajúce sa vážnych hospodárskych dôsledkov vymáhania pomoci od spoločnosti Engie. Ako už potvrdil Súdny dvor, vymáhanie nemôžu ovplyvniť okolnosti spojené s hospodárskou situáciou príjemcu ([345]).

(352) Judikatúra Súdneho dvora *Unicredito* tiež nebráni vymáhaniu pomoci. V tomto rozsudku sa potvrdzuje, že v štádiu vymáhania vnútroštátne orgány môžu zobrať do úvahy priaznivejšie daňové zaobchádzanie v porovnaní

([341]) Pozri rozsudok v spojených veciach C-471/09 P až C-473/09 P, *Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya a i./Komisia*, ECLI:EU:C:2011:521, bod 64: *„V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že členský štát, ktorého orgány poskytli pomoc v rozpore s procesnými pravidlami stanovenými v článku 88 Zmluvy o ES, sa v zásade nemôže odvolávať na oprávnené očakávania príjemcov, aby sa vyhli povinnosti prijať potrebné opatrenia na vykonanie rozhodnutia Komisie, ktorým sa nariaďuje vymáhať pomoc. Prijatie takejto možnosti by skutočne zbavilo ustanovenia článkov 87 Zmluvy o ES a 88 Zmluvy o ES akéhokoľvek užitočného vplyvu, pokiaľ by sa vnútroštátne orgány mohli dovolávať svojho vlastného protiprávneho správania, ktoré by znemožňovalo účinnosť rozhodnutí, ktoré prijala Komisia na základe týchto ustanovení Zmluvy o ES“*. Pre podobné zdôvodnenie pozri tiež rozsudky v spojených veciach C-465/09 až C-470/09, *Diputación Foral de Vizcaya a i./Komisia*, ECLI:EU:C:2011:372, bod 150; a vo veci C-372/97, *Taliansko/Komisia*, ECLI:EU:C:2003:275, bod 112.

([342]) Pozri rozsudok v spojených veciach C-471/09 P až C-473/09 P, *Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya a i./Komisia*, ECLI:EU:C:2011:521, bod 68. Pozri rozsudok vo veci C-183/02 P, *Demesa et Territorio Histórico de Álava/Komisia*, ECLI:EU:C:2004:701, bod 52.

([343]) Pozri rozsudok v spojených veciach C-471/09 P až C-473/09 P, *Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya a i./Komisia*, ECLI:EU:C:2011:521, bod 76.

([344]) Pozri rozsudok vo veci C-138/09, *Todaro Nunziatina & C.*, ECLI:EU:C:2010:291, bod 21.

([345]) Rozsudok vo veci 52/84, *Komisia/Belgicko*, ECLI:EU:C:1986:3, bod 14. Judikatúra uvedená spoločnosťou Engie v jej pripomienkach na podporu tohto tvrdenia (poznámky pod čiarou 168 až 170) nie je relevantná. Nielenže tieto rozsudky nemajú žiadnu súvislosť s rozhodnutiami o vymáhaní štátnej pomoci (týkajú sa obmedzenia účinkov rozsudkov Súdneho dvora v návrhoch na začatie prejudiciálneho konania), ale navyše potvrdzujú stanovisko Komisie, podľa ktorého možnosť obmedziť účinky aktu Únie je *„veľmi výnimočná“* (pozri rozsudok v spojených veciach C-367/93 až C-377/93, *Roders BV*, ECLI:EU:C:1995:261, bod 43).

s tým, ktoré by sa poskytlo príjemcovi na základe všeobecných právnych predpisov *„v prípade neexistencie neoprávnenej pomoci a podľa vnútroštátnych pravidiel zlučiteľných s právnymi predpismi Spoločenstva“* ([346]). Skutočnosť, že sa podnik môže rozhodnúť pre „postup vedúci k najnižšej dani“ v prípade danej transakcie alebo pre „výhodnejšie daňové zaobchádzanie v porovnaní so všeobecnými právnymi predpismi“ preto v ničom nebráni vo vymáhaní, ak tento postup alebo toto daňové zaobchádzanie predstavuje opatrenie neoprávnenej pomoci, na ktoré sa vzťahuje rozhodnutie Komisie.

8.2.2. ZÁSADA RIADNEJ SPRÁVY VECÍ VEREJNÝCH

(353) Spoločnosť Engie tvrdí, že rozhodnutie o začatí konania nie je dostatočne odôvodnené. Komisia sa podľa nej najmä uspokojila s jediným odsekom, aby uplatnila predpoklad selektívnosti jednotlivých opatrení uvedených v dotknutých záväzných stanoviskách alebo aby uplatnila údajnú výnimku z pravidiel o zneužívaní práv v luxemburských daňových predpisoch. Tento nedostatok odôvodnenia by viedol k porušeniu zásady riadnej správy vecí verejných, ktoré by takisto bránilo vo vymáhaní pomoci ([347]).

(354) Komisia nemôže pripustiť skutočnosť, že došlo k porušeniu zásady riadnej správy vecí verejných. O existencii opatrení pomoci sa dozvedela len 25. júna 2015, keď Luxembursko odpovedalo na jej žiadosť o poskytnutie informácií z 25. marca 2015. Preto nedošlo k neoprávneným prieťahom v konaní.

(355) Pokiaľ ide o nedostatočné odôvodnenie, Komisia tvrdí, že rozhodnutie o začatí konania má iba „rekapitulovať príslušné skutkové a právne skutočnosti, […] zahŕňať predbežné posúdenie dotknutého štátneho opatrenia na účely stanovenia, či opatrenie má charakter pomoci a […] uvádzať dôvody, ktoré vedú k pochybnostiam o jej zlučiteľnosti so spoločným trhom“ ([348]). Vzhľadom na predbežnú povahu posúdenia vymáhaniu nemôže brániť ten, kto ho vníma ako nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia o začatí konania. V každom prípade Komisia pripomína, že údajne nedostatočné odôvodnenie predpokladu selektívnosti jednotlivých opatrení predstavuje neúčinné tvrdenie, pretože Komisia nezakladá uvedené rozhodnutie na tomto predpoklade.

8.2.3. ZÁSADA ROVNOSTI ZAOBCHÁDZANIA

(356) Nakoniec sa Engie odvoláva na porušenie zásady rovnosti zaobchádzania a tvrdí, že rozhodnutie o vymáhaní by malo dôsledky len pre spoločnosť Engie a netýkalo by sa iných daňových poplatníkov, ktorí využili to isté zdaňovanie ([349]). Súdny dvor už však rozhodol, že okolnosť, že iné podniky, hoci aj konkurenti, využijú štátnu pomoc, nemá vplyv na kvalifikáciu špecifického opatrenia ako štátna pomoc ([350]). Keďže vymáhanie je logickým dôsledkom existencie neoprávnenej pomoci, toto zdôvodnenie sa má o to viac uplatniť na vrátenie neoprávnenej štátnej pomoci.

(357) V konečnom dôsledku neexistuje žiadna všeobecná právna zásada, ktorá by bránila vráteniu pomoci v danom prípade.

8.3. *METÓDA VRÁTENIA POMOCI*

(358) Cieľom povinnosti členského štátu zrušiť neoprávnenú pomoc, ktorú Komisia považuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom, je obnoviť predtým existujúcu situáciu hospodárskej súťaže na trhu. V tejto súvislosti Súdny dvor potvrdil, že cieľ je dosiahnutý vtedy, keď príjemca vráti sumy poskytnuté v podobe neoprávnenej pomoci, a tým stratí výhodu, ktorú mal v porovnaní so svojimi konkurentmi na trhu, a obnoví sa situácia spred vyplatenia pomoci.

(359) V žiadnom právnom predpise Únie sa nevyžaduje, aby Komisia pri nariadení vrátenia pomoci považovanej za nezlučiteľnú s vnútorným trhom stanovila presnú sumu, ktorá sa má vrátiť ([351]). Stačí totiž, ak rozhodnutie Komisie obsahuje údaje, ktoré umožnia jeho adresátovi určiť túto výšku bez neprimeraných ťažkostí ([352]). Podľa právnych predpisov Únie sa vyžaduje len to, aby sa na základe vrátenej pomoci obnovila predchádzajúca situácia a aby sa vymáhaná suma vrátila podľa podmienok vnútroštátneho práva ([353]). Komisia je v súlade s tým oprávnená obmedziť sa na uloženie povinnosti vrátiť spornú pomoc a výpočet jej presnej výšky ponechať na vnútroštátne orgány ([354]).

([346]) Pozri rozhodnutie vo veci C-148/04, *Unicredito Italiano SpA/Agenzia delle Entrate*, ECLI:EU:C:2005:774, bod 119.
([347]) Pripomienky, ktoré predložila spoločnosť Engie k rozhodnutiu o začatí konania, body 358 až 367.
([348]) Rozsudok vo veci C-194/09 P, *Alcoa Trasformazioni/Komisia*, ECLI:EU:C:2011:497, bod 102.
([349]) Pripomienky, ktoré predložila spoločnosť Engie k rozhodnutiu o začatí konania, body 368 až 372.
([350]) Rozsudok vo veci T-214/95, *Het Vlaamse Gewest (Région flamande)/Komisia*, ECLI:EU:T:1998:77, bod 54.
([351]) Napriek tomu, že by to bolo v kontexte „nemožnosti vymôcť“, a nie v kontexte „ťažkosti vyčísliť výšku pomoci“.
([352]) Pozri rozsudok vo veci C-441/06, *Komisia/Francúzsko*, ECLI:EU:C:2007:616, bod 29 a citovanú judikatúru.
([353]) Pozri rozsudok v spojených veciach T-427/04 a T-17/05, *Francúzsko a France Télécom/Komisia*, ECLI:EU:T:2009:474, bod 297.
([354]) Pozri rozsudok v spojených veciach T-427/04 a T-17/05, *Francúzsko a France Télécom/Komisia*, ECLI:EU:T:2009:474, bod 299.

(360) V prípade neoprávnenej štátnej pomoci vo forme daňového opatrenia sa suma, ktorá sa má vymáhať, musí vypočítať na základe porovnania medzi skutočne zaplatenou daňou a sumou, ktorá mala byť vyplatená v prípade neexistencie dotknutých záväzných stanovísk. Rozdiel medzi týmito dvomi hodnotami predstavuje pomoc poskytnutú príjemcovi, ktorá sa musí celá vrátiť.

(361) Ako sa uvádza v oddiele 6, pomoc poskytnutá na základe dotknutých záväzných stanovísk spočíva hlavne v uplatnení oslobodenia príjmov z účastí na úrovni LNG Holding a CEF na príjmy, ktoré z ekonomického hľadiska zodpovedajú sumám, ktoré si ako náklady odpočítali spoločnosť LNG Supply a spoločnosť GSTM ([355]). Toto kombinované uplatnenie oslobodenia a odpočtu na rovnaké sumy spôsobilo, že prakticky všetky zisky dosiahnuté spoločnosťou LNG Supply a spoločnosťou GSTM unikli zdaneniu. Preto sa výhoda skutočne prejavuje v okamihu, keď sa oslobodenie príjmov z účastí uplatňuje na úrovni LNG Holding a CEF na príjmy zodpovedajúce prirážkam z úveru ZORA, ktoré sa predtým odpočítali na úrovni LNG Supply a GSTM. V tejto súvislosti Komisia poznamenáva, že k 31. decembru 2016 ([356]) sa ešte úver ZORA GSTM nevymenil za akcie GSTM, čo znamená, že pokiaľ ide o túto transakciu, oslobodenie príjmov z účastí sa ešte neuplatnilo. Preto sa pomoc poskytnutá na základe záväzných stanovísk GSTM ešte neprejavila, a preto neexistuje žiadna suma, ktorá sa má vymáhať (s výnimkou prípadov, keď by sa úver ZORA GSTM vymenil za akcie GSTM, akcie zrušili alebo predali a keď by sa oslobodenie príjmov z účastí uplatnilo na príslušné príjmy od 31. decembra 2016 do dátumu prijatia tohto rozhodnutia).

(362) Naopak úver ZORA LNG sa v roku 2014 čiastočne vymenil za akcie a akcie spoločnosti LNG Supply, ktoré LNG Holding nadobudla pri konverzii, sa v ten istý rok zrušili, čím spoločnosť LNG Holding dosiahla príjem vo výške 506,2 milióna USD. Tento príjem sa nezdanil z dôvodu uplatnenia oslobodenia príjmov z účastí. Táto suma zodpovedá odpočítaným nákladom ako prirážkam z úveru ZORA na úrovni spoločnosti LNG Supply.

(363) Vzhľadom na uvedené skutočnosti by sa mala vymáhaná suma stanoviť: po prvé, vzhľadom na akýkoľvek príjem uvedený v daňových priznaniach spoločnosti LNG Holding zodpovedajúci vymeneným prirážkam z úveru ZORA, ktoré sa predtým odpočítali na úrovni spoločnosti LNG Supply ([357]); a po druhé, na základe uplatnenia všeobecného daňového systému platného pre zisky spoločností v Luxembursku na takto získanú sumu vrátane bežnej dane z príjmov právnických osôb, miestnej dane, daňových prirážok a dane z majetku. Takto vypočítaná suma predstavuje sumu vymáhanej pomoci, aby sa zamedzilo selektívnej výhode, ktorú poskytlo Luxembursko na základe dotknutých záväzných stanovísk. Komisia si všíma skutočnosť, že až do účtovného obdobia 2016 vrátane sa suma príjmov uvedených v daňových priznaniach spoločnosti LNG Holding zodpovedajúcich vymeneným prirážkam z úveru ZORA, ktoré sa odpočítali na úrovni LNG Supply, zvýšila na 506,2 milióna USD, ktoré sa poskytli počas účtovného obdobia 2014 ([358]).

(364) Metóda uvedená v odôvodnení 363 by sa mala uplatniť na spoločnosť CEF v prípade, keď by sa výška pomoci prejavila z dôvodu konverzie (celkovej alebo čiastočnej) úveru ZORA GSTM na akcie GSTM, zrušením alebo predajom akcií a následným uplatnením oslobodenia príjmov z účastí v daňových priznaniach spoločnosti CEF v okamihu prijatia tohto rozhodnutia. To isté platí aj pre akúkoľvek dodatočnú pomoc poskytnutú spoločnosti LNG Holding v okamihu prijatia tohto rozhodnutia následkom neskorších prípadných konverzií úveru ZORA LNG, zrušenia alebo predaja zodpovedajúcich akcií, ktoré pripadajú spoločnosti LNG Supply, uplatnením oslobodenia príjmov z účastí v daňových priznaniach spoločnosti LNG Holding.

8.4. *SUBJEKT, KTORÝ MÁ VRÁTIŤ POMOC*

(365) Vzhľadom na pripomienky uvedené v oddiele 6.6 a oddiele 8.3 Komisia dospela k záveru, že Luxembursko by malo najprv vymôcť neoprávnenú a nezlučiteľnú pomoc, ktorá sa už prejavila u LNG Holding ([359]). Keby spoločnosť LNG Holding nemohla vrátiť celú sumu pomoci, ktorú získala prostredníctvom dotknutých záväzných stanovísk, Luxembursko by malo celú zostávajúcu dlžnú sumu vymôcť od spoločnosti Engie S.A. a/alebo od jedného z jej nástupcov, alebo od spoločností skupiny, keďže ide o subjekt, ktorý kontroluje skupinu Engie, ktorá predstavuje jednu hospodársku jednotku, ktorá má prospech z pomoci. Týmto spôsobom sa odstráni neoprávnená výhoda poskytnutá v dotknutých záväzných stanoviskách a predchádzajúca situácia na trhu sa vďaka vráteniu pomoci obnoví.

([355]) Pozri najmä odôvodnenia 157, 192 a 241.
([356]) Dátum najnovších finančných výkazov spoločnosti GSTM, ktoré predložilo Luxembursko.
([357]) V tejto súvislosti nie je kvalifikácia týchto príjmov v riadnej účtovnej závierke alebo daňových priznaniach spoločnosti LNG Holding ako „kapitálové zisky“, „dividendy“ alebo iné relevantná.
([358]) Pozri odôvodnenie 56.
([359]) Takisto u GSTM, ak sa suma pomoci prejavila v okamihu zverejnenia tohto rozhodnutia.

9. **KONTROLA UPLATNENIA ROZHODNUTIA**

(366) Ako sa uvádza v oddiele 6.2, oslobodenie príjmov z účastí na úrovni spoločnosti LNG Holding a spoločnosti CEF uplatnené na príjmy zodpovedajúce z ekonomického hľadiska sumám odpočítaným ako náklady na úrovni LNG Supply a GSTM (prirážky z úveru ZORA) vedie k neoprávnenej výhode a fyzicky predstavuje pomoc poskytnutú Luxemburskom na základe dotknutých záväzných stanovísk. Komisia nespochybňuje samotnú zákonnosť všetkých štruktúr, ktoré zaviedla spoločnosť Engie na prevod obidvoch činností, podľa luxemburských právnych predpisov. Spochybňuje iba konkrétne účinky tejto štruktúry na celkovú daň skupiny Engie, a to skutočnosť, že sa takmer všetky zisky dosiahnuté spoločnosťou LNG Supply a spoločnosťou GSTM v Luxembursku v skutočnosti nezdanili. Komisia hlavne žiada, aby Luxembursko neuplatnilo oslobodenie príjmov z účastí na úrovni holdingových spoločností na akýkoľvek príjem zodpovedajúci sumám, ktoré sa predtým odpočítali zo zdaniteľného príjmu dcérskych spoločností.

(367) Keďže platnosť úverov ZORA má uplynúť v roku 2024 a v roku 2026 ([360]), veľká časť výhody poskytnutá spoločnosti Engie na základe dotknutých záväzných stanovísk sa skutočne prejaví v budúcnosti v závislosti od rozhodnutia spoločnosti Engie o momente konverzie úverov ZORA na akcie spoločnosti LNG Supply a spoločnosti GSTM a zrušení alebo následnom predaji akcií. Preto Komisia dospela k záveru, že okrem povinnosti vrátiť pomoc, ktorá sa už prejavila, ako sa uvádza v oddiele 8, Luxembursko nesmie uplatniť oslobodenie príjmov z účastí na úrovni LNG Holding a CEF na príjmy zodpovedajúce prirážkam z úveru ZORA, ktoré už odpočítala spoločnosť LNG Supply a spoločnosť GSTM, či už v momente uplynutia platnosti úverov ZORA v roku 2024 a v roku 2026, skôr alebo po roku 2026 ([361]).

(368) Keďže sa veľká časť pomoci poskytnutá spoločnosti Engie ešte neprejavila a na účely zabezpečenia, aby takáto situácia nenastala v budúcnosti, bude potrebné, aby Luxembursko predložilo Komisii hlavne daňové priznania, riadne účtovné závierky a konečné daňové výmery týchto subjektov skupiny Engie: Engie LNG Supply, S.A., Engie Treasury Management S.à.r.l., Engie LNG Holding S.à.r.l., Engie Invest International S.A. (vrátane daňových priznaní a daňových výmerov v rámci režimu daňovej konsolidácie) ([362]), Engie LNG (Luxembourg) S.à.r.l. a Electrabel Invest Luxembourg S.A. Komisia musí tiež dostať akékoľvek nové záväzné stanovisko, ktoré prijme Luxembursko v prospech vyššie uvedených subjektov alebo akéhokoľvek iného subjektu skupiny Engie, pokiaľ ide o zdaňovanie štruktúr implementovaných spoločnosťou Engie v dotknutých záväzných stanoviskách. Tieto informácie sú potrebné na zabezpečenie plynulého uplatňovania tohto rozhodnutia v čase. V tejto súvislosti bude Komisia overovať za každé účtovné obdobie, že sa žiadne oslobodenie príjmov z účastí neuplatnilo na úrovni Engie LNG Holding S.à.r.l. a Engie Invest International S.A. na príjmy zodpovedajúce prirážkam z úveru ZORA, ktoré sa odpočítali na úrovni Engie LNG Supply, S.A. a Engie Treasury Management S.à.r.l. Táto kontrolná povinnosť platí, či sa už plánovaná transakcia uvedená v odôvodnení 22 ukončí alebo neukončí, to znamená, či materská spoločnosť spoločnosti Engie LNG Supply, S.A. bude patriť skupine Engie alebo skupine Total. Ak sa navyše spoločnosť Engie rozhodne preskúmať štruktúry zavedené v dotknutých záväzných stanoviskách, Luxembursko musí Komisiu upovedomiť o prípadných zmenách a ich účinkoch na celkovú daň dlžnú skupinou Engie v Luxembursku. Uvedené povinnosti v tomto odôvodnení zostávajú v platnosti až do úplnej premeny akcií LNG Supply a GSTM a ich následného zrušenia alebo predaja.

10. **ZÁVER**

(369) Na záver Komisia konštatuje na základe dotknutých záväzných stanovísk, že Luxembursko poskytlo spoločnosti Engie neoprávnene štátnu pomoc v rozpore s článkom 107 ods. 1 a článkom 108 ods. 3 Zmluvy. Luxembursko je povinné vymôcť uvedenú štátnu pomoc v súlade s článkom 16 nariadenia (EÚ) 2015/1589 od spoločnosti LNG Holding alebo, ak táto nevráti celú sumu pomoci, vymôcť zostatok od skupiny Engie S.A alebo od jedného z jej nástupcov, alebo od spoločností skupiny. Luxembursko musí takisto dohliadnuť, aby sa v budúcnosti spoločnosti Engie alebo jednej zo spoločností jej skupiny neposkytla žiadna ďalšia pomoc v dôsledku daňového zaobchádzania uvedeného v dotknutých záväzných stanoviskách. Komisia preto

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Pomoc poskytnutá v prospech spoločnosti Engie S.A. a všetkých spoločností priamo alebo nepriamo kontrolovaných spoločnosťou Engie S.A. na základe záväzného stanoviska, ktoré vydala luxemburská daňová správa 9. septembra 2008

([360]) Pozri odôvodnenia 34 a 60.
([361]) V praxi to znamená, že Luxembursko nesmie pre spoločnosť LNG Holding a spoločnosť CEF vydať žiadny daňový výmer, v ktorom za takýchto podmienok súhlasí s oslobodením príjmov z účastí.
([362]) Ide o nové názvy dotknutých spoločností: pozri poznámky pod čiarou 4, 5, 16 a 20.

v znení zmien alebo doplnení záväznými stanoviskami z 30. septembra 2008, z 3. marca 2009, z 9. marca 2012 a z 13. marca 2014, ako aj na základe záväzného stanoviska, ktoré vydala luxemburská daňová správa 9. februára 2010, doplneného o záväzné stanovisko z 15. júna 2012, ktoré Luxembursko poskytlo neoprávnene a v rozpore s článkom 108 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, je nezlučiteľná s vnútorným trhom.

Článok 2

1. Luxembursko vymôže od spoločnosti Engie LNG Holding S.à.r.l. nezlučiteľnú a neoprávnenú pomoc uvedenú v článku 1.

2. Všetky sumy, ktoré nebude možné vymôcť od spoločnosti Engie LNG Holding S.à.r.l. na základe vymáhania uvedeného v ods. 1, sa budú vymáhať od spoločnosti Engie S.A. a/alebo od jedného z jej nástupcov, alebo od jednej zo spoločností skupiny.

3. Vymáhané sumy sa úročia od dátumu, keď ich príjemcovia dostali k dispozícii, až do ich skutočného vymoženia.

4. Úroky sa vypočítajú ako zložený úrok v súlade s kapitolou V nariadenia (ES) č. 794/2004.

5. Luxembursko prestane poskytovať pomoc uvedenú v článku 1 odo dňa prijatia tohto rozhodnutia.

Článok 3

1. Vrátenie pomoci poskytnutej na základe opatrení uvedených v článku 1 sa musí uskutočniť bezodkladne a účinne.

2. Luxembursko zabezpečí vykonanie tohto rozhodnutia do štyroch mesiacov odo dňa jeho oznámenia.

Článok 4

1. V lehote dvoch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia Luxembursko predloží Komisii informácie o metóde použitej na výpočet presnej výšky pomoci.

2. Luxembursko informuje Komisiu o pokroku dosiahnutom pri vykonávaní vnútroštátnych opatrení prijatých na vykonanie tohto rozhodnutia až do úplného vymoženia pomoci poskytnutej na základe opatrení uvedených v článku 1. Na žiadosť Komisie bezodkladne poskytne všetky informácie o opatreniach, ktoré sa už prijali a ktoré sa plánujú prijať na dosiahnutie súladu s týmto rozhodnutím.

Článok 5

Toto rozhodnutie je určené Luxemburskému veľkovojvodstvu.

V Bruseli 20. júna 2018

Za Komisiu

Margrethe VESTAGER

členka Komisie